

MAANANTAI 23. MARRASKUUTA 2009

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

(Istunto avattiin klo 17.05.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (PL) Julistan Euroopan parlamentin torstaina 12. marraskuuta 2009 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen julkilausuma

Puhemies. – (PL) Haluaisin ennen kaikkea esittää toiveeni siitä, että työmme Euroopan unionin muiden toimielinten kanssa viikon kuluttua voimaan tulevan Lissabonin sopimuksen täytäntöön panemiseksi sujuisi kitkatta. Teen jatkuvasti töitä tämän asian eteen ja olen yhteydessä Euroopan komission puheenjohtajan ja puheenjohtajavaltiota Ruotsiä edustavan pääministerin kanssa. Haluaisin myös toistaa, että Euroopan parlamentti on valmis aloittamaan komission jäsen ehdokkaiden kuulemiset. Olemme valmistautuneet siihen, ja olen myös tiedottanut siitä kummallekin toimielimelle, neuvostolle ja komissiolle (eli komission puheenjohtajalle).

Ensi viikolla, 1. joulukuuta, vietetään maailman aids-päivää. On tärkeää, että muistamme tämän hirveän sairauden uhreja aina, emmekä vain tuona päivänä. Uhrien muistaminen ja tietoisuus sairaudesta voivat auttaa vähentämään uusia sairaustapauksia tulevaisuudessa.

Kahden viikon kuluttua, 10. joulukuuta, on Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen hyväksymisen ja julistamisen 61. vuosipäivä. Se hyväksyttiin toisen maailmansodan tapahtumien vuoksi. Julkilausuma hyväksyttiin yksimielisesti, mitä kannattaa painottaa. Ihmisoikeuksien yleismaailmallista julistusta voidaan pitää Yhdistyneiden Kansakuntien ensimmäisenä merkittävänä saavutuksena ihmisoikeuksien suojelussa. Kiinnitän huomionne tähän tärkeään päivämäärään, koska tämä asia on myös aivan perustellusti yksi Euroopan parlamentin tärkeimmistä kiinnostuksen kohteista. Meidän pitäisi muistaa tämä asia aina.

3. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

4. Parlamentaarinen koskemattomuus: ks. pöytäkirja

5. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

6. Yhteispäätös menettelyä noudattaen annettujen säädösten allekirjoittaminen: ks. pöytäkirja

7. Ilmoitus neuvoston toimittamista yhteisistä kannoista: ks. pöytäkirja

8. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

9. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

10. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

11. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

12. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

13. Käsittelyjärjestys: ks. pöytäkirja

14. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä aiheista

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Hyvät kollegat, haluaisin kiinnittää huomionne vammaisia koskevaan perusoikeuskirjaan Lissabonin sopimuksen puitteissa. Euroopan unionin neuvosto laatii parhaillaan luonnosta syrjinnän vastaisesta asetuksesta, ja haluaisin korostaa kolmea seikkaa. Ensinnäkin perusoikeuskirjan mukaan ketään ei saa syrjiä suoraan tai välillisesti siksi, että hänen lapsensa tai perheenjäsenensä on vammainen. Toiseksi tästä lähtien vakuutusyhtiöt eivät voi kieltäytyä antamasta vakuutusta geneettisen sairauden tai vammaisuuden vuoksi. Kolmanneksi Euroopan unionin toimielinten ja kristillisdemokraattien edistämät oikeudet ovat vammaisten elämänlaadun kannalta erittäin tärkeitä. Haluaisin kiinnittää kollegojeni huomion näihin kolmeen seikkaan, koska pyydän teiltä tukea vammaistyöryhmän perustamiselle tällä viikolla.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni, jossa joka seitsemäs kansalainen kuuluu johonkin kansalliseen vähemmistöön, voi olla ylpeä kansalaisten oikeuksien laajasta turvaamisesta. Tässä yhteydessä on hyvä korostaa, miten tärkeä Euroopan unionin tunnuslause – moninaisuudessaan yhtenäinen – on. Me kaikki tässä parlamentissa tiedämme, että todellisen demokratian tunnistaa vain siitä, miten se kohtelee vähemmistöjä. Lissabonin sopimuksessa veloitetaan yksiselitteisesti kunnioittamaan vähemmistöihin kuuluvien ihmisoikeuksia, ja perusoikeuskirjassa kielletään kaikki etniseen alkuperään tai kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen perustuva syrjintä.

Valitettavasti EU:ssa on edelleen maita, jotka tätä asiaa koskevien kansainvälisten oikeudellisten velvoitteidensa hyväksymisestä huolimatta ovat kulkemassa kohti sulauttamista ja vähemmistöjensä kansallisen identiteetin suoranaista riistämistä tietoisella politiikalla. Liettuassa, johon tässä viitataan, on yli 20 vuoden ajan syrjitty kansalaisia eri elämänalueilla. Se on ollut suunnitelmallista ja Euroopan unioniin liittymiseen jälkeen nämä käytännöt ovat jopa lisääntyneet. Yksi esimerkki siitä on Liettuan perustuslakituomioistuimen päätös puolalaisten etunimien kirjoittamisesta vain liettualaisen kirjoitusasun mukaisesti.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio ilmoitti 14. lokakuuta vuotuisesta laajentumisstrategiastaan. Tässä asiakirjassa komissio esittää arvion Länsi-Balkanin ja Turkin edistymisestä maailman talouskriisin aikana sekä näiden maiden suurimmista ongelmista lähitulevaisuudessa.

Haluaisin lyhyessä puheenvuorossani, jonka käytän EU:n ja Turkin välisessä parlamentaarisessa sekavaliokunnassa toimivan Euroopan parlamentin valtuuskunnan jäsenenä, kannustaa Turkia jatkamaan ponnistelujaan uudistusten toteuttamiseksi, minkä tavoitteena on maan kehittyminen täysin demokraattiseksi ja ristiriitojen ratkaiseminen naapurimaiden kanssa. Liittymisneuvotteluissa on edetty pitkälle, ja Turkilta vaaditaan vielä suurempia ponnisteluja, jotta se täyttäisi jäsenyyden ehdot. EU:hun liittymisen mahdollisuuden pitäisi kannustaa lujittamaan demokratiaa ja valvomaan ihmisoikeuksia sekä edistämään maan nykyaikaistamista ja Euroopan unionin standardien saavuttamista.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jossain päin maailmaa kuolee joka kuudes sekunti lapsi nälkään, ja aliravitsemuksesta kärsivien määrä on juuri ylittänyt miljardin.

Tämä erittäin vakava tilanne tuomittiin syyskuussa Pittsburghissa pidetyssä G20-huippukokouksessa. Kokouksessa ilmoitettiin, että kehitysmaiden maanviljelyn tukemiseen annetaan 20 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Sattumoisin samaa sanottiin L'Aquilassa pidetyssä G8-huippukokouksessa.

Roomassa 16. marraskuuta elintarvike- ja maatalousjärjestön alaisuudessa pidetyssä elintarviketurvaa koskevassa huippukokouksessa tilanne oli kuitenkin täysin toinen: lähes kaikkien G8-maiden johtajien väheksymä kokous ei päättynyt aiemmin ennakoitujen toimenpiteiden ratifiointiin. Siksi ei ole lainkaan yllättävää, että noin 40 artiklaa sisältävässä tekstissä ei mainita mitään tarkkoja lukuja, ei edes niitä 44:ää miljardia Yhdysvaltain dollaria, jotka FAO:n mukaan tarvitaan vuosittain köyhimpien maiden maatalousjärjestelmien ylläpitämiseen.

Lopullisen julkilausuman laatijat ovat antaneet vain ladelleet korulauseita G8-maiden tässä asiassa L'Aquilassa antamista lupauksista. Siksi tuomitsen tämän kaksinaismoralismin ja epäilen, pystyvätkö G20-maat panemaan nämä toimenpiteet täytäntöön. Kuten kuuluisalla ranskalaisella koomikolla Pierre Dacilla oli tapana sanoa, että on oltava loputtoman kärsivällinen, jos odottaa ikuisesti jotain, mitä ei koskaan tapahdu.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, Länsi-Saharan tilanne on hyvin vakava. Asturian – minun alueeni – ihmisoikeuksien seurantakeskuksen ja monien muiden järjestöjen varoituksiin on syytä suhtautua vakavasti. Siellä on seitsemän vankia odottamassa sota-oikeudenkäyntiä, siksi, että he kävivät perheidensä luona Tindoufissa, ja poliittisia vankeja. Siellä harjoitetaan kidutusta, ihmisiä katoaa ja alueen miehitysalta on karkottanut rauhaa rakastavan sankarin, Saharan Gandhin, Saharov-palkintoehdokkaan Aminatou Haidarin. Tämä on kansainvälisessä oikeudessa ennenkuulumatonta.

Arvoisa ministeri Malmström, Euroopan komission jäsenet, neuvoston uudet johtajat: Euroopan unionin pitäisi osallistua tämän äärimmäisen sorretun väestön tukemiseen. Berliinin muurin murtumisen 20. vuosipäivänä hyvin lähellä meitä on toinen muuri, joka toimii vapauden esteenä.

Kuunnelkaa Aminatouta! Pelastakaa hänen henkensä!

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, olemme viime viikkoina saaneet taas raportteja Itämeren huonosta tilasta. Siksi minun on pakkoa sanoa jotakin aiheesta myös tänään siksi, että meillä oli viime viikolla neuvoston ja parlamentin välinen sovittelu vuoden 2010 talousarviosta. Talousarvioon sisältyy 20 miljoonaa euroa, jotka parlamentti halusi vielä kohdentaa Itämeri-strategialle, mikä on ilahduttavaa.

Siksi haluan muistuttaa täällä läsnä olevaa komissiota, että me tarvitsemme Itämeri-strategialle oikeusperustan, jotta voimme todella toteuttaa sen käytännössä ja hyödyntää sille nyt kohdennetut varat. Kuten jo mainitsin, viime viikkojen aikana saamamme raportit osoittavat, että tarvitaan pikaisia toimia. Eri asioita on toteutettava – ja pian. Siksi toivon, että käärimme kaikki hihamme ja todella tartumme hyvin nopeasti toimeen. Meidän lisäksemme myös komission, neuvoston ja asianomaisten osapuolten on ryhdyttävä toimeen.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, olin torstaina Tunisian Tunisissa oikeudenkäynnissä, jossa runoilija ja kirjailija Taoufik Ben Brikiä vastaan esitettiin hämäräperäisiä tapaoikeudellisia syytteitä, jotka eivät hämää ketään. Tunisiassa 25. lokakuuta pidetyistä ”vaaleista” lähtien ihmisoikeuksien puolustajat ovat olleet väkivallan ja häirinnän kohteina sellaisessa mittakaavassa, jota en ole koskaan ennen nähnyt, vaikka maa onkin minulle tuttu.

Presidentti Ben Ali epäilemättä ymmärsi 25. lokakuuta, miten tyytymättömiä tunisialaiset olivat johtajaansa, ja lähetystöt ja Euroopan komissio, joilla ei valitettavasti ole poliittista viisumia tällaiseen oikeudenkäyntiin osallistumiseen, ovat osoittaneet yleisesti mielenkiinnon puutetta asiassa.

Mielestäni meidän on tehtävä tämä asia tänään hyvin selväksi. Olemme syyllistyneet oikeudellisen pelastusvelvollisuutemme laiminlyöntiin. Mikä estää lähetystöjä ja Euroopan komissiota kysymästä tiukasti Ben Alilta – Tunisian kanssa tekemiemme sitovien sopimusten ja vastavuoroisten sitoumustemme nimissä – hänen toimistaan, joka ovat täysin näiden sitoumusten vastaisia?

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Euroopan unionin ja Israelien 4. marraskuuta allekirjoittama kauppasopimus, jonka tarkoituksena on vapauttaa maataloustuotteiden sekä kalan ja kalatuotteiden kauppa, ei ole hyväksyttävissä useista eri syistä, jotka me tuomme tässä esiin.

Ensinnäkin sitä ei voida hyväksyä, koska se on uusliberaalisen politiikan mukaista, mikä pahentaa nykyistä taloudellista ja sosiaalista kriisiä varsinkin maataloudessa ja kalastuksessa. Tämä asia muuttuu erityisen vakavaksi, kun näitä politiikkoja edistetään sopimuksella maan kanssa, joka rikkoo kansainvälistä oikeutta ja useimpia palestiinalaisten perusoikeuksia. Maan, joka ei noudata rauhansuunnitelmassa sovittuja velvollisuuksiaan vaan pitää Gazaa saarrettuna, rakentaa lisää siirtokuntia ja jatkaa muurin rakentamista sekä palestiinalaisten karkottamista Jerusalemissa. Tämä maa rikkoo ihmisoikeuksia ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta kiihtyvään tahtiin.

Me tuomitsemme ankarasti tämän sopimuksen allekirjoittamisen, koska siihen sisältyy palestiinalaisalueilla sijaitsevista Israelin siirtokunnista peräisin olevien tuotteiden kauppaa, mikä korostaa Euroopan unionin kiistatonta, ei hyväksyttävissä olevaa osasyllisyyttä edellä kuvailemiini Israelin vakaviin rikkomuksiin.

Haluamme nyt ilmaista täydellisen solidaarisuutemme palestiinalaisille ja puolustaa heidän oikeuttaan luoda vapaa, itsenäinen ja suvereeni valtio.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, venäläinen maanpakolainen Pavel Stroilov julkaisi hiljattain paljastuksia Yhdistyneen kuningaskunnan työväenpuolueen ja Neuvostoliiton välisestä yhteistyöstä kylmän sodan aikana.

Neuvostoliiton arkistoasiakirjoissa todetaan, että Neil Kinnock lähestyi 1980-luvulla oppositiojohtajana Mihail Gorbatšovia salaisten lähettiläiden kautta selvittääkseen, miten Kremlissä reagoitaisiin, jos työväenpuolueen muodostama hallitus lopettaisi Trident-ydinohjusohjelman täytäntöönpanon. Jos presidentti Gorbatšoville annettu raportti on totta, se tarkoittaa, että lordi Kinnock lähestyi yhtä Yhdistyneen kuningaskunnan vihollisista saadakseen hyväksynnän puolueensa puolustuspolitiikalle, ja mahdollisen valinnan jälkeen myös Yhdistyneen kuningaskunnan puolustuspolitiikalle.

Jos tämä raportti on totta, lordi Kinnock on syylistynyt maanpetokseen. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten on tutkittava nyt käytettävissä olevat asiakirjat korkeimmalla mahdollisella tasolla, ja lordi Kinnockille on annettava mahdollisuus antaa vastineensa Neuvostoliiton todistusaineistosta.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Surullinen tosiasia on, että politiikka, joka oikeuttaa vähemmistöjen kollektiivisten oikeuksien riistämisen, voi vielä nytkin muodostaa esteen yhdentymisprosessin seuraavalle aallolle. Haluaisin kiittää presidenttiä siitä, mitä hän teki normaalitilan palauttamiseksi Slovakiaan. Kielilaki on vain yksi tällainen surullinen lyhyt luku. Tšekin tapaus oli toinen esimerkki. Tšekin valtionpäämiehen on tiedettävä myös ilman Lissabonin sopimusta, että Beneš-säädökset syntyivät, kun kollektiivisen syyllisyyden periaate pantiin täytäntöön, eivätkä ne ole muuttuneet lainvastaisiksi perusoikeuskirjan hyväksymisellä. Itse asiassa ne ovat edelleen ristiriitaisia yli kuuden EU-asiakirjan kanssa. Me olemme varmoja siitä, että Lissabonin sopimuksen ja EU:n tulevaisuutta ei määritä toisen maailmansodan aikaisen kollektiivisen oikeuksien epäämisen herättäminen uudelleen henkiin vaan vähemmistöjen oikeuksien suojele EU:n perinteisen käytännön mukaisesti takaamalla kulttuurielämän autonomisuus.

Anna Záborská (PPE). – (SK) 20. marraskuuta oli YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen hyväksymisen 20. vuosipäivä.

Se on myös perheasioita ja lasten suojelua käsittelevän laajennetun työryhmän perustamisen vuosipäivä. EU:n haasteet – kuten väestörakenne, työn ja perhe-elämän tasapaino, avusta riippuvaisista henkilöistä huolehtiminen, yhteiskunnallinen osallisuus, perheiden ja lasten köyhyyden torjuminen sekä sukupolvien välisen yhteisvastuun politiikka – edellyttävät lasten etuja suojelevien perhejärjestöjen asiantuntemusta.

Lapsen oikeuksista annetussa yleissopimuksessa todetaan, että lapsen tulisi persoonallisuutensa täysipainoisen ja sopusointuisen kehityksen vuoksi kasvaa perheessä onnellisuuden, rakkauden ja ymmärtämyksen ilmapiiressä. Perheasioita ja lasten suojelua käsittelevä laajennettu työryhmä toimii parlamentissa kaikkien poliittisten ryhmien jäsenten moniarvoisten näkemysten foorumina. Pyydän kaikkia jäseniä tukemaan tätä ryhmää poliittisissa puolueissaan. Ne mahdollistavat tämän parlamentin tärkeän ja hyödyllisen tehtävän jatkumisen.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Romanianlaisten yhteisön tilanne Italiassa on hyvä huolestuttavampi. Koko Eurooppa tietää jo, miten koko yhteisöä on yritetty syyttää muutamien rikollisten toimien perusteella. Romanianlaisilla on päivittäin yhä suurempia ongelmia ja uhkailut ja pelko vain kasvavat.

Kerron tästä muutama esimerkin. Lehdissä kerrottiin hiljattain räikeästä syrjintätapauksesta. Italialaisen puhelin-, kaapeli- ja Internet-palveluja tarjoavan yrityksen johtaja kehotti työntekijöitään olemaan tekemättä sopimuksia Romanian kansalaisten kanssa. Toisessa esimerkissä lapsi, joka oli romanien etniseen ryhmään kuuluva Romanian kansalainen, loukkaantui mutta yksikään Messinan kaupungin sairaala ei suostunut ottamaan häntä hoidettavaksi. Hän kuoli matkalla Cataniaan. Nämä ovat vain muutamia erityistapauksia. Romanianlaiset kohtaavat kuitenkin Italiassa lähes päivittäin vastaavaa epäluottamusta.

Mielestäni Italian hallitukselle on tehtävä Euroopan unionin tasolla selväksi, että sen pitää lopettaa romanialaisten maahanmuuttajien syrjintä.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, aion puhua Euroopan rakennerahastojen merkityksestä Walesin kaltaisille alueille vuoden 2013 jälkeen, mutta ensin minun täytyy vastata kollega Battenin aiempiin huomautuksiin arvostetusta Yhdistyneen kuningaskunnan politiikasta ja entisestä Euroopan komission jäsenestä. Tällaisen henkilön syyttäminen maanpetoksesta on mielestäni vähintäänkin epäparlamentaarista kielenkäyttöä ja hänen pitäisi hävetä. Pyydän häntä perumaan huomautuksensa, ja jos hän ei niin tee, mielestäni teidän, arvoisa puhemies, pitäisi pyytää häntä tekemään niin.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Meillä tässä parlamentissa on pian mahdollisuus kuulla, kuka on ehdokkaana yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeaksi edustajaksi.

Se on myös meille eräänlainen koe ja osoitus vaikutusvallasta, jota EU voi käyttää Lähi-idän rauhanprosessissa, ja vastaus kysymykseen siitä, voiko Euroopan unioni ylittää osallistua aktiivisesti näiden ongelmien ratkaisemiseen. Emme ole tähän asti menestyneet kovinkaan hyvin, minkä aiemmin puhunut kollegani osoitti yksityiskohtaisesti.

Väkivallan noidankehä on jatkunut Lähi-idässä viime päivinä. Ensin Hamasin terroristit ampuivat raketteja, minkä Israel kosti suhteettomasti, ja jälleen kerran on vaikea erottaa siviili- ja sotilasuhrit toisistaan.

Olen sitä mieltä, että emme saa hetkeksikään hellittää ponnistelujamme Lähi-idän rauhanprosessin puolesta.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Yhdistyneen kuningaskunnan ja monien muiden Euroopan maiden sotilaat taistelevat ja kuolevat Afganistanissa. Meille sanotaan, että syynä siihen on maamme suojeleminen estämällä al-Qaidan paluu tai demokratian suojeleminen tai huumeiden vastainen taistelu tai Pakistanin tukeminen tai naisten oikeuksien vahvistaminen. Mikään näistä selityksistä ei kuitenkaan enää vakuuta minua. Selvää poliittista strategiaa ei ole, enkä ymmärrä, mitä sotilaidemme kuolemalla on tarkoitus saavuttaa. Läsnaolomme ei todellakaan suojele meitä vaan lisää vaaroja ja auttaa ääri-islamisteja kuvailemaan meitä ulkomaisina maahantunkeutujina, jotka tukevat sotapäällikköjen ja huumebaronien hallitusta sisällissodassa. Meidän toimintamme edistää radikaalien, länsimaalaisten vastaisten islamilaisten uskomuksien leviämistä. Tarvitsemme diplomaattisen strategia. Meidän täytyy puhua talebanien kanssa, meidän täytyy edistää sovinnontekoa ja pyrkiä laajentamaan nykyhallituksen kokoonpanoa, ja meidän täytyy valmistautua sotilaidemme vetäytymiseen Afganistanin maaperältä.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, kuten tiedätte, Belgian valtio ja GDF Suez tekivät lokakuussa 2009 sopimuksen, joka laajentaa ja vahvistaa GDF Suezin monopolia vuoteen 2025. Se on täysin markkinoiden vapauttamiseen tähtäävän politiikan vastaista. Se on myös päätös, joka vahvistaa ydinenergiamonopolia, mikä tekee uusiutuvia energiamuotoja ja niihin liittyviä työpaikkoja koskevat suunnitelmat huomattavasti haastavammiksi.

Kun kuulemme, että sääntelyviranomainen ei olekaan riippumaton vaan aikoo loppujen lopuksi luovuttaa markkinoiden valvonnan ja hinnoittelun seurantakomitealle, jossa GDF Suez istuu, alan todella ihmetellä asiaa. Toivon, että komissio ryhtyy vastatoimiin ja puuttuu tilanteeseen, jossa on sekä tuomari että tuomittava ja sekä valvoja että valvottava.

Siksi toivon, että komissio ryhtyy vastatoimiin erityisesti Kööpenhaminan huippukokouksen aattona, koska siellä energiakysymykset – erityisesti uusiutuvia energiamuotoja koskevat – ovat luonnollisesti olennaisia. Toivon komission varmistavan, että Belgiassa ei tehdä niin sanottua *pax electricaa*, jonka päätavoitteena on lujittaa Electrabel GDF Suezin monopolia.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, huomenna kymmenentuhannelt julkisen sektorin työntekijät Irlannissa ryhtyvät kansalliseen lakkoon. Huonosti palkatut virkamiehet, opettajat ja paikallisviranomaisten työntekijät ovat kyllästyneet olemaan Irlannin ja maailman kapitalismin kriisin syntipukkeina ja pakotettuina maksamaan tästä kriisistä, josta he eivät itse ole vastuussa.

Haluan, että tämä Euroopan parlamentti lähettää lämpimän tukensa huomenna lakossa oleville työntekijöille. Irlannin hallituksella ei ole demokraattista valtuutusta julmalle leikkausohjelmalleen. Kehotan työntekijöitä Irlannissa laajentamaan toimintaa, kaatamaan tämän epädemokraattisen hallituksen ja pakottamaan järjestämään yleiset vaalit, jotta kansa saa päättää.

EU:n neuvosto ja komissio ovat myös syyllisiä julmien leikkausten vaatimiseen Irlannissa. Nämä toimielimet ovat tällä viikolla aiempaakin vähemmän uskottavia sen jälkeen, kun EPP ja sosiaalidemokraatit tekivät kerran jälleen kyynisen sopimuksen presidentistä ja nimittivät ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeaksi edustajaksi naisen, jota ei ole koskaan valittu vaaleilla mihinkään julkiseen elimeen mutta joka pääsi uuteen tehtävään siksi, että hänet oli nimitetty feodaalisten fossiilien edustajankokoukseen, koska hän oli ollut työväenpuolueen Yhdistyneen kuningaskunnan luottohenkilö.

Selvää on, että työntekijöiden ympäri Eurooppaa on puolustettava itseään sen sijaan, että he olisivat riippuvaisia tämän parlamentin uusliberaalisesta enemmistöstä.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, yksi seitsemästä EU:n kansalaisesta kuuluu etniseen vähemmistöön. Siitä huolimatta EU:ssa ei ole pidetty vähemmistöjen suojelemista heidän kotiseudullaan

tärkeänä. Kun Bryssel ei koskaan kyllästy ottamaan itselleen jäsenvaltioiden kaikkia mahdollisia toimivaltuuksia, komissio ilmoittaa, että se ei halua puuttua sisäisiin asioihin ja toteaa vähemmistöjä koskevien konfliktien olevan kyseisten valtioiden asia. Euroopassa ei ole yhtenäistä lähestymistapaa asiaan. Kansainvälisen oikeuden säännöksiä sovelletaan eri valtioissa varsin eri tavoin.

Esimerkiksi Ranska ei tunnusta mitään etnisiä vähemmistöjä ja Sloveniassa AVNOJin päätökset ovat edelleen kansainvälisen oikeuden vastaisia. Itävallassa sen sijaan slovenialaisten vähemmistöllä on kaikki mahdolliset kehittymismahdollisuudet. Mielestäni nämä selvät eroavaisuudet kuvaavat sitä, että tarvitaan etnisiä ryhmiä koskeva EU:n säädös. Jos Eurooppa haluaa suojella historian mittaan kehittyntä etnistä monimuotoisuuttaan, on ratkaisevaa laatia etnisiä ryhmiä koskeva kansainvälisesti sitova EU:n säädös. Tämä tarjoaisi EU:lle mahdollisuuden osoittaa, että se tekee muutakin kuin antaa tyhjiä lupauksia kansallisen monimuotoiseen suojelusta EU:ssa.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, 9. marraskuuta kuluva vuosi, Berliinin muurin murtumisen 20. päivän vuosipäivänä Berliinissä pidetyissä juhlatilaisuuksissa juhlittiin Saksan yhdistymistä. Tilaisuuksissa osoitettiin myös, minkä reitin vapauteen ja demokratiaan ja jakautumisen päättämiseen Keski- ja Itä-Eurooppa ovat valinneet paitsi Saksassa myös koko Euroopassa.

Berliinin muurin purkaminen oli sen tien pää, mutta Keski- ja Itä-Euroopan muutosprosessi alkoi Puolan rannikon tapahtumista ja solidaarisuusliikkeen perustamisesta Lech Wałęsan johdolla elokuussa 1980. Muistakaamme myös Unkarin vuoden 1956 mielenosoitukset vapauden puolesta, kesäkuun protestit Poznańissa, vuoden 1968 tapahtumat Tšekkoslovakiassa ja Gdańskissa vuonna 1970 kuolleet telakkatyöntekijät.

Monet ihmiset olivat sitoutuneet oppositioon eri maissa ja taistelivat vapauden ja kunnian puolesta. Jotkut heistä antoivat henkensä. Kunnioitakaamme heitä. Muistakaamme myös poliitikkoja, jotka osoittivat suurta kekseliäisyyttä ja määrätietoisuutta vapauden, demokratian ja markkinatalouden luomisessa.

Puhemies. – (EN) Hyvät kollegat, keskeytän minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista antaakseni ilmoituksen.

15. Esityslista

Puhemies. – (EN) David Martinin lento on myöhässä. Haluaisin siksi pyytää parlamenttia sopimaan, että tämä meille erittäin tärkeä mietintö työjärjestyksiin tehtävistä muutoksista käsitellään tänä iltana viimeisenä. Se ei tarkoita muutosta istuntomme sisältöön vaan asioiden käsittelyjärjestykseen. Olisi hyvä, jos voisimme sopia tästä muutoksesta, koska esittelijän pitäisi olla läsnä keskustelun aikana.

Koska tämä on muodollisesti työjärjestyksen muutos, olen velvollinen pyytämään parlamentin hyväksyntää ja toivon, että siihen suostutaan.

(Parlamentti hyväksyi ehdotuksen.)

16. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä aiheista (jatkoa)

Puhemies. – (EN) Jatkamme nyt minuutin puheenvuoroja poliittisesti tärkeistä asioista.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, ilmastonmuutoksen ja maapallon lämpenemisen aikana on selvää, että meidän on vähennettävä kasvihuonekaasupäästöjä ja säästettävä energiaa. EU yrittää jo nyt toimia edelläkävijänä tällä alueella välillä paremmalla ja välillä huonommalla menestyksellä. Toisinaan pyrkimyksenä on myös selvästi heittää lapsi pesuveden mukana, kuten ekologista suunnittelua koskevan direktiivin tapauksessa.

Minun vaalipiirissäni on hyvin menestynyt yritys, Austria Email AG, joka valmistaa sähkökäyttöisiä kuumavesisäiliöitä. Se on erityisen kätevää ja hyödyllistä Itävallassa, koska suurin osa sähköstä on peräisin vesivoimalaitoksista ja siksi hyvin ympäristöystävällistä.

Nyt vaikuttaa siltä, että ekologista suunnittelua koskeva direktiivi kieltää tällaisen kuumavesisäiliöt tulevaisuudessa ja pakottaa ihmiset sen sijaan käyttämään joko kaasusäiliölämmittimiä tai kaasupoltinuuneja, missä ei mielestäni ole mitään järkeä, koska ne ovat huomattavasti vähemmän ympäristöystävällisiä kuin nämä kuumavesisäiliöt. Lisäksi Itävallassa on tällä hetkellä 400 työpaikkaa vaarassa.

Se ei ole tarkoituksemme. Se on kielteinen kehityssuunta. Jos meidän on tarkoitus suojella ympäristöä, toimenpiteiden on oltava järkeviä, hyödyllisiä ja ennen kaikkea kohtuullisia. Emme kuitenkaan saa vaarantaa työpaikkoja jonkin tuotteen vuoksi, joka ei todellakaan vaikuta tarkoituksenmukaiselta.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, meille *Euronews* on merkittävä ikkuna maailmaan ja kanava, josta pidän erityisen paljon, mutta ihmettelen usein sen mainosten sisältöä.

Kun kytkin tänään televisioon virran, näin mainoksen Makedoniasta. Ja mitä sain lukea? ”Yritysten verotaivas, keskipalkka 370 euroa, tulovero 10 prosenttia” ja niin edelleen.

Jos Makedonia aikoo tällä tavalla esittää hakemuksensa Euroopan unionin jäsenyydestä ja jos kysyn oman alueeni ihmisiltä: ”Haluatteko, että Makedonia liittyy EU:hun?” – voin vakuuttaa, että se ei toimi. Kun me juuri keskustelimme tuotannon siirtämisestä halvemmän työvoiman perässä Euroopan sisäpuolella ja sosiaalisen polkumyynnin torjumisesta, voimmeko silti sallia tällaisten mainosten olevan ikkuna sosiaaliseen Eurooppaan? En usko.

Ihmettelin aiemmin myös Irania koskevaa mainosta: aikana, jolloin siellä järjestetään julkisia kivityksiä, me sallimme tämän taivaallisen maan mainokset.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olemme kaikki kuulleet Irlannin viikonlopun ajan tulvista, jotka aiheuttivat huomattavia vahinkoja monille kodeille, yrityksille, maatiloille, teille ja vesijärjestelmille. Korjauskustannusten arvioiminen on aivan liian varhaista, mutta ne saattavat olla 500 miljoonan euron luokkaa. Asianmukaiset toimenpiteet tämäntyyppisten tulvien vahinkojen korjaamiseksi ja niiden toistumisen estämiseksi voivat maksaa miljardeja.

Vaikuttaa siltä, että Euroopan sosiaalirahasto saattaa olla liian valikoiva käsittelemään tällaisia tilanteita. Toivon silti edelleen, että hakemusta voitaisiin harkita, mutta jos ei voida, ehdotan, alueellista hakemusta tarkasteltaisiin myönteisesti, koska tulvat ovat vaikuttaneet maan pohjois-, länsi- ja eteläosiin. Monet ihmiset EU-vaalipiiristäni, mukaan lukien Galwayn, Mayon, Claren, Leitrimin ja Roscommonin kreivikunnat sekä Etelä-Irlanti, ovat joutuneet hirvittävien tulvien uhriksi. Vetoan komissioon, että se auttaisi käytännöllisellä ja pikaisella tavalla.

(GA) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmaista kiitokseni siitä, että saan tilaisuuden tuoda esiin tämän tärkeän kysymyksen maassani tapahtuneista tulvista.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) El Salvadorin läpi 6.–8. marraskuuta kulkeneen hurrikaani Idan jäljiltä on jäänyt noin 200 kuolonuhria, vähintään 18 ihmistä on kadonnut, 15 000 ihmistä on kodittomana, 80 koulua on vahingoittunut ja viljelykasveja sekä perusinfrastruktuuria, kuten katuja, sähköverkkoja, vesijärjestelmiä, tietoliikennejärjestelmiä ja terveyspalveluja, on tuhoutunut.

Koska El Salvador on yksi niistä maista, joihin Keski-Amerikan taloudelliset ja sosiaaliset vaikeudet ovat vaikuttaneet eniten, Euroopan unionin on välttämätöntä tarjota huomattavasti tukea, jotta tämän luonnonkatastrofin aiheuttama yhteiskunnallinen kaaos saadaan torjuttua. El Salvadorin hallitus arvioi, että ottaen huomioon maan haavoittuvuuden tällaisissa luonnonkatastrofeissa tarvitaan yli 1 miljardi euroa vahingoittuneiden kohteiden korjaamiseen ja korjaus- ja riskienlievennyssuunnitelman toteuttamiseen. Tämän vuoksi se pyrkii poikkeuksellisesti ottamaan käyttöön Euroopan unionilta saatavissa olevia varoja.

Se on vetoomuksemme, arvoisa puhemies. Pyydämme, että se välitetään Euroopan komissiolle ja neuvostolle.

James Nicholson (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, ”omistusoikeutta” koskevat vakavat ongelmat aiheuttavat edelleen stressiä, perikatoa ja yleistä päänsärkyä monille Euroopan unionin kansalaisille, jotka ovat sijoittaneet kiinteistöihin sellaisissa maissa kuin Espanja, Bulgaria ja Turkki. Näin on huolimatta monien Euroopan parlamentin jäsenten äänestäjensä puolesta toteuttamista yhteisistä toimista ja parlamentin asiaa koskevista pitkäkestoisista tutkimuksista, jotka huipentuivat hyvän vastaanoton saaneeseen Aukenin mietintöön maaliskuussa 2009.

Olen saanut monilta äänestäjiltä valituksia ongelmista, jotka johtuvat kiinteistökaupoista näissä maissa. Lukuisat ihmiset ovat olleet tilanteissa, joissa monimutkaiset asemakaavalait ja kaupungistamispolitiikat ovat aiheuttaneet sen, että heidän kiinteistönsä on lunastettu ilman mitään korvausta.

Olen erittäin huolestunut siitä, että EU ei ole ryhtynyt ratkaiseviin toimiin ja yrittänyt käsitellä ongelmaa huolimatta ylivoimaisesta yksimielisyydestä siitä, että se on Euroopan unionin kansalaisten perusoikeuksien

vastaista. Näiden käytäntöjen laillisuus ja moraalisuus on parhaimmillaankin kyseenalaista ja pahimmillaan paljastaa moraalittoman suhtautumisen kaupunkikehitykseen.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin jakaa kollegojeni huolen siitä erosta, joka on Turkin Euroopan unioniin yhdentymistä koskevan edistymiskertomuksen ja hiljattain Wall Street Journal Europe -lehdessä julkaistun artikkelin välillä. Siinä kerrottiin, että Turkin pääministeri vahvisti äskettäisellä vierailullaan Iranissa – ja tuki Iranin näkemyksiä – että Iranin ydinohjelma on hänen mukaansa tarkoitettu vain rauhanomaiseen ja ihmisystävälliseen käyttöön. Tämä ero on myös hyvin ilmeinen siinä mielessä, että Turkin toiminta on yleensäkin – kuten 8.–9. marraskuuta Sudanin presidentin Istanbulin vierailun yhteydessä – vakava ongelma. Tämän vuoksi olisin hyvin kiitollinen, jos kollegani pitäisivät nämä huolenaiheet mielessään.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni haluaisi olla 27 demokraattisen valtion unionin, mutta meidän on katsottava totuutta silmiin. Belgiassa vain muutama vuosi sitten valtio kielsi yhden suurimmista poliittisista puolueista. Suunnilleen samaan aikaan Saksassa yritykset kieltää puolue valtion työntekijöiden raskauttavien lausuntojen perusteella epäonnistuivat. Unkarissa valtio hyökkää fyysisesti oppositiopuolueita vastaan pidättäen ja kiduttaen niiden jäseniä. Yhdistyneessä kuningaskunnassa hallituspuolueen ja oppositiojohtajan tukema väkivaltainen miliisi tekee väkivaltaisista ja usein aseellisia iskuja vastustajia vastaan.

Lähes kaikissa Euroopan unionin maissa on rajoitettu väkivallatonta sananvapautta. Euroopan unioni on tosiaan eturintamassa yrittämässä määrätä laeilla mielentiloista – eri ”fobioista”, kuten he sanoisivat.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, laittomien maahanmuuttajien takaisinottoa koskevasta sopimuksesta Euroopan unionin ja Turkin välillä käytävien neuvottelujen alkaessa haluaisin korostaa, että Turkin on sitouduttava yhteistyöhön laittoman maahanmuuton kitkemiseksi. Haluaisin muistuttaa parlamenttia tässä asiassa siitä, että 76,5 prosenttia kaikista laittomien maahanmuuttajien pidätyksistä Euroopan unionin rajoilla tehdään Kreikan rajoilla. Tiedän hyvin, että kolmansien maiden – esimerkiksi Italian, Libyan, Espanjan ja Mauritanian – tehdessä yhteistyötä on saatu todellisia tuloksia. Siksi meidän on edettävä takaisinottosopimusten suhteen. Turkin on tehtävä yhteistyötä Frontexin kanssa, Kreikan viranomaisten kanssa ja Euroopan unionin viranomaisten kanssa.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, EU:lla oli ainoa kansainvälinen valtuuskunta, joka valvoi Venäjän ja Georgian sopimusten täytäntöönpanoa viime elo- ja syyskuussa. Catherine Ashtonin pitäisi nyt tehdä Venäjälle täysin selväksi, että sen pitäisi taata EU:n valtuuskunnalle viipymättä pääsy Georgian separatistialueille.

Tänään Ranskan Mistral-tyyppinen helikopteritukialus saapui Pietariin. Suunnitelma tämän nykyaikaisen sota-aluksen myymisestä Venäjälle on sama asia kuin Kremlin palkitseminen hyökkäyksestä Georgiaan viime vuonna. Venäjän merivoimien komentajan sanoin, tämäntyyppisen aluksen avulla Venäjä olisi elokuussa 2008 selvinnyt operaatiostaan 40 minuutissa 26 tunnin sijaan. Siinä tapauksessa presidentti Sarkozylla ei olisi ollut lainkaan aikaa estää Putinia miehittämästä Georgian pääkaupunkia.

Naton uusimman tekniikan tarjoaminen Venäjän merivoimille tarkoittaa vastuun kantamista Kremlin haukkojen kannustamisesta panemaan täytäntöön viime syyskuun sotaharjoitussuunnitelmansa.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kun me kokoonnumme täällä Strasbourgissa, puolella Corkin kaupungin Munsterin vaalipiirini asukkaista ei ole kodeissaan vettä – vuonna 2009!

University College Cork on ollut suljettuna koko viikon, ja monet entisen oppilaitokseni opiskelijat ovat olleet käytännössä kodittomia. Kauppojen omistajat, kotitaloudet ja maanviljelijät saavat miljoonien eurojen laskuja miesmuistiin pahimman tulvan jälkeen varsinkin Corkissa, Tipperaryssä, Limerickissä ja Galwayssä.

EU perusti Keski-Euroopan vuoden 2002 tuhoisien tulvien jälkeen solidaarisuusrahaston auttamaan jäsenvaltioita, jotka kärsivät tällaisten tulvien kaltaisten luonnonkatastrofien seurauksista. Viimeksi tällaista apua saivat kollegamme Romanian koillisosassa. Sääntöjen mukaan tätä avustusta voidaan käyttää tietyissä olosuhteissa, joissa on tapahtunut poikkeuksellisia alueellisia onnettomuuksia.

Kehotan nyt puheenjohtaja Barrosoa ja komission jäsen Sameckia suhtautumaan myönteisesti kaikkiin Irlannin hakemuksiin avustuksen saamiseksi tästä rahastosta. Kehotan erityisesti Irlannin hallitusta ottamaan pikaisesti yhteyttä komissioon ja jättämään hakemuksen. On ratkaisevan tärkeää, että EU ja parlamentti laajentavat tukensa Irlannissa eri yhteisöille, jotka ovat kärsineet kauhistuttavia vahinkoja.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Unkarin pohjoisosassa useat kymmenettuhannet ihmiset tulevat Slovakiasta rajan yli töihin, ja useat tuhannet ihmiset ovat muuttaneet Pohjois-Unkariin ja elävät nyt siellä Rajkassa ja muissa kylissä. Erinomaisen infrastruktuurin ja Schengenin sopimuksen ansiosta he työskentelevät Slovakiassa ja asuvat Unkarissa.. Tämä on erinomainen esimerkki Euroopan unionin tuomista eduista.

Tutkimusten mukaan Unkarissa asuvat slovakialaiset tuntevat olonsa kotoisaksi uudessa ympäristössään ja paikallisviranomaiset harkitsevat nyt slovakinkielisten päiväkotien ja koulujen perustamista, vaikka he eivät ole Unkarin kansalaisia, koska kaksikielisyys on Unkarissa tärkeä arvo.

Päinvastainen prosessi on meneillään Slovakiassa, missä tuhansia vuosia asunutta unkarilaisten etnistä yhteisön syrjitään kielioikeuksien suhteen ja unkarista tehdään toisen luokan kieltä ja viralliselle kielelle alisteista. Se on häpeällistä koko Euroopan unionille!

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin kiinnittää parlamentin huomion direktiivin 2001/23/EY sisältämiin yritystoiminnan luovutusta koskeviin sääntöihin.

Sanon näin, koska tietoliikenne- ja tietotekniikka-alalla toimivalla italialaisella yrityksellä Eutelia S.p.A.:lla on asiakkaita joitakin hyvin tärkeitä yrityksiä mutta ei pelkästään yrityksiä: se esimerkiksi tarjoaa palveluja Italian keskuspankille, Italian edustajainhuoneelle ja Italian senaatille. Lisäksi se osallistuu Schengenin projektiin, joten se käsittelee hyvin luottamuksellisia tietoja.

Toukokuussa 2009 Eutelia käytännössä luopui IT-toimialastaan siirtämällä sen tytäryhtiölleen Agilelle, jolla on itse asiassa varoja vain 96 000 euroa 2 000 työntekijälle. Sen seurauksena 1 192 työntekijää sai lokakuussa 2009 irtisanomisilmoituksen. Nämä ihmiset ovat edelleen töissä, vaikka ovat saaneet irtisanomisilmoituksen. Lisäksi on naurettavaa, että mainitsemani sääntö ei pelkästään aseta uusia vaatimuksia yrittäjyydelle niille, jotka ostavat yritysten osia...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, vastustan jyrkästi Saksan liittotasavallan toimenpiteitä romanien ja muiden vähemmistöjen karkottamiseksi Kosovosta. Pian noin 2 500 ihmistä karkotetaan vuodessa. Nämä toimenpiteet koskevat erityisesti 10 000:ta romanian mutta myös egyptiläisiä ja askaaleja.

Monet näistä ihmisistä ovat eläneet Saksassa yli kymmenen vuotta ja löytäneet sieltä suojan maastakarkoitusta, vainoa ja väkivaltaa vastaan. Ihmisiä aletaan karkottaa myös Itävallasta, Belgiasta, Unkarista ja Ranskasta. Vastustan näitä karkotuksia, koska vähemmistöjen, erityisesti romanien, tilanne on Kosovossa sietämätön. Tämän ryhmän työttömyysaste on lähes 100 prosenttia, ja Kosovossa näille ihmisille ei ole mitään keinoa tarjota kunnollista majoitusta. Heidän tulevaisuudennäkymänään on joko eläminen leirissä tai lyijyn saastuttamassa Mitrovicassa. Lopuksi haluaisin vedota vastuuseen, joka Saksalla on historiansa vuoksi, toisen maailmansodan uhreille, myös romaneille ja sinteille, joita vainottiin ja murhattiin systemaattisesti. Myös tässä tapauksessa on kannettava tietynlaista vastuuta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Nuno Melo (PPE). – (PT) Haluaisin vain varoittaa teitä erään Euroopan unionin metsien havupuita uhkaavan taudin vaaroista, nimittäin Amerikasta peräisin olevan mäntyankeroisen. Sitä on havaittu Sétubalin alueella Portugalissa, ja se on levinnyt jo muille alueille Portugaliin ja Espanjaan. Ainoa tehokas keino tämän taudin torjumiseen on puiden kaataminen tai polttaminen.

On syytä korostaa, että 38 prosenttia Portugalin alueesta on metsän peitossa ja 400 000 maanomistajan koti. Sen osuus teollisuuden BKT:stä on 14 prosenttia, teollisuuden työpaikoista 9 prosenttia ja viennistä 12 prosenttia. Euroopan unionin metsät ovat kaiken kaikkiaan vaarassa, minkä vuoksi tilanteeseen on puututtava eli on laadittava hätäsuunnitelma, jotta voidaan estää tämän toistaiseksi Iberian niemimaalle rajoittuvan taudin leviäminen koko Euroopan unioniin.

Hätäsuunnitelmaan pitäisi sisältyä myös riittävästi varoja ratkaisemaan ongelma, joka vahingoittaa monia yrityksiä ja pakottaa ne lopettamaan toimintansa ja haittaa monia työntekijöitä ryöstämällä heiltä toimeentulon. Koko Euroopan unionin vastuulla on toimia tässä asiassa.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Ensinnäkin haluaisin esittää voimakkaan vastalauseeni itävaltaiselle kollegalleni siitä, mitä hän sanoi vähemmistöjen suojelemisesta Sloveniassa. Slovenialla on korkeat

vähemmistöjen suojelun standardit ja me toivomme vain, että naapurimaissamme asuvilla slovenialaisilla vähemmistöillä olisi vastaavat oikeudet.

Siirryn nyt toiseen aiheeseen. Tänä tietotekniikan aikakautena tieto leviää ihmisten välillä hyvin nopeasti. Mitä hälyttävämpi uutinen on, sitä nopeammin se leviää ja tiedon oikeellisuus on toissijaista. Erityisen mielenkiintoista tässä yhteydessä ovat uutisten kertomukset, jotka vaikuttavat ihmisten terveyteen ja ruokavalioon.

Meillä levisi muutaman viime viikon aikana Sloveniassa sähköpostin välityksellä täysin perusteeton uutinen elintarvikekoodistosta "Codex Alimentarius". Me Euroopan parlamentin jäsenet voimme tällaisessa tilanteessa vain esittää Euroopan komissiolle kysymyksiä ja odottaa vastausta muutaman viikon. Meidän pitäisi kuitenkin voida ryhtyä välittömästi toimenpiteisiin, koska vahinko tapahtuu hyvin lyhyessä ajassa.

Siksi ehdotan, että Euroopan komissio harkitsee sellaisen verkossa olevan tietoportaalien perustamista, jonka kautta kansalaiset voivat ottaa yhteyttä suoraan komissioon ja saada vastauksen kolmen päivän kuluessa.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Lissabonin sopimuksen voimaantulo ja Tukholman ohjelman hyväksyminen vaikuttavat varmasti edullisesti EU:n kansalaisiin uudella vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella.

Mitä tulee laittomaan maahanmuuttoon ja rajat ylittävään rikollisuuteen, tulevien vuosien ennusteet osoittavat, että maahanmuuttajien tulvan odotetaan kasvavan myös Euroopan unionin itärajalla. Tarkoitin erityisesti Moldovan tasavaltaa. Täällä tapahtuneiden poliittisten muutosten seurauksena maa on selvästi ilmaissut haluavansa liittyä Euroopan unioniin, mutta sen taloustilanne on tällä hetkellä haavoittuva. Sillä on myös huonot valmiudet hallita esimerkiksi maahanmuuttoa ja rikollisuutta rajoillaan. Ottaen huomioon omien ulkorajojensa vahvistamisen ja turvallisuusalueen luomisen Euroopan unionin on myönnettävä Moldovan tasavallalle huomattavaa taloustukea sen toimintavalmiuksien parantamiseksi.

Euroopan unionin täytyy pikaisesti ehdottaa assosiaatiosopimusta, jossa asetetaan selvät aikataulut maan tulevalle liittymiselle EU:hun. Se yksinkertaistaa yhdentymistä huomattavasti, samalla kun tämän yhteistyön onnistuminen mahdollistaa mallin antamisen muille EU:n naapurivaltioille.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, kiitos siitä, että annatte minulle mahdollisuuden sanoa muutaman sanan Irlannissa viikonloppuna sattuneista epätavallisista tulvista.

– (EN) Kollegani ovat puhuneet Irlannissa viikonloppuna tapahtuneista ennätystulvista. Kävin itse joissakin oman vaalipiirini paikoissa – esimerkiksi Clonmelin, Killarneyn ja Bandonin kaupungeissa sekä tietysti Corkin kaupungissa, joka on ilman vettä vähintään toisen viikon. University College Cork on myös suljettu ennätyskellisen tulvan vuoksi – joka mahdollisesti johtuu ilmastonmuutoksesta, mistä me täällä parlamentissa puhumme niin usein.

Kahden asian on toteuduttava. Ensinnäkin Irlannin hallituksen on varmistettava, että se ja paikallisviranomaiset panevat EU:n tulvadirektiivin täytäntöön. Se on äärimmäisen tärkeää ja pakko tehdä. Toiseksi Irlannin hallituksen pitäisi hakea Euroopan unionin rahoitusta Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta, niin että voidaan antaa hätäapua sitä eniten tarvitseville, kuten tehtiin edellisillä kerroilla Saksassa, Ranskassa, Tšekin tasavallassa ja Itävallassa.

Zoran Thaler (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kaksi nuorta azerbaidžanilaista aktivistia ja bloginpitäjää, Emin Abdullayev ja Adnan Hajizade, ovat kumpikin saaneet epäoikeudenmukaisessa oikeudenkäynnissä kahden ja puolen vuoden tuomion. Heitä vastaan esitetyt syytteet olivat tekaistuja, ja he joutuivat vankilaan pelkästään siksi, että olivat käyttäneet sanan- ja yhdistymisvapauttaan.

Azerbaidžanin viranomaisten täytyy vapauttaa mielipidevangit Adnan Hajizade ja Emin Abdullayev välittömästi ja ehdoitta. Euroopan unionin neuvoston, komission ja jäsenvaltioiden täytyy keskustella demokratiasta ja ihmisoikeuksista Azerbaidžanin hallituksen kanssa. Sitä täytyy muistuttaa siitä, että demokratisaatio on yksi itäisen kumppanuuden tavoitteista ja Azerbaidžan on tässä aloitteessa mukana. Azerbaidžanin on noudatettava velvollisuuksiaan Euroopan neuvoston jäsenenä ja Euroopan unionin yhteistyökumppanina.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, Yhdysvaltojen ja Naton Israelia tukeva imperialistinen politiikka sekä Israelin ja EU:n välisen assosiaatiosopimuksen sisältämien suhteiden ja asioiden päivitys lisäävät Israelin vihamielisyyttä ja jyrkkyyttä palestiinalaisia kohtaan. Tilastojen mukaan tämä vuosi on ollut palestiinalaisille kaikkien aikojen julmin. Yksistään Israelin armeijan "Molten Lead" -sotilasoperaatiossa murhattiin yhteensä 1 443 palestiinalaista, 9 600:aa palestiinalaista pidetään laittomasti Israelin vankiloissa

ilman oikeudenkäyntiä, häpeän muuri on 450 kilometriä pitkä ja sitä suunnitellaan pidennettäväksi 750 kilometrin pituiseksi ja taloja infrastruktuuria tuhotaan Länsirannalla ja Itä-Jerusalemossa. Me ilmaisemme solidaarisuutemme palestiinalaisille ja vaadimme Palestiinan kysymykseen välitöntä, oikeudenmukaista ja toteuttamiskelpoista ratkaisua: itsenäisen Palestiinan valtion perustamista vuoden 1967 alueille. Palestiinan pääkaupungin tulee olla Itä-Jerusalem, ja Palestiinalla on oltava itsemääräämisoikeus omalla alueellaan ja rajoillaan, mikä mahdollistaa pakolaisten paluun ja kaikkien Israelin vuodesta 1967 lähtien miehittämien arabialueiden palauttamisen.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Haluaisin kiinnittää huomionne asiaan, josta Cornelia Ernst puhui aiemmin. Tarkoitin Jugoslavian sodan aikana kodeistaan siirrettyjen tai pakenemaan pakotettujen asuttamisprosessin aloittamista neuvottelujen ja takaisinottosopimusten allekirjoittamisen jälkeen. Tämä prosessi on alkanut sekä vapaaehtoisesti että pakolla, ja se on koskenut erityisesti Kosovossa asuvia vähemmistöjä, ensisijaisesti romaneja, jotka päätyvät tämän prosessin seurauksena hyvin vaikeaan tilanteeseen.

Mielestäni on äärimmäisen tärkeää, että otamme huomioon kansainvälisten järjestöjen suosituksen näiden takaisinottosopimusten täytäntöönpanosta. Me tiedämme, että Kosovossa ei ole minkäänlaista sosiaalista ja taloudellista infrastruktuuria näistä ihmisistä huolehtimista varten. Siellä kehittymässä oleva tilanne on todella valitettava. Mielestäni Euroopan parlamentin täytyy ottaa tähän kantaa.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, viime torstaina julkaistiin tiedot Perussa tapahtuneista käsittämättömän kammottavista murhista. Tietotoimistojen ilmoitusten mukaan yksi jengi oli vuosien ajan katkaissut uhreiltaan kaulan ja poistanut heidän kehostaan rasvan, jonka se oli myynyt 10 000 euron litrahintaan eurooppalaisille kosmetiikkayrityksille. Ovatko nämä raportit totta?

Joka tapauksessa nämä murhat olivat uskomattoman julmia. Saatuaamme nämä hirvittävät tiedot meidän on nyt selvitettävä, ovatko nämä tiedot todenperäisiä. Tosiasia on, että meidän eurooppalaisten on ehdottomasti selvitettävä asia perusteellisesti, jotta voimme sulkea pois sen mahdollisuuden, että näiden väitteiden mukaan eurooppalaiset lääke- tai kosmetiikkayhtiöt olisivat jollain tavalla sidoksissa näihin käsittämättömän julmiin murhiin.

Puhemies. – (PL) Minuutin puheenvuorot ovat nyt päättyneet.

Puheita oli huomattavasti enemmän kuin yleensä – yli 40 – käytettävissämme olevan ajan vuoksi. Silloin kun se on mahdollista, tarjoamme enemmän kuin työjärjestyksen mukaiset enintään 30 puheenvuoroa.

17. Sähköiset viestintäverkot ja palvelut (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Catherine Trautmannin Euroopan parlamentin sovittelukomiteavaltuuskunnan puolesta laatima mietintö sovittelukomitean hyväksymästä yhteisestä tekstistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun direktiivin 2002/19/EY sekä sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista annetun direktiivin 2002/20/EY muuttamisesta (03677/2009 - C7-0273/2009 - 2007/0247(COD)) (A7-0070/2009).

Catherine Trautmann, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, komission jäsen, parlamentin jäsenet, täällä me olemme jälleen kerran – tällä kertaa viimeisen kerran – keskustelemassa televiestintäpaketista ja erityisesti "puitedirektiiviä", "käyttöoikeusdirektiiviä" ja "valtuutusdirektiiviä" koskevasta mietinnöstäni, joka on lopullinen kulmakivi.

Nyt minulla on tilaisuus kiittää kollegojani ja erityisesti yhteisesittelijöitani Pilar del Castilloa ja Malcolm Harbouria, sovittelukomitean puheenjohtajaa Vidal-Quadrasia, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puheenjohtajaa Herbert Reulia ja kaikkia mukana olleita Euroopan parlamentin yksiköitä. Haluan myös kiittää komission jäsentä hänen osallistumisestaan ja tuestaan tänä kautena, ja kiitän myös hänen yksikköään. Lopuksi haluan ilmaista tyytyväisyyteni puheenjohtajavaltio Ruotsin toimiin tyydyttävän lopputuloksen saavuttamiseksi. Pyydän omistamaan hetken Ulrika Barklund Larssonin muistolle.

Huomisessa äänestyksessä annamme hyvin myönteisen signaalin niille, jotka odottavat EU:lta dynaamisempaa teollisuuspolitiikkaa. Koska toisessa kuulemisessa tehdyn sopimuksen mukaan 99 prosenttia tekstistä on säilytetty, teen vain yhteenvedon näkökohdista, jotka asetimme ensisijaisiksi tavoitteiksemme. Halusimme erityisesti säilyttää toimivan, kestävä kilpailun mutta myös tehdä tästä kilpailusta taloudellisen ja sosiaalisen

kehityksen kannalta hyödyllisemmän kattamalla koko EU:n alueen tarjoamalla nopeat Internet-yhteydet kaikille ja kaikilla alueilla – mukaan lukien radiotaajuuksien parempi hallinta – ja täydet oikeudet kuluttajille.

Se tarkoittaa pysyvän, toimivan kehityksen luomista niille, jotka käyttävät näitä direktiivejä, eli sääntelyviranomaisille, Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimelle ja komissiolle, oikeusvarmuuden takaamista, kannustamista taloutemme elvyttämiseen ja markkinoiden muuttamiseen operaattorien, heidän asiakkaidensa ja työntekijöidensä kannalta dynaamisiksi tarvittaviin investointeihin ja lopuksi enemmistön saatavilla olevien ja kohtuullisen hintaisten laadukkaiden palvelujen kehittämistä.

On tärkeää, että me pysymme sopimuksen ehtojen puitteissa, mutta valitettavasti tiettyjen jäsenvaltioiden hiljattaiset lausunnot herättävät epäilyjä niiden sitoutumisesta asiaan. Tuen komission tulkintaa 19 artiklaa koskevien neuvottelujemme tuloksesta. Mielenkiintoista on se, että tähän artiklaan valittu sanamuoto liittyy tiiviisti keskusteluun 7 ja 7 a artiklojen mekanismeista. Olisi pettymys, jos neuvosto viestittäisi ei-sitovilla julistuksilla selvästi siitä, että se haluaisi jotenkin tehdä molempaa epäämällä oikeudenmukaisen jäsenvaltioiden, Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen ja komission valtuuksien välisen tasapainon, kuten lopullisesta kompromissista kävi ilmi.

Lopuksi tietysti keskeinen seikka, joka johti meidät sovitteluun: tarkistus 138. Haluaisin sanoa vain, että saavutettu tulos oli paras mahdollinen, jonka parlamentti pystyi saavuttamaan tällä oikeusperustalla: sisämarkkinoiden yhdenmukaistaminen. Niinpä tähän tulokseen ei pidä suhtautua kevyesti, koska se tarjoaa kaikille sähköisten yhteyksien käyttäjille vankan suojan oikeudelle yksityisyyteen, syyttömyysolettamalle ja kontradiktoriselle menettelylle riippumatta siitä, millaisen menettelytavan kohteeksi he joutuvat, ja ennen kuin mitään sanktioita on hyväksytty.

Olen myös iloinen siitä, että komissio on halukas arvioimaan verkon puolueettomuustilannetta Euroopassa ja antamaan parlamentin ja neuvoston käyttöön asianmukaiset välineet vuoden loppuun mennessä näiden huomioiden tuloksen perusteella.

Siksi pyydän lopuksi kaikkia miettimään paketin täytäntöönpanoa. Olen jo tietoinen siitä, että parlamentti, jolle tämä paketti on hyvin tärkeä, haluaa varmistaa, että täytäntöönpanossa noudatetaan aiempia sopimuksia. Arvoisa puhemies, kuuntelen nyt tarkkaavaisesti kollegojeni puheenvuoroja, ennen kuin käytän itse uuden puheenvuoron keskustelun lopussa.

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tänään huipentuu lainsäädäntöprosessi, joka on ollut hyvin pitkä ja usein kiihkeä, ja kaikkien osapuolten ponnistelut neuvotteluissa ovat tuottaneet tuloksia, joita kannatti odottaa. Haluan kiittää esittelijöitä, valiokuntien puheenjohtajia, sovittelukomitean puheenjohtajaa ja jäseniä ja kaikkia yksittäisiä parlamentin jäseniä heidän sitoutumisestaan ja asiantuntemuksestaan.

Kun uudistuspaketti hyväksytään nykymuodossaan, unionilla on sääntelykehys, joka vastaa nopeasti kehittyvän digitaalisen talouden haasteisiin, niin että kaikki voivat saada kohtuulliseen hintaan puhelin- ja Internet-yhteydet samalla, kun luodaan perusta investoinneille nopeisiin verkkoihin, jotka tuottavat korkealaatuisia, innovatiivisia palveluita.

Nämä säännöt, nämä uudistukset tekevät Euroopan unionista maailman johtajan sähköisen viestinnän sääntelyssä parantamalla mekanismeja, joilla siirrytään kohti kilpailukykyisiä yhtenäismarkkinoita, ja asettamalla kansalaisten oikeudet sääntelypolitiikan keskiöön.

Sovittelulla aikaansaadulla kompromissilla luodaan ensimmäisen kerran EU:n oikeudessa Internetin käyttäjille perusoikeudet heidän Internetiin pääsyään mahdollisesti rajoittavia toimenpiteitä vastaan. Tämä on hyvin tärkeä Internetin käytön vapautta koskeva säännös. Se tekee selväksi sen, että Internetin, josta on tulossa entistä keskeisempi tekijä päivittäisessä elämässämme, on oltava samojen perusoikeuksiemme suojelun kohde kuin muutkin toiminta-alueet. Etukäteen tapahtuvat oikeudenmukaiset käsittelyt sekä syyttömyysolettama ja oikeus yksityisyyteen ja niiden jälkeen oikeus tehokkaaseen ja oikea-aikaiseen tuomioistuINVALVONTAAN: nämä ovat säännöt, jotka on otettu mukaan uuteen uudistuspakettiin.

Samanaikaisesti uudistuspaketissa varjellaan näkemystä avoimesta ja vastavuoroisesta Internetistä sääntelypolitiikan kohteena. EU:n lähestymistapa on hyvin käytännönläheinen. Sitä on muuten kiitetty muissa maanosissa tärkeänä suunnannäyttäjänä.

Kuluttajien suojelemista henkilökohtaisten tietojen menettämiseltä ja roskapostilta on myös lisätty erityisesti vaatimalla operaattoreita ilmoittamaan kuluttajille henkilötietorikkomuksista ja vahvistamalla käyttäjän suostumuksen periaatetta silloin, kun on kyse evästeiden käytöstä. Muita merkittäviä etuja kuluttajille on oikeus vaihtaa kiinteä tai matkapuhelinoperaattori yhden työpäivän aikana ja säilyttää vanha puhelinnumero.

Parlamentin ansiosta uudet säännökset radiotaajuuksista alentavat hintoja ja kannustavat uusien palvelujen tarjoamiseen auttaen siten ylittämään digitaalisen kuilun. Parlamentti on avainasemassa, kun viitoitetaan radiotaajuuspolitiikan strategista suuntaa EU:n tasolla uudella radiotaajuuksia koskevalla monivuotisella ohjelmalla. Uudistukset sallivat myös operaattorien investoinnit seuraavan sukupolven verkkoihin. Ne vahvistavat kannusteita investoida tehokkaasti uuteen infrastruktuuriin ottaen huomioon investointiriskit ja varmistaen, että kilpailua ei tukahduteta.

Toimielinten tasolla eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmä, kuuluisa Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelin, tarjoaa 27 kansalliselle sääntelyviranomaiselle mahdollisuuden vaikuttaa yhtenäismarkkinoiden toimintaan avoimemmin ja tehokkaammin. Komission vahvistunut muutoksenhakukeinojen valvonta, mitä Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelin tukee, lujittaa yhtenäismarkkinoita lisäämällä yhtenäisyyttä ja parantamalla kehityksen täytäntöönpanon laatua koko Euroopassa ja takaa, että operaattoreilla on tasavertaiset toimintaolosuhteet.

Meidän ei pidä unohtaa puitedirektiivin 19 artiklasta aikaansaattua tärkeää sopimusta, jossa annetaan komissiolle laajennetut yhdenmukaistamisvaltuudet, jotka kattavat yleisesti sääntelykeinot, mukaan lukien muutoksenhakukeinoin liittyvät. Näin komissio on keskeisessä asemassa ja varmistaa yhteistyössä Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen kanssa, että televiestintäalan sääntelyä sovelletaan yhtenäismarkkinoilla yhdenmukaisesti kansalaisten ja yritysten etujen mukaisesti.

Esittelin teille jo toukokuun täysistunnossa julkilausumani, joissa totesin, että komissio perustaa työnsä uudistuksiin järjestämällä ensi vuonna laajoja kuulemisia tulevan yleispalvelun laajuudesta ja tietoturva-oikeuksista ilmoittamiseen liittyvien periaatteiden laajemmasta soveltamisesta. Vahvistan nyt nämä sitoumukset tarkistettuna tietysti sen jälkeen ajan tasalle.

Komissio varmistaa myös osaltaan, että uusia työkaluja hyödynnetään tarvittaessa. Olen osoittanut, että komissio valvoo markkinoiden ja tekniikan kehittymisen vaikutuksia Internetiin liittyviin vapauksiin ja ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuoden 2010 loppuun mennessä, tarvitaanko lisäopastusta. Komissio turvautuu myös olemassa olevan kilpailulain valtuuksiin mahdollisesti syntyvän kilpailunvastaisen toiminnan torjumiseksi.

Uskon, että näiden uudistusten aikaansaama luottamus ja oikeusvarmuus auttavat ratkaisevasti sähköisen viestinnän markkinoita edistämään Euroopan talouden elpymistä. Kiitän siksi parlamenttia sen tuesta paketille ja kehotan jäseniä äänestämään sen hyväksymisen puolesta.

(Suosionosoituksia)

Pilar del Castillo Vera, PPE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluaisin aluksi kiittää kollegojani ja tässä tapauksessa pääasiassa esittelijä Trautmannia, koska hän on tehnyt todella erinomaista työtä. On täytynyt olla paikan päällä, jotta tietäisi, miten paljon tässä viimeisessä vaiheessa saavutettiin, mistä oli tuloksena sovitteluprosessin onnistuminen.

Sanoisin, että olemme tällä hetkellä erinomaisessa asemassa ja voimme aloittaa siirtymisen tulevaisuuteen, joka on jossain mielessä vallankumouksellinen tai jonka pitäisi sitä olla.

Meillä on vihdoinkin – tai meillä on pian – sääntelykehys, jossa luodaan hyvä perusta Internetin, digitaalisen yhteiskunnan ja digitaalisen talouden kehityksen asettamiselle tavoitteidemme kärkipäähän. Tämä kehys muodostaa hyvän suojan kuluttajille, edistää heidän oikeuksiaan ja tarjoaa myös suojaa sijoittajille.

Mielestäni on kuitenkin erittäin tärkeää, että me katsomme nyt päättäväisesti tulevaisuuteen. Meidän on katsottava päättäväisesti aikaan vuoden 2010 jälkeen, jotta voimme keskittää toimemme vuoden 2010 jälkeiseen aikaan ulottuvan digitaalistrategian laatimiseen. Tämän digitaalistrategian tärkeimpinä tavoitteina pitäisi olla se, että kaikilla olisi kuluttajina ja kansalaisina kaikki resurssit, joita tarvitaan Internetin käyttöön ja sen kautta osallistumiseen, sekä tietysti myös avoimien ja kilpailukykyisten sisäisten digitaalimarkkinoiden kehittäminen.

Tämä on ehdottoman ratkaiseva tavoite, jos haluamme saada EU:n talouden tilaan, jossa sen pitäisi olla nykypäivän globaalissa maailmassa.

Corinne Lepage, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, olin tyytyväinen kuullessani teidän, komission jäsen, sanovan, että Internetin vapaat käyttöoikeudet pitäisi taata samalla tavoin kuin muut perusoikeudet.

Juuri tämän asian puolesta me Euroopan parlamentin jäsenet olemme taistelleet: samantasoisien takuun saamisen eli etukäteen tapahtuvan käsittelyn puolueettomassa tuomioistuimessa.

Emme aivan onnistuneet siinä, mutta esittelijämme työn ansiosta näyttää siltä, että olemme saaneet niin hyvän ratkaisun kuin pystyimme. Se ei ole täydellinen. Se ei ole täydellinen, koska se tasoittaa tietä kiistoille, jotka olisimme halunneet välttää. Jos olisimme sanoneet asiat yhtä selvästi kuin minä juuri tein, kiistoja ei olisi ollut. Valitettavasti emme saaneet tässä asiassa aikaan kompromissia.

Se tarkoittaa, että meidän on palattava vapaaseen Internetin käyttöoikeuteen, verkon puolueettomuuteen ja siihen, miten avoimessa yhteiskunnassa, kuten meidän yhteiskunnassamme tällä hetkellä, pitäisi olla tietyn tasoinen vapaa tiedonsaantimahdollisuus. Nämä kaikki liittyvät samaan aiheeseen. Me olemme ottaneet ensimmäisen askeleen. Meillä on ensimmäinen ratkaiseva perusteksti, ja siksi minä aion äänestää sen puolesta, vaikka muut epäröisivät.

Silti meidän on mentävä paljon pidemmälle avoimen tieteellisen tiedon, avoimen tutkimuksen ja kaiken henkisen työn vapaan käyttömahdollisuuden turvaamisessa ja pidettävä samalla mielessä, että myös kirjallisuuden, taiteen ja tutkimuksen tekijänoikeudet on turvattava. Meidän on melko varmasti tulevana vuosina tehtävä lisää kompromisseja.

Philippe Lamberts, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme iloisia siitä, että Euroopan parlamentin toiminnan ansiosta Internetin käyttäjät nauttivat varmaa ja nyt yksikäsitteistä suojaa. On totta, että jos parlamentti ei olisi äänestänyt kahta kertaa kuuluisan 138 artiklan puolesta, emme olisi nyt tässä tilanteessa. On selvää, että nykyisen kompromissitekstin sisältö on saatu aikaan sen ansiosta.

Kuten Corinne Lepage sanoi, saavuttamamme kompromissi ei varmasti ole Internetin käyttäjien oikeuksien suojelussa kaikki kaikessa.

Mielestäni menimme niin pitkälle kuin pystyimme ottaen huomioon perustuslaillisen järjestyksen, jonka puitteissa Euroopan parlamentti nykyään toimii. Siksi kompromissi tasoittaa tietä sille, että hyväksymme televiestintäpaketin, joka edustaa meille todellista edistystä suhteessa järjestelmään, jonka perimme televiestintämonopoliin aikakaudelta – aikakaudelta, joka onneksi on menneisyyttä.

Huominen äänestys on kuitenkin vasta alkua. Meidän on sekä täällä että kansallisissa parlamenteissa seurattava äärimmäisen tarkasti sitä, miten huomenna hyväksyttävä kompromissi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, koska me tiedämme, että joukko Euroopan unionin jäsenvaltioita on melko lujateisia kansalaisten vapauksien suhteen – erityisesti Internetiin liittyen – enkä ole varma, onnistuvatko ne välttämään sen sudenkuopan, että poikkeavat huomenna hyväksyttävästä säännöstä.

Lopuksi Euroopan unionin on aika laatia itselleen todellinen Internetin käyttäjien oikeuksien peruskirja, jossa luonnollisesti määritetään käyttöoikeudet, oikeudet yksityisyyteen, sananvapaus ja verkon puolueettomuus. Meille ei riitä pelkkä julkilausuma verkon puolueettomuudesta.

On myös totta, että meidän pitäisi kiinnittää erityisesti huomiota tekijöiden oikeuksiin, niin että heidän työnsä levittäminen Internetissä toimisi heille kannustimena. Se ei silti saa tarkoittaa tämän merkittävän työkalun takavarikointia yksityisen edun vuoksi.

Malcolm Harbour, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, yhtenä kolmesta esittelijästä, jotka tekivät tiivistä yhteistyötä koko paketin kanssa – ja tämä on selvästi paketti – suhtaudun hyvin myönteisesti tähän kompromissisopimukseen ja haluan myös onnitella Catherine Trautmannia, joka on johtanut neuvotteluja erittäin taitavasti. Lopullisen tekstin laaja-alainen luonne ja sen kuluttajien oikeuksille tarjoama turva ovat hänen neuvottelutaitojensa ansiota.

Olen tyytyväinen siihen, että kaikki sovittelussa edustettuina olleet poliittiset ryhmät ovat hyväksyneet tekstin ja että me voimme lopultakin ottaa käyttöön tämän koko paketin edut huomisessa äänestyksessämme, koska nyt on kulunut jo muutama kuukausi siitä, kun teimme töitä sen kanssa. Neuvosto oli jo 26. lokakuuta hyväksynyt yleispalvelua ja käyttäjien oikeuksia koskevat suositukseni, joista komission jäsen Reding toi esiin useita kohtia. En toista niitä, vaan riittää, että totean sen olevan kuluttajille merkittävä edistysaskel.

Haluaisin huomauttaa muutamasta oman suositukseni osia koskevasta asiasta ja korostaa erityisesti neuvoston kanssa käymiämme neuvotteluja – arvoisa puhemies, valitettavasti teillä ei ole ollut mahdollisuutta käyttää puheenvuoroa, vaikka te olette olleet näissä tiiviisti mukana – joissa saavutettiin huomattavaa edistystä tietoturvaloukkauksien alueilla erityisesti kysymyksissä, jotka liittyvät evästeiden käyttöön ja kuluttajien oikeuteen kieltäytyä käyttämästä ohjelmia, jotka voivat kerätä tietoa heidän tietokoneistaan.

Hyvä komission jäsen, olemme hyvin tyytyväisiä tietoturvaloukkauksista jo antamaanne julkilausumaan, mutta minun on sanottava, että olin melko yllättänyt saatuaani 13 jäsenvaltion julkilausuman, joka vaikutti pikemminkin heidän jo 26. lokakuuta allekirjoittamansa sopimuksen uudelleentulkinnalta. Haluatte ehkä kommentoida tätä myöhemmin. Haluaisin vain vahvistaa sitä käsitystä – ja olen varma, että olette samaa mieltä, arvoisa puhemies – että me olemme sopineet kannasta. Komissio noudattaa nyt tätä kantaa. Jos siihen tarvitaan selvennystä, on komission asia antaa se. Me odotamme, että se panee täytäntöön ja vie eteenpäin tämän mahdollisimman pian varsinkin verkon puolueettomuuden alueella, jota koskeva julkilausumanne on erittäin tervetullut, koska juuri sen puolesta me taistelimme valiokunnassani. Tämä on kuluttajien kannalta tärkeä edistysaskel. Ryhmäni puolesta olen erittäin tyytyväinen siihen ja toivon, että samoin on koko parlamentti.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, televiestintäpaketista päätetään huomenna. Haluan kiittää Catherine Trautmannia ja kaikkia muita kollegoja, jotka ovat taistelleet vapaan Internetin puolesta. Haluan erityisesti kiittää kaikkia tälle asialle omistautuneita kansalaisia. He ovat sitoutuneet asiaan vahvasti, mikä on aivan oikein, koska tässä on loppujen lopuksi kyse sananvapaudesta sekä kansalaisoikeuksistamme ja -vapauksistamme. Asialle omistautuneiden kansalaistemme ansiosta Internetin käyttäjiä suojellaan valvonnalta ja valtuuksien väärinkäytöltä paremmin kuin odotettiin, mutta minun ja Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston mielestä tämä ei riitä.

Äänestän tätä pakettia vastaan kolmesta syystä. Ensinnäkin kompromissi – 138 tarkistus – ei tarjoa kansalaisille riittävää suojaa viranomaisten ja Internet-palveluntarjoajien valtaa vastaan. Se tarkoittaa vain tarkistamista ennen kieltoa – ei tuomioistuinkäsittelyä. Tämä saattaisi avata tien mielivaltaisille toimenpiteille. Teksti estää loppukäyttäjien oikeuksien rajoittamisen jäsenvaltioissa, mikä on hyvä asia, mutta yritykset voivat ottaa käyttöön rajoituksia, jos ne tekevät sen sopimuksissa.

Toinen syy on se, että minun Internet-oikeuksia koskevia tarkistuksiani, toisin sanoen hyvin tunnettuja kansalaisten oikeuksia koskevia tarkistuksia *“Citizens’ Rights Amendments”*, ei sisällytetty kompromissiin. Tämä itse asiassa avaa tien verkolle, jossa ei ole itsestään selvää, että kaikilla käyttäjillä on pääsy koko verkkoon ja jossa kaikki sivut eivät ole samalla tavalla nähtävissä. Mielestäni meidän olisi pitänyt tehdä hyvin selväksi, että Internetissä ei saa olla sallittua johdattaa tällaiseen ansaan. Lopputulokseksi on vaarana muodostua pikemminkin kaapelitelevisiokanavien kokoelma kuin vapaa viestintä kaikille.

Kolmas syy on, että televiestintäpaketti kuuluu sisämarkkinoiden sääntelykehykseen. Se tarkoittaa tietysti sitä, että ristiriitatilanteessa asian ratkaisee Euroopan yhteisöjen tuomioistuin. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ei pitäisi päättää sananvapaudesta. Kansalaisten oikeuksien puolinen suojelu ei riitä, vaan ne on suojeltava kokonaan.

Jaroslav Paška, EFD-ryhmän puolesta. – (SK) Toukokuun 6. päivänä 2009 pidetyn täysistunnon äänestysten lopussa Euroopan parlamentti hyväksyi direktiiviluonnoksen, jossa määritellään sähköisen viestinnän ehdot.

Täysistunnossa hyväksyttiin kuitenkin myös yksi tarkistusehdotus, jonka täytäntöönpanoa neuvosto piti vaikeana. Siksi jatkettiin 29. syyskuuta asti sovittelumenettelyä, jossa pyrittiin yhdenmukaistamaan neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin näkemyksiä sen varmistamiseksi, että 138 artiklan vaatimukset voitaisiin siirtää suoraan osaksi voimassa olevaa EU:n lainsäädäntöä.

Haluaisin siksi kiittää Euroopan parlamentin neuvotteluryhmän toimintaa sekä neuvoston ja komission edustajien asiallista ja rakentavaa asennetta, koska heidän ansiostaan oli mahdollista päästä sopimukseen kiistanalaisen säännöksen sanamuodoista niin, että alkuperäisen 138 artiklan tavoitteet ja ajatukset siirrettiin hyväksyttävällä tavalla uuteen televiestintädirektiiviin. Uskon vakaasti, että sovittelumenettelyn jälkeen uutta televiestintädirektiiviä sovelletaan jo EU:n julkisessa elämässä.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, tämä oli raskas urakka kahdella kierroksella, mutta vaivan arvoista. Parlamentti voi olla ylpeä tuloksesta.

Haluaisin myös kiittää erityisesti kollegojani Angelika Niebleriä – joka ei valitettavasti voinut olla täällä tänään – Pilar del Castillo Veraa, Malcom Harbouria ja Catherine Trautmannia sekä kaikki niitä, jotka ovat auttaneet tasoittamaan tietä kompromissille. Tehtävä oli todella vaikea ja vaati välillä huomattavia ponnisteluja yksittäisiltä ihmisiltä ja poliittisilta ryhmiltä, mutta lopuksi päästiin kompromissiin.

Televiestintäala on talouden kehityksen kannalta ratkaiseva, koska se on tärkeä työllisyyttä lisäävä ala. Yksistään vuonna 2007 alan liikevaihto oli noin 300 miljardia euroa. Tämä tarkoittaa, että alalla on uusi oikeudellinen kehys, jolla on myös suuri vaikutus talouden kehitykseen Euroopan unionissa.

Euroopalla on huomattavia haasteita: investoiminen tehokkaisiin laajakaistaverkkoihin ja niiden laajentaminen. Toimiala on valmis ryhtymään toimiin, ja me haluamme myös avata ovia. Nyt on tehty tärkeä päätös.

Viimeisenä muttei vähäisimpinä asiana haluamme muuttaa radiotaajuuspolitiikan joustavammaksi ja meidän on hyödynnettävä taajuusyliäämiä. Myös tässä on täytynyt yksi tärkeä ennakkoodellytys. Lopuksi meidän on täytynyt tehdä paljon töitä, koska alussa monet meistä eivät olleet tietoisia siitä, miten Internetin käytön vapautta pitäisi käsitellä ja kansalaisten oikeuksia Internetissä lujittaa.

Me olemme nyt turvanneet kansalaistemme suojelua paljon enemmän kuin prosessin alussa kuvittelimme, koska prosessi on edennyt. Sähköisten televiestintäverkon palvelujen käyttöoikeuksiin ja käyttöön liittyvät toimenpiteet EU:n jäsenvaltioissa eivät saa olla millään tavalla perusoikeuksien vastaisia. Rajoituksia pitäisi asettaa vain oikeudenmukaisen ja riippumattoman oikeuskäsittelyn jälkeen. Ihmisillä on oltava oikeus kuulemiseen ja päätöksen viemiseen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Tätä tarkistusta ei voitu ennakoida alussa. Tähän prosessiin osallistuivat kaikki, ja toivon, että kaikki voivat siksi äänestää ehdotusten puolesta. Kiitos paljon.

Christian Engström (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, me Ruotsin Piraattipuolueessa tuemme sovittelussa saavutettua kompromissia. Se ei ole täydellinen eikä se ole kaikkea sitä, mitä me halusimme, mutta meidän mielestämme se on hyvä askel oikeaan suuntaan.

Ketään ei pitäisi sulkea Internetin ulkopuolelle ilman vähintään etukäteen tapahtuvaa oikeudenmukaista ja puolueetonta käsittelyä, johon kuuluu oikeus tulla kuulluksi ja jossa kunnioitetaan sitä periaatetta, että ihminen on syytön, kunnes toisin todistetaan.

Kompromissi on jäsenvaltioille vahva signaali siitä, että Ranskan Hadopi-lain tai Yhdistyneen kuningaskunnan Mandelson-menetelmän tapaiset asiat eivät yksinkertaisesti ole hyväksyttäviä. Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan aktivistien asia on nyt varmistaa, että heidän hallituksensa kunnioittavat tätä.

Meille täällä Euroopan parlamentissa tämä oli kuitenkin vasta alkua. Kuten useat puhujat ovat sanoneet, me tarvitsemme asianmukaisen Internetin perusoikeuskirjan, josta käy ehdottoman selvästi ilmi, että Internet on tärkeä osa yhteiskuntaa ja että siellä on kunnioitettava kansalaisten perusoikeuksia.

Niihin kuuluvat perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa määritetty oikeus tiedonvälitykseen ja oikeus yksityiselämään. Me tarvitsemme puolueettoman verkon ja me tarvitsemme politiikan, jossa sanotaan ”kyllä” Internetin ja uuden tietotekniikan meille kaikille tarjoamille loistaville mahdollisuuksille.

Euroopalla on ainutlaatuinen mahdollisuus osoittaa johtajuutta ja näyttää maailmalle esimerkkiä vapaasta ja avoimesta Internetistä. Tämä riski meidän pitäisi ottaa. Edessämme on avoin tie. Kompromissi on vasta ensimmäinen askel, mutta se on askel oikeaan suuntaan. Niinpä kannustan kaikkia kollegojani äänestämään sen puolesta.

Trevor Colman (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, tämän suunnitellun toimenpiteen mahdollisuus on nostattanut Internetin käyttäjien niskakarvat pystyyn kaikissa jäsenvaltioissa. Siinä uhataan ennenkuulumattomalla tasolla valtion valvontaa, valtion väliintuloa ja kaupallista hyödyntämistä ja siinä pyritään riistämään Internetin käyttäjiltä jopa tuomioistuinten suoja.

Neuvosto on todennut, että tämä istunto ylittää valtuutensa edellyttämällä tuomioistuinten suojan säilyttämistä. Mutta onpa tämä sitten totta tai ei, miten paljon enemmän näitä valtuuksia ylitettäisiin säännöksellä, joka sallii virkamiesten jahtaavan ja vakoilevan Internetin käyttäjiä itse lain yläpuolella pysytellen?

Tämä parlamentti asetti 138 tarkistuksen hallitusten ja hallittavien väliin suojellakseen jälkimmäisiä karkeilta vääriltä tuomioilta, joihin byrokraatit varmasti pystyvät vapauduttuaan oikeuden valvonnasta. Luotettavan

oikeudellisen lausunnon mukaan sovitteluprosessi on vesittänyt 138 tarkistuksen hengen ja kirjaimen. Kehotan kaikki kollegoja päättämään, että jos tämä parlamentti ei voi antaa suojaa, minkä pitäisi liittyä tähän toimenpiteeseen, sen ei pitäisi hyväksyä tätä toimenpidettä lainkaan.

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, Internetin käyttäjien suojeleminen on ollut suurelta osin televiestintäkeskustelun keskipisteenä. Viime keväänä muun muassa Eva-Britt Svensson äänesti kumoon ehdotuksen, jossa vaadittiin oikeuskäsittelyä, jos joku olisi tarkoitus jättää ulkopuolelle. Nyt meillä on eri ratkaisu, joka suojelee käyttäjiä hyvin selvillä viittauksilla kaikilta jäsenvaltioilta vaadittavaan sääntelyjärjestelmään. Mielestäni on tärkeää sanoa, että tässä erossa ei ole kyse siitä, kunnioittammeko me jäsenvaltioiden oikeutta päättää omasta oikeusjärjestelmään.

Tässä mielessä on kiinnostavaa huomata, että yksi niistä ruotsalaisista parlamentin jäsenistä, jotka vastustavat eniten Euroopan unionia ja Ruotsin jäsenyyttä, haluaa tehdä siitä ylikansallisen kuin kukaan muu tässä parlamentissa yleensä ehdottaa, kun hän haluaa Euroopan unionin säätelevän sitä, miten jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmät pitäisi muodostaa. Se on suuri askel, ja parlamentin suuri enemmistö on vastustanut sitä, koska me tuemme nyt saavutettua kompromissia, joka suojaa käyttäjiä hyvin. Me tuemme myös tätä kompromissia, koska se takaa, että Euroopan kuluttajat ja Internetin käyttäjät voivat aina valita eri toimittajien ja operaattorien väliltä. Se, että on mahdollista vaihtaa operaattori, joka tarjoaa huonoa palvelua, antaa kuluttajille ja kansalaisille vallan, jota heillä ei ole koskaan aiemmin ollut. Se on aivan eri tilanne, Eva-Britt Svensson, kuin silloin, kun suuret monopolit määräsivät kansalaisten oikeudesta tarkastella, ratkaista ja käyttää tietoja. Tämä on valtava muutos, jota vastaan Eva-Britt Svensson ja mahdollisesti jotkut muutkin aikovat valitettavasti äänestää.

Pääasia – josta haluaisin myös onnitella Catherine Trautmannia ja komission jäsentä – on kuitenkin se, että me saamme nyt otteen radiotaajuuskysymyksestä ja varmistamme, että me Euroopassa voimme olla johtavassa asemassa taajuusyliäärän hyödyntämisessä. Se tuo mukanaan EU:n kansalaisille menestystä ja mahdollisuuksia ja tarjoaa EU:n teollisuudelle mahdollisuuden olla johtoasemassa maailmassa. Siksi minä ja tämän parlamentin enemmistö tuemme ehdotusta, josta me äänestämme huomenna.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, sovitteluprosessiin sisältyvillä vaikeilla keskusteluilla oli yksi keskeinen tärkeä tarkoitus, perusoikeuksien ja -vapauksien toteuttaminen Internetissä ja ennen kaikkea oikeusjärjestyksen kunnioittaminen. Niitä ei pitäisi tehdä tehottomaksi Internetissä suurten talousvaltojen yksittäisten etunäkökohtien vuoksi, koska ne pitävät kynsin ja hampain kiinni vanhentuneesta tekijänoikeusjärjestelmästä, jota ei ole mukautettu Internet-aikakauteen sopivaksi.

Me tarvitsemme aivan uuden järjestelmän suojelemaan luovien tahojen tekijänoikeuksia Internetissä, järjestelmää, joka meidän on kehitettävä yhdessä. Kansalaisten oikeuksien suojelun suhteen meidän on oltava johdonmukaisia, mikä tarkoittaa myös täytäntöönpanon valvontaa jäsenvaltioissa. Neuvosto nimittäin ei halunnut suojella näitä oikeuksia vaan olisi mieluummin lakaissut ne maton alle. Meidän on käytävä tämä valtataistelu kansalaisten oikeuksien suojelemisesta ja meidän on voitettava. Yhdenkään jäsenvaltion ei nyt pidä antaa väistää salaa näitä velvollisuuksia.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Euroopan parlamentti on aivan oikeutetusti korostanut tiettyjä asioita: käyttöoikeuksien takaamista, verkon puolueettomuutta ja parempaa valvontaa.

Koko paketti on nykymuodossaan poikkeuksellisen tasapainoinen. Toisaalta voimme nyt sen avulla tarttua tilaisuuteen todellisen kilpailun, tämän alan kasvun ja myös talouden suhteen, tarttua työpaikkojen ja taloudellisten etujen tarjoamiin mahdollisuuksiin. Toisaalta se tarjoaa erityisen hyvän kuluttajansuojan. Kuluttajilta, joiden epäillään tehneen rangaistavan rikoksen, voidaan evätä pääsy Internetiin vasta sen jälkeen, kun oikeusviranomaiset ovat tehneet siitä päätöksen, ja siinä on noudatettava selvää oikeuskäsittelyä. Meillä on myös muutoksenhakua koskeva säännös, mikä tarkoittaa, että ihmisoikeudet taataan niin kuin pitää.

Viime viikolla järjestettiin YK:n suojeluksessa Internetin hallinnosta tärkeä konferenssi, johon myös Euroopan parlamentin valtuuskunta osallistui. Kävi ilmi, että koko maailma käänsi katseensa meihin nähdäkseen, miten me säätelemme tätä aluetta. Monissa maissa ja suuressa osassa maailmaa hallitukset pyrkivät sanelemaan, millaista sisältöä Internetissä voidaan esittää ja missä olosuhteissa kansalaisilta voidaan evätä Internetin käyttöoikeus tai missä oikeudessa se voidaan sallia heille. Me näytämme tässä esimerkkiä hyvästä oikeudellisesta kehyksestä, ja me luomme tasapainon markkinoiden ja kansalaisten suojelun välille. Varsinkin valtiosta riippumattomat kansalaisjärjestöt ympäri maailman seuraavat, miten tätä asiaa on säännelty tässä paketissa.

Minulla oli mahdollisuus todistaa tätä itse viime viikolla, ja haluaisin korostaa, että me kirjoitamme parhaillaan pientä osaa televiestinnän historiasta. Haluaisin onnitella esittelijä Trautmannia, joka on tehnyt loistavaa työtä rajojen asettamiseksi. Tämä on neuvottelutaitojen huipentuma. Neuvosto ei kuitenkaan ollut aluksi valmis menemään näin pitkälle.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, parlamentti sai 4. marraskuuta neuvostolta takuun siitä, että Internetin käyttöoikeutta voidaan rajoittaa vain, jos tietyt ehdot täyttyvät: etukäteen tapahtuva, oikeudenmukainen ja puolueeton käsittely, syyttömyysolettaman takaaminen ja yksityisyyden kunnioittaminen sekä Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen kunnioittaminen. Tämä sopimus on ensimmäinen askel kohti kansalaisten parempaa suojelua, kun tietyt valtiot ja yksityiset operaattorit yrittävät entistä voimallisemmin väheksyä joustavan toiminnan periaatetta, tietojen tallennusta ja sähköisen kaupankäynnin valvontaa Internetissä.

Se ei kuitenkaan riitä. Digitaalisten vapauksien rajoittamisen hyväksyminen ja verkon puolueettomuuden vastustaminen ei ole hyväksyttävää. Se on Lissabonin strategian vastaista ja heikentää perusoikeuksia ja unionin arvoja. Ainoana suoraan vaaleilla valittuna EU:n toimielimenä parlamentin on kansalaisten etujen suojelemiseksi nyt moraalinen ja poliittinen velvollisuus ottaa tämä asia käsiteltäväksi ja määritettävä Internetin käyttäjien oikeudet ja velvollisuudet, jotta voidaan taata heidän digitaalinen vapautensa ja tiedonsaantinsa.

Me äänestämme tämän tekstin puolesta mutta varmistamme, että viemme asiaa eteenpäin huomenna.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, komission jäsen, kollegat, haluaisin aluksi kiittää sydämellisesti komission jäsentä. Viiden viime vuoden aikana hyväksytty televiestintälainsäädäntö on osoittanut, että Eurooppa on sitoutumisensa ja osaamisensa ansiosta rehellisesti ja järjestelmällisesti edistynyt asianmukaisen lainsäädännön käyttöönotossa. Tässä vaiheessa haluan kiittää kollegojani ja ennen kaikkea kaikkia esittelijöitä.

Me olemme nähneet uuden sukupolven tekniikoiden tulemisen, ja näille uuden sukupolven tekniikoille, kuten neljännen sukupolven LTE-verkolle, on annettava tilaa EU:n sisämarkkinoilla. Jotta näin kävisi, meidän on myös hyödynnettävä järkevästi taajuuslyijäämiä ja me tarvitsemme verkkovierailupalveluja, jotka vastaavat sisämarkkinoiden tarpeita. Tällä alueella on nähdäkseni tehtävä vielä paljon töitä. Internetin käytön vapaudesta on keskusteltu tiukasti ja tiiviisti. Haluan kiittää kaikkia keskusteluun osallistuneita. Meidän on kuitenkin yhä käsiteltävä tekijänoikeuksia, jotta voimme ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin seuraavan vaalikauden aikana.

Tässä mielessä kohdistan katseeni myös kansallisiin sääntelyviranomaisiin, joille Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelin on nyt antanut lisävaltuudet. Niiden tehtävänä on auttaa oman maansa teollisuutta ja kuluttajia vahvistamaan oikeutensa 26 muussa maassa. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla onkin suuri tarve ryhtyä toimiin, koska tämä on alku tulevalle laajentumiselle digitaalisen viestinnän alueella Euroopassa ja sen ulkopuolella. Euroopan unionin on otettava johtoasema tällä alueella kansainvälisellä tasolla.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vaihtaa taktiikkaa ja tuoda tietoonne joitakin tosiseikkoja elävästä elämästä. Jos on ilmoitettava merkittävistä tapahtumista, kuten sähköpostitilille murtautumisesta, sen voi tehdä vain sähköisesti. Ei ole mitään keinoa puhua todelliselle henkilölle ja käydä normaalia vuoropuhelua. Jos on ongelma, josta haluaa ilmoittaa puhelin- ja Internet-palvelujen tarjoajalle, juuttuu nauhoitettujen äänien labyrinttiin, jossa soittajaa siirrellään vastaajalta toiselle, kunnes yhtiö on saanut riittävästi rahaa, vaikka ilmoitettavan ongelman aiheuttaja on heidän viallinen palvelunsa.

Siksi ehdotan, että uusi komissio tutkii asiaa ja laatii ehdotuksen asetuksesta, jolla pakotetaan palveluntarjoajat siihen, että ensimmäisen siirron jälkeen vastaa todellinen henkilö. Se säästää kuluttajien aikaa, terveyttä ja rahaa ja tuottaa silti palveluntarjoajalle voittoa, vaikkakin pienempää, sekä työpaikkoja työttömille.

Lopuksi, hyvä komission jäsen, haluaisin kiinnittää huomionne toiseen tosiseikkaan, nimittäin siihen, miten paljon henkilötietoja kuluttajalta vaaditaan, jotta hän voi ladata ilmaiseksi suoraan kaupan hyllystä ostettujen tuotteiden ohjelmistot. Mihin nämä tiedot päätyvät ja mihin tarkoitukseen?

Axel Voss (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, meidän elämämme ja erityisesti nuorten elämä pyörii huomattavassa määrin Internetin ympärillä, ja tämän alueen edistymiseen vaikuttaa sekä digitaalinen vallankumous että sähköisten viestintävälineiden käyttö.

Sen vuoksi monet pitävät helppoa pääsyä Internetiin ja verkossa saatavilla olevaa valtavaa tietomäärää välttämättömänä. Siksi meidän ei pidä emmekä saa unohtaa niitä ihmisiä, joilla ei tähän mennessä ole ollut

Internetin käyttömahdollisuutta. Siksi olen erityisen tyytyväinen tähänastisiin toimenpiteisiin, sillä me olemme nyt oikealla tiellä kohti laajempaa kilpailua ja tärkeiden tietojen parempaa saantia. Olen varma, että se, mikä vielä puuttuu, voidaan saavuttaa tulevaisuudessa.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin tyytyväinen tänä iltana kuulemaani, ja haluaisin kiittää esittelijää ja komission jäsentä siitä, että he ovat esittäneet asiansa niin selvästi ja ytimekkäästi.

Ihmiset ovat viitanneet keskeisiin seikkoihin: kansalaisten oikeuksiin, investointeihin, valvontaan, avoimuuteen, yhtenäismarkkinoiden vahvistamiseen, tasavertaisiin toimintaolosuhteisiin, vastuullisuuteen, asianmukaiseen kilpailuun ja kuluttajansuojaan. Nämä kaikki ovat hyvin tärkeitä asioita. Lember van Nistelrooij totesi, että me kirjoitamme tänä iltana televiestinnän historiaa. Mitä nyt täytyy tapahtua, on se, että tämä siirretään mahdollisimman pian osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan täytäntöön, ja avainasioita ovat kolme sanaa: ihmisillä ja yrityksillä on vapaa, oikeudenmukainen ja nopea Internetin käyttöoikeus riippumatta siitä, asuvatko he unionin keskuksessa tai sen äärialueilla.

Olemme aloittaneet historian kirjoittamisen. Meidän on nyt jatkettava sitä ja pantava se täytäntöön kaikkien kansalaisten eduksi. Hyvää työtä!

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Tässä paketissa on monia hyviä asioita, mutta muutamasta asiasta olen yhä vakavasti huolestunut. Yksi niistä on tietysti ”kolme rikettä ja ankara rangaistus” -sääntö, enkä ole tähän päivään mennessä voinut ymmärtää, miksi se on ylipäätään sisällytetty televiestintäpakettiin. Se on täysin vieras osa tässä paketissa. En myöskään ymmärrä, miksi EU:n on perusteltava jäsenvaltioille tällaisen säännöksen käyttöönottoa. Niillä on itsellään jo varsin hyvä käsitys siitä, miksi se on otettu käyttöön, eikä EU:n tarvitse kertoa siitä heille. Tämä on mielestäni jälleen yksi erinomainen esimerkki politiikanpesusta.

Olen pettynyt siitä, että parlamentti ei ole osoittanut luonteenlujuutta neuvostolle ja sanonut neuvostolle, että tästä me olemme äänestäneet ja aiomme pitää pintamme. Minun on vielä päätettävä, miten loppujen lopuksi äänestän, koska, kuten totesin, tässä paketissa on paljon hyvää. Samalla olen kuitenkin sitä mieltä, että televiestintäpaketti on kokonaisuudessaan yhä suhteellisen sekava ja kaukana todellisuudesta ja että meidän on selvitettävä, mitä alueita se koskee ja mitä ei. Siksi oletan, että tämä on vasta ensimmäinen askel, mutta haluan enemmän takeita ja lupauksia siitä, että me emme luota siihen, että tämä televiestintäpaketti ratkaisee ongelman, jonka ratkaisemiseen ”kolme rikettä ja ankara rangaistus” -politiikka tähtää, ja että me sen sijaan pyrimme saamaan parempia säännöksiä, jotta henkisiä, luovia ja taloudellisia ponnisteluja voidaan palkita ja suojella.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelu 138 artiklasta ja saavuttamamme kompromissi osoittavat, että Euroopan parlamentin jäsenet reagoivat julkiseen mielipiteeseen ja kansan etuun ja että tämä parlamentti puolustaa vapautta ihmisten reaktioiden mukaan.

Tämä on loistava esimerkki: Internetin käyttäjät ovat harjoittaneet seurantaa ja kirjoittaneet parlamentin jäsenille sekä asettuneet puolustamaan oikeuksiaan ja toiveitaan. Tätä on pidettävä parlamentin työtä koskevana tärkeänä tapaustutkimuksena.

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, voin yhtyä kaikkiin niihin, jotka ovat sanoneet, että tässä on tehty hyvää yhteistyötä hyvän lainsäädännön laatimiseksi. Mikään laki ei ole täydellinen, eikä tämäkään ole täydellinen, ja te tiedätte, miten kauan uuden säädöksen laatiminen kestää – joten kun me pääsemme sopimukseen, maailma on jo mennyt niin paljon eteenpäin, että meidän pitäisi aloittaa taas alusta. Juuri tästä syystä sanoimme, että ensimmäisessä vaiheessa on suojeltava yksilön oikeudet verkon puolueettomuuteen. Seuraavassa vaiheessa on selvitettävä, miten tekijänoikeudet voidaan mukauttaa verkkomaailmaan. Koska me emme voi odottaa siihen asti, kun kaikki nämä säännöt on siirretty osaksi kansallista lainsäädäntöä, olen komission nimissä sanonut, että komissio valvoo markkinoiden ja tekniikan kehityksen vaikutusta Internetiin liittyviin vapauksiin ja antaa siitä Euroopan parlamentille ja neuvostolle selonteon vuoden 2010 loppuun mennessä. Meidän on sitten kaiken kaikkiaan tutkittava, tarvitaanko muita lisätoimenpiteitä tai pitääkö painostaa toteuttamaan nykyiset toimenpiteet, joista äänestämme huomenna, jäsenvaltioiden tasolla.

Kaksi konkreettista vastausta kahteen konkreettiseen kysymykseen: ensinnäkin julkilausuma yhdenmukaistamismenettelyihin liittyvästä 19 artiklasta. Täsmälleen samoin kuin parlamentti pahoittelen sitä, että 16 jäsenvaltiota ovat antaneet julkilausuman, jossa kyseenalaistetaan komission valtuuksien laajuus, mistä on sovittu parlamentin ja neuvoston välillä tarkistetussa 19 artiklassa, erityisesti komission valtuuksien suhteessa lakisääteisiin velvoitteisiin, joita kansalliset sääntelyviranomaiset saattaisivat asettaa. Niinpä näiden 16 julkilausuman vuoksi komissio on myös antanut julkilausuman, jossa korostetaan, että se ei välttämättä

tee tämän artiklan mukaisia päätöksiä, jotka viittaavat tiettyihin 7 a artiklan mukaisiin kansallisten sääntelyviranomaisten erityishuomautuksiin, mutta se saattaa tehdä päätöksiä liittyen tällaisten velvoitteiden asettamista, voimassa pitämistä, muuttamista tai poistamista koskevaan yleiseen sääntelyyn. Parlamentti on oikeassa, sopimus on tehty ja meidän ei pitäisi palata tällaiseen sopimukseen takaoven kautta.

Toinen on kysymys evästeistä. Komissio oli Malcom Harbourin tapaan yllättynyt siitä, että tietyt jäsenvaltiot tuntuivat kyseenalaistavat sovitun evästeitä koskevan tekstin. Haluan tehdä tämän hyvin selväksi: olemme sopineet tästä parlamentin kanssa ja uskomme, että lopullinen teksti on yksiselitteinen. Ensinnäkin on annettava käyttäjille selvät ja kattavat tiedot, joiden perusteella toisten käyttäjien on annettava suostumuksensa. Siinä kaikki, ja sitä pitäisi soveltaa nyt jäsenvaltioissa. En ymmärrä sitä, että sen jälkeen kun kaikesta on sovittu, jotkut haluavat taktikoida eivätkä noudata politiikassa 100:aa prosenttia sopimuksista. Näin minä näen asian. Olen siis hyvin ylpeä EU:n toimielimistä. Mielestäni ne ovat onnistuneet laatimaan hyvän säädöksen. Ne ovat myös onnistuneet säilyttämään tämän tasapainon operaattorien etujen, sääntöjen taloudellisen osan ja käyttäjien edun sekä kansalaisten oikeuksien välillä, ja tästä tasapainosta EU:ssa on kyse: EU:ssa on kyse taloudesta ja yhteisöstä. Tässä tekstissä me olemme onnistuneet yhdistämään ne. Onnittelut kaikille niille, jotka ovat osaltaan tehneet sen mahdolliseksi.

Catherine Trautmann, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmaista lämpimät kiitokseni kollegoilleni, jotka ovat osallistuneet tähän keskusteluun, ja sanoa, että he ovat todella tehneet selväksi, miten vaarallisen ja vaikean työn me olemme tehneet televiestintäpaketin valmiiksi saattamiseksi. Kaiken kaikkiaan sitä viivytti tarkistus, josta me äänestimme täällä parlamentissa useita kertoja huomiota herättävästi mutta jota neuvosto ei hyväksynyt.

Muiden tavoin olen sitä mieltä, että tämä on perusta eikä päätös. Emme ole onnistuneet tässä kohdassa samalla tavalla kuin muissa. Komission jäsen painotti vastauksessaan myös samaa 19 artiklaa koskevaa asiaa. Olin toivonut, että pääsisimme paljon pidemmälle taloudellisen sovintomenettelyn toteutuksessa Euroopan sääntelyviranomaisten suhteen, mutta emme tietysti voineet saavuttaa kaikkea kerralla.

Me yritimme olla tehokkaita, oikeudenmukaisia ja tasapuolisia, me halusimme osoittaa, että vaikka Internetiä ja digitaalista yhteiskuntaa ohjaavat käyttö ja liikkuvuus, kansalaisten oikeuksia ei silti koskaan pitäisi pitää pilkkana, halveksia tai jättää huomiotta.

Tämä on ensimmäinen kerta, kun tällainen teksti sisältää viittauksen ensimmäiseen artiklaansa, mikä tekee siitä perusperiaatteen ja yhdistää Internetin vapauksien ja perusoikeuksien harjoittamiseen. Meidän mielestämme se tekee työstämme varsin erikoislaatuisen, kun me säädämme lakeja neuvoston kanssa ja laadimme tekstiluonnoksia komission kanssa.

Me olemme tosiaankin sitä mieltä, että tietoyhteiskunnassa pitäisi kunnioittaa kansalaisten oikeuksia ja asennoitua myönteisesti niin taloudellisesta kuin sosiaalisesta näkökulmasta ja avata siten käyttöön kulttuurin uusi tila. Siksi me ennakoinimme, että markkinat mahdollistavat tämän toteutumisen, että käyttäjien oikeuksia ilmaistaan ja taataan, mutta että meillä voi myös olla nämä laajennetut käyttöoikeudet ja yhteydet kaikille. Tämän vuoksi meillä myös on nyt huomattavasti työtä tehtävänä tekijänoikeuksien, verkon puolueettomuuden ja radiotaajuuksien alueilla. Euroopan parlamentti antaa sille tukensa.

Haluaisin sanoa, että on ollut ilo työskennellä kollegojeni kanssa ja että olen todella tyytyväinen siitä, että tässä kompromississa kunnioitetaan mielipidettä, jonka me yhdessä niin vahvasti ilmaisimme.

Puhemies. – (EN) Kollegat, voitte kuvitella, miten turhautunut olen ollut, kun en ole voinut osallistua tähän keskusteluun, ja täytän nyt lopuksi vain institutionaalisen tehtäväni ja onnittelen lämpimästi Catherine Trautmannia, Pilar del Castillo Veraa ja Malcolm Harbouria heidän työstään, kiitän komissiota ja erityisesti komission jäsen Redingiä heidän erinomaisesta yhteistyöstään hyvin vaikean prosessin aikana ja totean, että olisi ollut ilo toivottaa neuvosto tervetulleeksi tähän tärkeään keskusteluun, koska se olisi ehkä osannut paremmin kuin me muut selittää nuo yllättävät kohdat, jotka mainittiin joissakin keskustelun oikeudellisissa näkökohdissa.

– (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 24. marraskuuta 2009 klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Ivo Belet (PPE), kirjallinen. – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin käsitellä Internet-kompromissin hankalaa aihetta (eli ”tarkistusta 138”). Meidän tuottamamme lainsäädäntöpaketti tarjoaa parhaan mahdollisen suojan

kaikille Internetin käyttäjille: me olemme taanneet, että käyttäjien yksityisyyttä kunnioitetaan, että Euroopan ihmisoikeusyleissopimusta sovelletaan ja ennen kaikkea että kenenkään pääsyä Internetiin ei estetä, ennen kuin riippumaton elin ensin harkitsee heidän tapaustaan ja tekee siitä päätöksen. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että tapaukseen puuttuminen on sallittua vain törkeän väärinkäytöksen tapahduttua. Tämä säännös koskee sekä viranomaisia että Internet-palvelujentarjoajia. Silti tämä EU:n säädös takaa Internetin vapaan käyttöoikeuden ja vahvistaa tosiasiaa, että Internet on yleisen edun mukainen palvelu, jota ei voida evätä yhdeltäkään kuluttajalta ilman kelpoista syytä (aivan kuten yhdeltäkään kuluttajalta ei voida evätä kaasun, veden tai sähkön saantia). Se, että kaikki parlamentin valtuuskunnat ovat hyväksyneet tämän kompromissin, on todiste siitä, että sopimus on erinomainen ja on asettanut kuluttajan oikeudet uuden televiestintäpaketin keskiöön.

Tiziano Motti (PPE), kirjallinen. – (IT) Meidän on syytä olla hyvin tyytyväisiä tänään hyväksyttävään televiestintäpakettiin, koska se vahvistaa Internet-käyttäjien oikeuksia ja kannustaa puhelinyhtiöitä kilpailemaan. Uudet säännöt takaavat kuluttajien oikeudet, rajoittamattoman pääsyn Internetiin ja henkilötietojen suojan. Tämä on erinomainen esimerkki siitä, miten työmme lainsäätäjinä vaikuttaa kansalaisten päivittäiseen elämään. Itse asiassa Internet edustaa ensimmäisen kerran maailmassa oikeuden ja perusvapauden toteutumista. Sellaisena se täydentää muita jo olemassa olevia ja perustamissopimuksen takaamia perusvapauksia ja muotoutuu suhteessa niihin ja niiden mukaisesti: sukupuolten tasa-arvoa, seksuaaliseen suuntautumiseen ja uskonnollisen vakaumuksen kunnioittamista, lasten oikeuksien suojelua ja sananvapautta, joka on ihmisarvon suojelun mukaista. Toimenpiteitä, jotka rajoittavat pääsyä Internetiin, voidaan nyt toteuttaa vain, jos niiden arvioidaan olevan ”asianmukaisia, oikeasuhteisia ja välttämättömiä” demokraattisessa yhteiskunnassa. Me olemme tänään antaneet suostumuksemme Internetin täydelle vapaudelle, sähköisen kansalaisyhteiskunnan edistämiseksi, perusvapauksien ja parhaiden käytäntöjen edistämiseksi sekä kaikkien niiden ihmisten, erityisesti pedofiilien ja seksuaalirikollisten tunnistamiselle ja eristämiseksi, jotka pyrkivät käyttämään tätä ehdotonta vapautta väärin.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Sähköisistä viestintäverkoista ja -palveluista annetun puitedirektiivin muutosten perustavoitteena on vahvistaa puhelimen ja Internetin käyttäjien oikeuksia ja lisätä televiestintäpalvelujen tarjoajien välistä kilpailua. Tällä hetkellä sähköistä viestintää sääntelevät meidän seitsemän vuotta sitten hyväksymämme säännöt. Sen jälkeen tällä alueella on edistytty huomattavasti. Asianajajana olen sitä mieltä, että parlamentti ylitti perustamissopimuksen mukaiset valtuutensa lisäämällä viime hetkellä ehdotuksen muutoksista, joissa vaadittiin julkisia sääntelyelimiä edistämään Euroopan unionin kansalaisten etuja määräämällä, että mitään perusoikeuksia tai -vapauksia ei saa rajoittaa ennen oikeusviranomaisen tekemää ennakkopäätöstä. Olen iloinen siitä, että sovittelukomitean käymien keskustelujen tuloksena on löytynyt parempi keino tekstin laillisen oikeellisuuden turvaamiseen ja suojan tarjoamiseen kaikille käyttäjille sekä jäsenvaltioiden toimivallan kunnioittamiseen. Tämän päätöksen ansiosta voimme lopultakin hyväksyä muutokset sähköisistä viestintäverkoista ja -palveluista annettuun puitedirektiiviin.

Bernadette Vergnaud (S&D), kirjallinen. – (FR) Olen iloinen nähdessäni, miten tämä pitkäaikainen, erittäin ristiriitainen työ saadaan päätökseen. Se osoittaa televiestintäalan merkityksen taloudellisena tekijänä ja nyky-yhteiskunnan keskeisenä osana. Meidän kansalaisemme viestivät rajojen yli päivittäin, ja tavoitteenamme oli taata palvelujen laatu ja varmistaa samalla käyttäjien perusoikeuksien kunnioittaminen.

Haluan onnitella Catherine Trautmannia ja neuvotteluryhmää heidän saavuttamastaan kompromissista, jossa määrätään käyttäjiä vastaan esitetyt sanktiot käsiteltäväksi etukäteen järjestettävällä kontradiktorisella menettelyllä. Lisäksi komissio oli sitoutunut takaamaan verkon puolueettomuuden ja torjumaan operaattorien kilpailun vastaiset syrjivät käytännöt.

Tämä sopimus tarkoittaa sitä, että kuluttajat hyötyvät monista myönteisistä kehityskuluista, joita joistakin tiukoista neuvotteluista seurasi. Haluan erityisesti korostaa hätänumeroon (112) soittamisen takaamista ja näiden puhelujen paikantamista, parempaa käyttömahdollisuutta vammaisille, lisää tietoa sopimuksista ja laskutuksesta, varoituksia epätavallisen runsaan käytön tapauksista, kuluttajan puhelinnumeron siirron enimmäisviipeen käyttöönottoa ja tiedottamista henkilötietojen tietoturvan rikkomustapauksista.

18. Eurooppalainen rikosentorjuntaverkosto - Europolin tietojen luottamuksellisuutta koskevat säännöt - Täytäntöönpanosäännöt, jotka koskevat Europolin suhteita kumppaneihin, henkilötietojen ja turvaluokiteltujen tietojen vaihto mukaan lukien - Luettelo kolmansista valtioista ja organisaatioista, joiden kanssa Europol tekee sopimuksia - Europolin analyysitietokantoja koskevat

täytäntöönpanosäännöt - Rikosteknisten laboratorioden toiminnan akkreditointi (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

- Timothy Kirkhopen kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Europolin tietojen luottamuksellisuutta koskevien sääntöjen hyväksymisestä [11943/2009 - C7-0105/2009 - 2009/0807(CNS)] (A7-0065/2009)

- Sophia in 't Veldin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston päätökseksi täytäntöönpanosääntöjen hyväksymisestä, jotka koskevat Europolin suhteita kumppaneihin, henkilötietojen ja turvaluokiteltujen tietojen vaihto mukaan lukien [11944/2009 - C7-0106/2009 - 2009/0808(CNS)] (A7-0064/2009)

- Jan Philipp Albrechtin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston päätökseksi luettelon määrittämiseksi kolmansista valtioista ja järjestöistä, joiden kanssa Europol tekee sopimuksia [11946/2009 - C7-0107/2009 - 2009/0809(CNS)] (A7-0069/2009)

- Agustín Díaz de Mera García Consuegran kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Europolin analyysitietokantoja koskevien täytäntöönpanosääntöjen hyväksymisestä [11947/2009 - C7-0108/2009 - 2009/0810(CNS)] (A7-0068/2009)

- Sonia Alfaron kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö Belgian kuningaskunnan, Tšekin tasavallan, Saksan liittotasavallan, Espanjan kuningaskunnan, Ranskan tasavallan, Unkarin tasavallan, Alankomaiden kuningaskunnan, Slovakian tasavallan, Suomen tasavallan, Ruotsin kuningaskunnan sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan aloitteesta neuvoston päätöksen tekemiseksi eurooppalaisen rikosentorjuntaverkoston perustamisesta ja päätöksen 2001/427/YOS kumoamisesta [11421/2009 - C7-0109/2009 - 2009/0812(CNS)] (A7-0072/2009)

- Timothy Kirkhopen kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö Ruotsin kuningaskunnan ja Espanjan kuningaskunnan aloitteesta neuvoston puitepäätöksen tekemiseksi rikosteknisten laboratorioden toiminnan akkreditoinnista [11419/2009 - C7-0100/2009 - 2009/0806(CNS)] (A7-0071/2009).

James Nicholson, esittelijän sijainen. – (EN) Arvoisa puhemies, kerrankin ajoitukseni oli oikea! Haluaisin käyttää tilaisuuden hyväkseni ja pyytää ensin anteeksi kollegani Timothy Kirkhopen puolesta sitä, että hän ei voi olla täällä paikalla. Aion lukea kaikki hänen viisaat sanansa niin kuin hän on ne ajatellut ja kirjoittanut muistiin. Luen teille hänen näkemyksensä esittelijänä. Hän on laatinut kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta kaksi mietintöä.

Ensin keskityn Timothyn mietintöön ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Europolin tietojen luottamuksellisuutta koskevien sääntöjen hyväksymisestä. Laadittavien sääntöjen tarkoituksena on soveltaa turvatoimia kaikkiin tietoihin, joita Europol käsittelee tai joiden käsittely tapahtuu sen välityksellä: toisin sanoen luoda yhteinen standardi Europolin ja jäsenvaltioiden kansallisten yksiköiden viestintävälineiden kautta kulkevien tietojen suojausta varten.

Yhdessä muiden Europol-paketin esittelijöiden kanssa hän on käynyt turhauttavia neuvotteluja neuvoston päätösluonnosten aikataulusta ja lainmukaisuudesta. Presidentti Klausin allekirjoituksen ja siten Lissabonin sopimuksen toteutumisen jälkeen neuvoston ja komission väliset neuvottelut ovat vanhentuneet. Tässä mietinnössä vaaditaan neuvoston tekstin hylkäämistä samoin kuin kollegojen mietinnöissä.

Hän haluaa tehdä selväksi, että hän tukee neuvoston päätöksen tavoitetta, koska me suosimme parempaa tietojenvaihtoa ja tunnustamme Europolin jäsenvaltioille lainvalvonnassa ja rikosten torjunnassa tuomat hyödyt.

Me haluaisimme säilyttää Europolin vastuu- ja toiminta-alueen erityisenä ja siten tehdä virastosta mahdollisimman toimivan ja tehokkaan. Meidän on myös tunnustettava, että itsenäisillä valtioilla on oma tehtävänsä kansallisten poliisivoimiensa ja turvallisuuspalvelujensa valvonnassa. Euroopan poliisivirastolle (Europol) annettavaa yleistä tukea rajoittamatta sekä Lissabonin sopimuksen lähestyvä voimaantulo ja sen vaikutukset poliisiyhteistyöhön huomioon ottaen kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan esittelijät ovat sitä mieltä, että Europol-päätöksen täytäntöönpanoa koskevia säädöksiä ei pitäisi muuttaa,

ennen kuin tällaiset säädökset voidaan hyväksyä Lissabonin sopimuksessa määriteltyjen uusien oikeudellisten puitteiden mukaisesti.

Siksi me pyydämme komissiota peruuttamaan ehdotuksensa ja, kuten mietinnössä todetaan, kehotamme komissiota tai neuvostoa antamaan täysistunnossa julkilausuman uutta Europol-päätöstä koskevasta ehdotuksesta, joka on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa Lissabonin sopimuksen voimaantulopäivämäärästä.

Nyt haluaisin palata toiseen mietintöön Ruotsin kuningaskunnan ja Espanjan kuningaskunnan aloitteesta neuvoston puitepäätöksen tekemiseksi rikosteknisten laboratoriorien toiminnan akkreditoinnista. Tämä on Ruotsin ja Espanjan aloite, jolla halutaan varmistaa, että laboratoriorien toiminta on akkreditointielinten akkreditoimaa, jotta voidaan torjua rikoksia jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten tiiviimmän yhteistyön avulla. Muutaman viime vuoden aikana tietojenvaihdosta on oikeudellisen ja lainvalvontayhteistyön aloilla muodostunut Euroopan unionille ja sen jäsenvaltioille hyvin tärkeä asia rikosten ehkäisyssä ja torjunnassa.

Tämän puitepäätösehdotuksen tarkoituksena on varmistaa, että yhden jäsenvaltion laboratoriotoinnin tulokset tunnustetaan samanarvoisiksi muiden jäsenvaltioiden laboratoriotoinnin tulosten kanssa, mikä takaa epäiltyjen oikeusvarmuuden ja parantaa oikeudellista yhteistyötä silloin, kun jonkin jäsenvaltion todisteita käytetään toisessa jäsenvaltiossa käytävässä oikeudenkäynnissä.

Tämä tarkoitus saavutetaan varmistamalla, että laboratoriotointi on akkreditointielimen akkreditoimaa ja täyttää kansainväliset standardit. Puitepäätös koskisi laboratoriotointia, joka liittyy DNA:han ja sormenjälkiin, ja kukin jäsenvaltio varmistaisi, että muiden jäsenvaltioiden akkreditoidun laboratoriotoinnin tulokset tunnustetaan samanarvoisiksi kuin oman maan akkreditoidun laboratoriotoinnin tulokset. Jokaisen yksittäisen oikeusviranomaisen vastuulla on tietysti edelleen arvioida kaikki todisteet, rikostekniset ja muut, oman kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

Haluaisin edelleen painottaa, että me tuemme neuvoston puitepäätöksen tavoitteita. Tämän aloitteen oikeusperustassa on kuitenkin ongelmia, jotka liittyvät Lissabonin sopimuksen voimaantuloon. Siksi mietinnössä pyydetään hylkäämään Ruotsin kuningaskunnan ja Espanjan kuningaskunnan aloite. Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnöt ovat Lissabonin sopimuksen ratifioinnin suhteen oikeudellisesti epäselviä. Tämä mietintö jätetään käsiteltäväksi myöhemmin, kun oikeusperusta on selvä. Ehdotamme, että tätä tärkeää asiaa tutkittaisiin tarkemmin, koska jälleen kerran asetettu aikataulu oli hyvin tiukka eikä parlamentilla ollut riittävästi aikaa paneutua tähän tärkeään asiaan.

Puhetta johti

varapuhemies **Pál SCHMITT**

Sophia in 't Veld, *esittelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun hyvin lyhyesti hyvittääkseni esittelijä Nicholsonin käyttämän ajan ja varmistaakseni, että emme ole myöhässä.

Lissabonin sopimus tulee voimaan – jos lasken oikein – seitsemän vuorokauden ja viiden tunnin kuluttua. Minun on sanottava, että neuvoston kiire hyväksyä joukko päätöksiä on siinä mielessä jokseenkin kiusallista. Kiusallista on mielestäni myös se, että täällä on tyhjä paikka siellä, missä toivoin näkeväni neuvoston edustajan, jotta voisimme todella vaihtaa mielipiteitä.

Kannatan periaatteessa edellisen puhujan ehdotuksia. Tietysti me tuemme Europolin kehittämistä. Me haluamme vahvan Europolin. Me haluamme Europolin, joka on toimintakykyinen ja pystyy torjumaan rikoksia, mutta me haluamme myös Europolin, joka on demokraattisen valvonnan alainen. Siksi kannatan edellisen puhujan ehdotusta siitä, että neuvostoa pyydetään perumaan Europolia koskevat ehdotukset ja esittämään kuuden kuukauden kuluessa – mielellään aikaisemminkin – uusi Lissabonin sopimuksen mukainen ehdotus.

Lopuksi koskien sitä nimenomaista aihetta, jonka esittelijä olen – eli Europol ja henkilötietojen ja luottamuksellisten asiakirjojen siirtäminen kolmansille osapuolille – haluaisin kuulla neuvostolta – joka ei ole läsnä – mitä mieltä se on Euroopan parlamentin oikeudellisen yksikön analyysistä, jonka mukaan tälle nimenomaiselle ehdotukselle on valittu väärä oikeusperusta. En tiedä, kuka vastaa neuvoston puolesta, mutta ehkäpä se voi palata asiaan ja lähettää jonkun antamaan meille vastauksen.

Jan Philipp Albrecht, *esittelijä*. – (DE) Arvoisa puhemies, olen edellisen puhujien kanssa siinä suhteessa samaa mieltä, että mielestäni neuvoston olisi järkevää esittää Europolia koskevat ehdotuksensa Euroopan parlamentille uudelleen Lissabonin sopimukseen perustuen.

On tärkeää, että parlamentti keskustelee ja on mukana päättämässä Euroopan unionin oikeudellisesta ja poliisiyhteistyöstä. Vain sillä tavoin Europolin työ saa riittävän oikeutuksen. Se, että Euroopan parlamentti hylkää päättäväisesti yhdessä neuvoston ehdottamat Europolia koskevat säännökset, on selvä merkki siitä, että oikeusperustaa on muutettava.

Siihen on myös täysi syy. Euroopan unionin sisä- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpano on aivan liian pitkään ollut tehtävä, joka on varattu pelkästään johtajille ja toteutettu suljettujen ovien takana. Viimeistään 11. syyskuuta 2001 iskujen jälkeisten terrorismin vastaisten toimenpiteiden yhteydessä hyväksyttiin lukuisia turvallisuuslainsäädäntöpaketteja, joiden tarpeellisuutta, tehokkuutta ja sopivuutta ei usein arvioitu perusteellisesti eikä niistä edes keskusteltu. Euroopan unionin kolmannen pilarin poliittisen etäisyyden vuoksi on mahdollista, että hallitukset asettavat erittäin ristiriitaisia rajoituksia kansalaisten perusoikeuksille.

Se on aiheuttanut hyvin vaarallisen epätasapainon erityisesti yhdelle alueelle. Vaikka turvajoukot ympäri maailman tekevät nyt tiiviimpää yhteistyötä, perusoikeuksien ja oikeudellisen suojan vähimmäisvaatimuksista ei vallitse kansainvälistä yksimielisyyttä. Tämä hallituksen vallan ja kansalaisoikeuksien välinen kuilu on korostunut entisestään varsinkin henkilötietojen vaihtamisessa EU:n ja kolmansien maiden välillä. Euroopan turvallisuudesta vastaavien virastojen, kuten Europolin, Eurojustin ja Frontexin, sekä tietojärjestelmien, kuten Schengenin, Eurodacin sekä tulli- ja viisumitietokannan, lisääntynyt käyttö henkilötietojen tallentamiseen, niiden yhdistämiseen ja analysoimiseen eri tarkoituksia varten etenee nopeasti. Myös Euroopan sisällä on entistä epäselvempää, kenellä on lupa kerätä, pitää hallussa, analysoida tai luovuttaa eteenpäin näitä tietoja ja missä olosuhteissa. Siten oikeussuoja usein syrjäytetään nykyistä järjestelmää hallitsevien periaatteiden valossa.

Mutta mitä tapahtuisi, jos kaikki nämä tiedot siirrettäisiin vain kolmansiin maihin? Kyse ei ole pelkästään sellaisista maista kuin Norja ja Sveitsi vaan myös Yhdysvalloista, Venäjästä ja jopa Marokosta ja Kiinasta. Ihmettelen, kuka voisi taata, että nämä tiedot olisivat samalla tavalla suojassa väärinkäytöltä ja mielivaltaisilta toimilta näissä valtioissa kuin tähän asti. Tällä parlamentilla on itse asiassa oikeus ja velvollisuus käyttää perustamissopimuksen oikeusperustaa ja käynnistää prosessi, jossa EU:n kansalaisten perusoikeuksia kunnioitetaan rajoituksetta myös rikollisuuden ja terrorismin vastaisen kansainvälisen yhteistyön yhteydessä. On asetettava yhteiset vähimmäisvaatimukset erityisesti henkilötietojen suojalle, ennen kuin me Euroopan unionina allekirjoitamme uusia sopimuksia tietojenvaihdosta kolmansien maiden kanssa.

Tämä koskee Europolin hankkimia tietoja sekä SWIFT-pankkitietoja ja lentomatkustajien tietoja, joita vaihdetaan Yhdysvaltojen viranomaisten kanssa. Selvät tietosuojavaatimukset, kokonaisvaltainen arviointi ja kansalaisten tehokas oikeussuoja ovat kaikkien lisätoimenpiteiden perusedellytyksiä.

Olen tyytyväinen siihen, että me olemme saavuttaneet tämän kaikkien poliittisten ryhmien yksimielisyyden Europolia koskevassa lainsäädännössä, ja pidän tätä hyvänä merkinä tuleville keskusteluille perusoikeuksien kokonaisvaltaisesta suojelemisesta Euroopan unionissa. Juuri sitä EU:n kansalaiset odottavat meiltä nyt.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, Europol-paketti muodostuu neljästä päätösluonnoksesta, joilla on tarkoitus panna täytäntöön 6. huhtikuuta 2009 annettu neuvoston direktiivi.

Ensinnäkin, arvoisa puhemies, haluan yhtyä kollegoihini ja pyytää neuvostoa perumaan ehdotuksensa. Haluamme parlamentin, joka on paljon näkyvämpi, ja Lissabonin sopimuksen, jossa tehdään päätökset Europol-paketista. Haluamme, että parlamentti ja neuvosto ovat tasavertaisia ja keskinäisessä tasapainossa.

Jotta perusteluni ehdotuksen hylkäämiselle olisivat ymmärrettävämpiä, haluan sanoa muutaman sanan mietintöni aiheesta. Yksi Euroopan poliisiviraston tärkeimmistä tehtävistä on tietojen kerääminen, tallentaminen, käsitteleminen, analysoiminen ja vaihtaminen. Jotta virasto voi suorittaa tämän tärkeän tehtävän, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on lähetettävä Europolille kattavat, ajan tasalla olevat ja virheettömät tiedot. Vain tällä tavalla Europol voi perusteellisesti hyödyntää analysointivalmiutensa.

Neuvoston päätösluonnoksen soveltamisala on rajoitettu päätöksen 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tietojen käsittelyyn analysointia varten, kuten 2 artiklassa määritetään. Tämän vuoksi Europolilla on analysointia varten tällä hetkellä 19 eri tyyppistä analyysitietokantaa. Ne ovat erillisiä tietokantoja, jotka liittyvät kukin tietyn tyyppiseen rikolliseen toimintaan. Siksi kukin tietokanta liittyy läheisesti tietyn tyyppiseen toiminnalliseen tukeen, jota Europol voi tarjota saamansa toimivallan nojalla.

Tällä hetkellä tietokannat ovat EU:n tasolla ainoa laillinen väline tietojen tallennukseen, käsittelyyn ja analysointiin, olkoonpa kyse kentältä saaduista tiedoista tai tiedustelutiedoista, joihin kuuluu myös henkilötietoja.

Ehdotuksessa on myös sääntöjä ja yleisiä periaatteita, jotka liittyvät sekä teknisiin toimenpiteisiin että niiden käyttöön. Tietojen keräämisen ja käsittelyn tarve tarkoittaa, että on luotava oikeudellinen väline, joka takaa perusoikeuksien täydellisen kunnioittamisen. Haluan korostaa, että se tarkoittaa EU:n kansalaisten perusoikeuksien täydellistä kunnioittamista. Samanaikaisesti tällaisen välineen on taattava, että Europol pystyy suorittamaan sille määrätty tehtävä kaikilta osin. Tässä suhteessa kysyn Sophia in 't Veldin tavoin, onko oikeusperusta, jota sen on tarkoitus soveltaa, oikea.

Tällä alueella, arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin tehtävä kansalaisten edustajana on luovuttamaton. Euroopan parlamentin suorittama välttämätön valvonta on luovuttamatonta. Tämän vuoksi on ratkaisevaa, että parlamentti osallistuu lainsäädäntöprosessiin tasavertaisesti neuvoston kanssa ottaen huomioon Lissabonin sopimuksen lähestyvän voimaantulon. Mikään muu syy kiireelle ei ole yhtä tärkeä kuin kansalaisoikeuksien ja eurooppalaisten turvallisuuden puolustaminen.

Siksi kehotan arvoisia kollegojani hylkäämään ehdotetut välineet vähentämättä tukeamme Euroopan poliisiviranomaiselle – jota me todellakin tuemme – kunnes neuvosto antaa parlamentin osallistua päätöksentekoprosessiin. Ehdotan myös, että me pyydämme komissiota ja neuvostoa peruuttamaan ehdotuksensa ja esittämään uuden, jossa kunnioitetaan Lissabonin sopimuksessa annettua toimivaltaa.

Arvoisa puhemies, kuvailen kantaani seuraavassa puheenvuorossani vakuuttavammin ja selvemmin. Tässä kaikki tältä erää.

Sonia Alfano, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluaisin puhua eurooppalaisesta rikosensorjuntaverkostosta,

joka perustettiin vuonna 2001 neuvoston päätöksellä 2001/427/YOS. Sen tavoitteena oli helpottaa yhteistyötä sekä tiedon- ja kokemustenvaihtoa kansallisella ja Euroopan tasolla, kerätä ja analysoida asiaankuuluvia tietoja, minkä tarkoituksena oli erityisesti lisätä tietojenvaihtoa hyvistä toimintavoista, järjestää konferensseja, seminaareja, tapaamisia ja aloitteita, joiden tavoitteena oli helpottaa kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa, ja toimittaa neuvostolle ja komissiolle asiantuntija-apua rikosten ehkäisemisessä.

Päätöksen mukaan rakenne perustui komission ja jäsenvaltioiden nimeämiin yhteyspisteisiin, joista vähintään yksi on kansallisten viranomaisten edustaja ja muut voivat olla alaan erikoistuneita tutkijoita tai yliopistojen edustajia. Jäsenvaltioiden olisi joka tapauksessa huolehdittava siitä, että tutkijat, yliopistonopettajat, valtioista riippumattomat järjestöt ja kansalaisyhteiskunnan toimijat, osallistuvat verkostoon. Myös Europol ja Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus osallistuisivat työhön asiantuntijaeliminä.

Vuonna 2005 toteutettiin ensimmäinen verkoston rakenteen sisäinen uudistus. Se johti kahden pysyvän komitean – työohjelmakomitean ja tutkimuskomitean – perustamiseen, kun taas verkkosivuston hallinnointi siirrettiin Euroopan komissiolta Yhdistyneelle kuningaskunnalle, joka edelleen päivittää sivustoa.

Vuonna 2007 tehtiin toinen arviointi, jonka perusteella todettiin olevan tarvetta vahvistaa sihteeristöä ja korostettiin erityistä tarvetta puuttua pysyviä komiteoita ja kansallisia edustajia koskevaan voimavarakysymykseen.

Maaliskuussa 2009 julkaistiin ulkoinen arviointi verkoston toiminnasta. Siinä painopiste oli verkoston perustamisen tavoitteiden merkityksessä mutta samalla valitettavasti korostettiin organisatorisia puutteita, jotka olivat haitanneet tärkeiden tavoitteiden täyttämistä, mistä puhuimme aiemmin.

Näin esiin tuotuja ongelmia, jotka johtivat käytännössä verkoston romahtamiseen, olivat asianmukaisten resurssien puute, sihteeristön tehottomuus, kansallisten edustajien heikko sitoutuminen ja työohjelman puutteellisuus.

Arvioinnissa tuotiin esiin myös mahdollinen verkoston lakkauttaminen. Verkosto perusti siksi työryhmän tarkastelemaan maaliskuussa 2009 toteutetun ulkoisen arvioinnin pohjalta esitettyjä suosituksia ja päätti, että verkoston perustamissädöstä koskevat muutokset ovat välttämättömiä. Työryhmä esitti erityisesti ulkoisen sihteeristön perustamista yhteisön ohjelmien rahoituksella.

Vaikka jotkin jäsenvaltiot harkitsivat verkoston lakkauttamisen mahdollisuutta, toiset tekivät ehdotuksen sen uudistamisesta. Euroopan neuvoston puheenjohtajavaltio Ruotsi sisällytti ehdotuksen ensisijaisiin tavoitteisiinsa, jotka sen on toteutettava puolivuotisella puheenjohtajakaudellaan. Tässä vaiheessa haluan korostaa, että olen hyvin vaivaantunut nähdessäni kaikki nämä tyhjät paikat, kun ehdotukset ovat puheenjohtajavaltio Ruotsin itsensä tekemiä.

Ehdotuksessa esitetään, että verkoston pitäisi muodostua sihteeristöstä, kunkin jäsenvaltion nimeämistä yhteyshenkilöistä ja johtokunnasta. Johtokunta koostuisi jäsenvaltioiden nimeämistä kansallisista edustajista, ja sitä johtaisi toimeenpanevasta komiteasta vastaava puheenjohtaja.

Mielestäni uusi ehdotus aiheuttaa tässä suhteessa sekaannusta yhteyshenkilöiden ja kansallisten edustajien välillä. Verkostosta on myös jätetty kokonaan pois kansalaisyhteiskunta, tutkijat sekä kokemus ja sitä kautta asiantuntijat. Tämä on hyvin vakava asia. Verkoston ja rikollisuuden ja rikosentorjunnan alalla toimivien muiden EU:n laitosten ja toimielinten väliset rakenteelliset yhteydet lopetetaan kokonaan.

Päätöksessä ei ole mitään mainintaa Euroopan parlamentin kanssa tehtävästä yhteistyöstä, ja siitä on jätetty pois aikaisemmat kielitaitovaatimukset.

Esittelijänä olen sitä mieltä, että tämä ehdotus on täysin tehoton eikä sen avulla pystytä toteuttamaan rikosentorjuntaa useista syistä. Ensinnäkin se ei ole kyennyt täyttämään sen perustamiselle asetettuja tavoitteita ja toiseksi komissio, neuvosto ja jäsenvaltiot eivät ole tehneet minkäänlaista yhteistyötä, ja mielestäni tämä tarkoittaa koko verkoston olemassaolon jonkinasteista vaarantumista.

Rikollisuuden torjunta ei voi rajoittua pelkästään parhaiden käytäntöjen vaihtoon. Valitettavasti me olemme olleet todistamassa eri virkamiesten lähes pelkäksi matkailuksi muuttuneita käyntejä eri maissa, kun he eivät ole pystyneet puhumaan keskenään tulkkien puutteen vuoksi. Kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisjärjestöjen poissaolo sekä esimerkiksi kouluille tarkoitetun aineiston puutteellinen kehittäminen tekevät tästä verkostosta täysin tehottoman. Jotta verkostosta saataisiin toimiva, sen toimivaltaa olisi vahvistettava ja siihen olisi sisällytettävä myös rikollisuuden torjunta ja järjestäytyneen rikollisuuden ehkäisy.

Siksi ehdotan, että hylkäämme tämän ehdotuksen, joka olisi voitu hyväksyä vain, jos neuvosto olisi esittänyt aidosti kunnianhimoisen ehdotuksen. Valitettavasti näin ei ole käynyt.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut suurella mielenkiinnolla esittelijöiden Nicholson, in 't Veld, Albrecht ja Alfano puheenvuoroja. Tässä keskustelussa on tuotu esiin sekä menettelyyn että sisältöön liittyviä ongelmia.

Menettelykysymyksissä ymmärrän täysin parlamentin kannan. Lissabonin sopimus on juuri tulossa voimaan. Siksi ymmärrän täysin kysymykset, joita jotkin neuvoston päätökset saattavat herättää parlamentissa. On myös totta, että komissio pahoittelee tilannetta jossakin määrin. Haluaisin silti valottaa parlamentille hieman näitä kolmea asiakirjaa.

Kuten te kaikki tiedätte, Europolille laaditaan – hallitustenvälisen sopimuksen korvaavalla neuvoston päätöksellä – uusi oikeudellinen kehys ja siitä tulee EU:n erillisvirasto 1. tammikuuta 2010. Ennen kuin neuvosto hyväksyi tämän päätöksen, käytiin pitkiä neuvotteluja, ja sen täytäntöönpanon valmistelut on aloitettu.

Ymmärrän parlamentin huolenaiheet ja odotan myös seuraavan institutionaalisen kehyksen valmistumista, koska se viitoittaa tietä Euroopan poliisiviraston suuremmalle demokraattiselle valvonnalle. Meidän pitäisi ottaa oppia neuvoston olemassa olevan päätöksen täytäntöönpanosta, jotta meillä olisi vankka perusta tulevan lainsäädännön laatimiselle. Tätä tarkoitusta varten on hyvä ottaa parlamentti ja muut asiasta kiinnostuneet osapuolet mukaan laatimaan tulevia Europolia koskevia säädöksiä, ajatellen erityisesti ehtoja, joiden mukaan tämä parlamentti ja kansalliset parlamentit valvovat Europolin toimintaa.

Silti, arvoisa puhemies, olen pahoillani siitä, että parlamentti on hylännyt neuvoston päätösluonnokset. Ne ovat täytäntöönpanosäännöksiä ja säätelevät tärkeitä Europolin työn osia, joita ilman Europol ei ole toimintakykyinen.

Siirryn nyt kysymykseen rikosteknisistä laboratorioista. Jälleen kerran parlamentti haluaa käsittääkseni eri perustan tälle puitepäätökselle rikosteknisten laboratorioiden akkreditoinnista. Komissio puoltaa akkreditoinnin käyttöä, koska se kannustaa näitä laboratorioita laadukkaampaan työhön erityisesti sormenjälkiin ja DNA-näytteisiin liittyvissä arkaluonteisissa tekniikoissa. Näiden laboratorioiden tiukempi akkreditointi lisää yleisön luottamusta.

Olen tietoinen myös oikeusperustaan liittyvistä ongelmista. Parlamentin tavoin komissio on sitä mieltä, että puitepäätöksen oikeusperustana pitäisi olla Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 50 artikla niiltä osin, kuin siinä viitataan 50 artiklan mukaisiin palveluihin. Me komissiossa olemme antaneet julkilausuman, joka sisältää 23. lokakuuta 2009 pidetyn oikeus- ja sisäasioiden neuvoston kokouksen pöytäkirjaan. Tässä

julkilausumassa komissio varaa itselleen oikeuden ryhtyä toimenpiteisiin, joiden se katsoo olevan tarpeellisia tulevaisuudessa.

Haluaisin vielä lisätä, että komissio on valmis tarjoamaan varainhoitoa koskevien säännösten mukaisesti taloudellista tukea jäsenvaltioiden toimille, jotka mahdollistavat tieteellisten poliisilaboratorioiden akkreditoinnin. Komissio on myös valmis arvioimaan tämän välineen täytäntöönpanoa ja soveltamista ennen 1. heinäkuuta 2018, kuten 7 artiklan 4 kohdassa (uusi) säädetään.

Vaikka ymmärrän parlamentin kannan, mielestäni akkreditointi on pääasiassa menossa oikeaan suuntaan ja päätöksessä kunnioitetaan kaikkia tässä parlamentissa ilmaistuja näkemyksiä.

Siirryn nyt käsittelemään Euroopan unionin rikosentorjuntaverkostoa. Olen tietysti sitä mieltä, että rikoksia on torjuttava. Pakkotoimenpiteet eivät riitä rikosten ja järjestäytyneen rikollisuuden vähentämiseen. Torjuminen on oleellista sekä paikallisella että rajat ylittävällä tasolla. Hiljattain tekemissäni ihmiskauppaa ja lapsipornoa koskevissa ehdotuksissa olen myös esittänyt ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä.

Esittelijä Alfano, te toitte juuri esiin verkoston heikkoudet. Olen tietoinen siitä, että hiljattaisen arvioinnin mukaan tarvitaan todella eurooppalaista yhteistyötä järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi, ja tiedän myös, että julkiset elimet, järjestöt ja yksityissektori toivovat monialaista lähestymistapaa, jonka tarkoituksena olisi jakaa kokemuksia, menetelmiä ja välineitä Euroopan unionissa.

Euroopan unionin rikosentorjuntaverkostolla on tosiaankin ollut strategisia, poliittisia ja organisatorisia ongelmia. Komissio on niistä tietoinen. Olemme lyhyellä aikavälillä lisänneet taloudellista tukea verkoston sihteeristölle.

Tukholman ohjelmassa olemme asettaneet etusijalle poliisiyhteistyön ja tarpeen voida johtaa sitä yhteisön tasolla Lissabonin sopimuksen mukaisesti. On totta, että tämä verkosto voi toteuttaa useat mainitsemamme tehtävät ja suorittaa tehtäviä, joista annoitte mielenkiintoisia esimerkkejä.

Voimme myös odottaa näkevämmä sosiaalivirastojen ja oppilaitosten yhteisiä hankkeita, joissa on mukana kouluja sekä täydennyskoulutus- ja yliopistokursseja. Olemme selvästi aloittamassa tärkeää uutta rikosentorjuntapolitiikkaa.

On selvää, että kansalaisyhteiskunnan ja parlamentin osuutta on lisättävä. Lisäksi poliisiyhteistyöstä tulee nyt yhteispäätösmenettelyn alaista. Siksi me voimme mielestäni tehdä mahdollisimman tiivistä yhteistyötä uuden oikeusperustan puitteissa. Se hyödyntäisi kaikkia niitä kansalaisia, joiden päivittäiseen elämään turvallisuuskysymykset vaikuttavat.

Olen tietysti jossain määrin pahoillani tästä keskustelusta, jossa on painotettu sekä noudatettavaa menettelyä että sisältöä. Mielestäni me voimme kuitenkin toimia tästä lähtien paljon paremmin sen jälkeen, kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan Tukholman ohjelmaa noudattaen. Parlamentti voi osallistua täysipainoisesti tähän uuteen järjestäytyneen rikollisuuden ja kaikenlaisen muunkin rikollisuuden vastaiseen strategiaan.

Wim van de Camp, PPE-ryhmän puolesta. – (NL) Haluaisin kiittää komission varapuheenjohtaja Barrot'ta hänen vastauksistaan kysymyksiimme ja näkemyksistään eri aiheista.

Oikeudellinen yhteistyö Euroopan unionissa on erittäin tärkeä asia. Kun puhumme kansalaisten Euroopasta, puhumme erityisesti oikeudellisesta yhteistyöstä. Siinä suhteessa rikosten torjuminen on tärkein tavoitteemme pääasiassa siksi, että rikokset ovat entistä useammin rajat ylittäviä. Laajamittainen rajat ylittävä rikollisuus on usein suuri ongelma, johon verrattuna kansallinen rikollisuus ei vaikuta paljoakaan vakavammalta kuin vähäinen ilkivalta.

Tässä asiassa Euroopan kansanpuolueen ryhmä kannattaa vahvasti Europolin lisäksi myös Eurodacin aseman vahvistamista. Tarkoitin tällä rikostutkimuslaboratorioidemme kehystä.

Yksi tärkeä osatekijä järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa on rikollisuutta torjuvien tahojen demokraattinen valvonta. En todellakaan halua vähentää sitä mutta pyytäisin teitä ottamaan huomioon uhrin aseman ja tekemään niin silloinkin, kun keskustelemme ehdotuksista tulevana kuukausina. Rikosten torjunnassa on usein otettava huomioon epäiltyjen oikeudet, mikä on aivan oikein, koska epäillyn yksityisyys ja asema rikosoikeudenkäynnissä ovat hyvin tärkeitä. Seuraavien viiden vuoden aikana haluaisin meidän kuitenkin kiinnittävän enemmän huomiota uhrin asemaan. Arvoisa puhemies, perusoikeudet eivät ole ehdottomia, vaan niiden harjoittamisessa on aina otettava huomioon asiayhteys. Tai kuten Alankomaiden perustuslaissa sanotaan: "kaikessa on noudatettava lakia". Se koskee niin epäiltyjä kuin uhrejakin.

Ymmärrän hyvin ja olen samaa mieltä siitä, että parlamentin on toistaiseksi sanottava: "Odottakaa vähän!" näiden neljän asiakirjan suhteen. Odottakaamme 1. joulukuuta asti, jolloin meillä on uudet ehdotukset, niin voimme silloin tehdä tilannekatsauksen, johon Euroopan parlamentin on todella voitava osallistuttava.

Ramón Jáuregui Atondo, *S&D-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, meillä on ongelma, koska koko parlamentti pyytää komissiota tarkistamaan näitä asioita koskevan lainsäädäntöpaketin ja varapuheenjohtaja Barrot on todennut meille tavalliseen viehättävään tapaansa, että tämä juontaa juurensa kauas taaksepäin, että tästä on keskusteltu paljon ja että tämä alkaa toimia 1. tammikuuta. Tämä on tilanne: meillä on ongelma.

Voin sanoa teille, varapuheenjohtaja Barrot, että teidän pitäisi kertoa seuraajallenne – koska huomaa, että ette voi vastata meille tässä asiassa – että kun hän osallistuu parlamentin kuulemisiin, me kysymme häneltä, aikooko hän laatia tästä asiasta lainsäädäntöpaketin, koska koko parlamentti vaatii sitä eikä ole kyse vain virkaintoisesta lainsäädäntövaatimuksesta.

Kyse ei ole siitä, että parlamentti sanoisi, että se haluaa olla mukana, vaan sen on oltava mukana. Sen on oltava mukana, koska se saa tuon lainsäädäntötehtävän muutaman päivän kuluttua ja koska nyt ei ole kyse parlamentaarista valvonnasta vaan siitä, että me haluamme tehdä lisäehdotuksia. Esimerkiksi monissa tänne tulevista direktiiveissä ja päätöksissä on paljon aukkoja ja puutteita ja runsaasti oikeudellisia epävarmuustekijöitä. Haluaisimme uudistaa nämä säännökset täällä.

Mielestäni Europolin kannalta on hyvä työstää niitä. Ymmärtääkseni Europol käsittelee jo niitä, ja haluan sen jatkavan sitä, koska haluan Europolin siirtyvän eteenpäin. Haluan teidän myös kunnioittavan tämän parlamentin oikeutta sanoa, mitä se ajattelee näistä säännöksistä, koska se on sen lainsäädäntötehtävä ja me haluamme toteuttaa sen.

Siksi kerron nyt teille, että kun seuraava komission jäsen tulee eteemme, me kysymme häneltä, sitoutuuko hän laatimaan asiaa koskevia lainsäädäntöehdotuksia, jotta parlamentti voi säätää niitä. Siinä kaikki, ei lisättävää.

Nathalie Griesbeck, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kommentoin aihetta lyhyesti. Ensimmäistä ja sitten menettelyä, ja toistan joitakin asioita, jotka kaikki poliittiset ryhmät ovat jo hyvin tuoneet julki.

Turvallisuuden, oikeuden ja vapauden alueen luominen Euroopan unioniin on meille kaikille ratkaisevaa ja varmasti esimerkki eurooppalaisesta demokraattisesta mallista, jota me rakennamme. Monet meistä pitävät Europolia välineenä, jota voidaan mukauttaa, mutta me kaikki arvostamme suuresti sitä, että voimavarojen – erityisesti inhimillisten voimavarojen mutta myös järjestäytyneen rikollisuuden ja kaikenlaisen ihmiskaupan torjuntaan tarkoitettujen teknisten voimavarojen – yhdistämistä valvottaisiin tiukasti ja näin taattaisiin mahdollisimman suuri oikeusvarmuus, koska me osumme valtuuksiemme perustaan: EU:n kansalaisten oikeuksiin ja vapauksiin.

Silläkin uhalla, että toistan itseäni, haluaisin vakuuttaa komission jäsenelle Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta, että kaikki menettelyyn liittyvä työ ei ole mennyt hukkaan. Kansalaisemme kuitenkin ymmärtäisivät ja tulkitsisivat asioita täysin väärin, jos odotettuaamme niin pitkään Lissabonin sopimukseen liittyvien elinten käyttöönottoa meillä ei olisi kärsivällisyyttä odottaa vielä muutama tunti tai edes päivä sitä, että voimme käyttää meille niin tärkeää yhteistä lainsäädäntövaltaa.

Kun sen nyt vihdoin on saatu Eurooppaan, olisi kerrankin tärkeää odottaa muutama viikko, kunnes meillä on teksti, jossa kunnioitetaan menettelyämme. Olen myös kollega in 't Veldin tavoin pahoillani, että neuvosto ei ole täällä edustettuna, koska tämä on ensisijaisesti neuvoston asia. Valiokuntani puolesta esitän siksi, että meidän on saatava uusi lainsäädäntöehdotus.

Raül Romeva i Rueda, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, jatkaakseni samalla linjalla haluaisin käyttää Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puheenjohtajana puheenvuoron vapautta koskevista asioista, mikä on nimenomaan aiheeni.

Olisi käsittämätöntä, jos me saatuaamme mahdollisuuden tehdä tätä yhteistä lainsäädäntötyötä Euroopan parlamentissa emme tekisi niin. Siksi me kaikki olemme tästä asiasta samaa mieltä. Meidän on joka tapauksessa odotettava nähdäksemme, miten asia kehittyy, mutta olisi selvästi ongelma, jos me emme voisi osallistua siihen, kun pyydämme sitä perustellusti.

Haluaisin myös mainita lyhyesti toisen asian, joka liittyy rikostutkimuslaboratorioita koskevaan mietintöön – koska olen seurannut tätä aihetta – ja todeta mahdollisimman selvästi, että keskustellessamme koordinoinnin

tarpeesta meidän on myös tutkittava hyvin huolellisesti hajauttamista. Emme saa unohtaa sitä, että tietyissä jäsenvaltioissa ei ole yhtä yksittäistä rikostutkimuskeskusta vaan useita, mikä johtuu aluejaosta ja nykyisistä poliittisista ja oikeusjärjestelmistä. Tällainen on tilanne Espanjassa. On tärkeää tiedostaa se, koska jos me haluamme koordinoinnin onnistuvan, meidän on muistettava, että emme pyri vain jäsenvaltioiden väliseen vaan myös sellaisten alueiden väliseen koordinointiin, joiden olosuhteet ovat erilaisia eivätkä välttämättä ole sovellettavissa kansalliselle tasolle.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, toistan saman asian, minkä eräät kollegani ovat jo sanoneet.

Euroopan parlamenttia on pyydetty ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa kiireellisellä menettelyllä tutkimaan neljä tekstiä, jotka koskevat Europolia ja Europolin välittämien tietojen luottamuksellisuuden turvaamista kolmannet maat mukaan lukien. Me täällä parlamentissa tuomitsemme yksimielisesti tavan, jolla meitä on pyydetty tutkimaan nämä tekstit, koska ne liittyvät asioihin, jotka Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen kuuluvat varmasti yhteispäätösmenettelyn piiriin.

Monet meistä ovat sitä mieltä, että kansalaisillamme on oikeus turvallisuuteen ja että terrorismin vastainen taistelu on yksi tärkeistä tavoitteistamme. Kaikki mahdollinen on tehtävä sen puolesta, että kansalaisemme eivät joutuisi elämään jatkuvassa terroristi-iskun uhriksi joutumisen pelossa. Siksi on tärkeää, että teemme kaikkemme poliisiyhteistyön lujittamiseksi, mutta sitä ei voida tehdä mihin hintaan hyvänsä eikä varsinkaan yksityisyyden, vapaan liikkuvuuden ja sananvapauden perusoikeuden kustannuksella.

Haluaisin vielä lisätä, että rikosten ehkäiseminen ei saa tarkoittaa lisää – ja vain lisää – pakkotoimia. Demokratioidemme etuoikeutena on suojella vapauttamme kaikkina aikoina eikä sitä pidä horjuttaa, ellei se ole ehdottoman välttämätöntä. Siksi poliisiyhteistyötä pitäisi tehdä sellaisen oikeudellisen kehityksen puitteissa, joka takaa välitettyjen tietojen luottamuksellisuuden ja mainittujen tiedotus- ja turvallisuustavoitteiden välisen oikean tasapainon.

GUE/NGL-ryhmä ja muut ryhmät kehottavat siksi neuvostoa ja komissiota peruuttamaan nämä ehdotukset. Minäkin olen pahoillani siitä, että neuvosto ei ole täällä edustettuna tänään.

Gerard Batten, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, näissä mietinnöissä laaditaan Europolin säännöt EU:n kansalaisten kaikkein henkilökohtaisimpien tietojen keruulle ja vaihdolle EU:n jäsenvaltioiden – ja tosiaankin myös kolmansien maiden – välillä.

Paljonpuhuvaa on, että niiden mukaan tällaisten tietojen luvaton paljastaminen ei ole Europolin keskeisten tavoitteiden kannalta epäedullista, haitallista tai rajoittavaa. Niissä ei mainita lainkaan niiden epäonnisten, viattomien kansalaisten etujen suojelemista, jotka voisivat joutua keskelle Europolin tutkimuksen painajaisista.

Kaikkein henkilökohtaisimpia tietoja voidaan kerätä, mukaan lukien seksuaaliset mieltymykset ja pankkitilitiedot. Niitä voidaan jopa jakaa kolmansille maille, kuten demokraattisuutensa ansiosta niin maineikkaille Albanialle, Perulle ja Venäjän federaatiolle.

Europol on kaikista puolueettomista näkökulmista katsottuna täysin tarpeeton, mutta EU:n omasta näkökulmasta on olennaista, että se täyttää taas yhden poliittisen valtion tunnusmerkit, että sillä on omat poliisivoimat.

Kuinka moni EU:n vastentahtoisista kansalaisista tietää, että Europolin virkailijoilla on syytesuoja kaikelle, mitä he tekevät tai sanovat tehtävänsä hoitaessaan? Teille, jotka olette juuri päässeet eroon poliisivaltiosta, tämä ei ehkä ole kovin tärkeää, mutta tällainen lainvalvontaviranomaisten syytesuoja on Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännössä vieras käsite.

Kun EU luo oman oikeusjärjestelmänsä, jossa on sellaisia välineitä kuin eurooppalainen pidätysmääräys ja oikeudenkäynti, joissa syytetty ei ole läsnä, ja nyt omat poliisivoimansa, me Yhdistyneessä kuningaskunnassa koemme meitä aiemmin suojanneiden ja meidän arvossa pitämiemme perusvapauksien tuhoutuvan.

Jokainen yksittäinen esittelijä ymmärsi sentään sanoa, että nämä ehdotukset pitäisi hylätä siihen asti, kunnes Lissabonin sopimus tulee laillisesti voimaan. Jos EU toimisi edes jossain määrin kunniallisesti, Lissabonin sopimuksesta järjestettäisiin kansanäänestys eikä mikään osa siitä tulisi voimaan.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, on ilahduttavaa, jos Europolin viimeaikainen toiminta on jälleen kerran ollut onnistunutta ja laittomia maahanmuuttajia salakuljettavat ihmiskauppaliigat on saatu pysäytettyä. Tulevaisuudessa olisi yhtä ilahduttavaa, jos Europol osallistuisi kaikenlaisten vakavien

kansainvälisten rikosten torjuntaan. Eri viranomaisten yhteistyö rikollisuuden torjunnassa on tietysti hyvä asia.

Tietosuojakysymystä ei kuitenkaan ole ratkaistu, kun kaikille viranomaisille aiotaan myöntää tietojen rajattomat käyttömahdollisuudet. Meille tyrkytään lupauksia tietosuojavaltuutetusta, vaikka ei ole edes selvää, mitä valvontavaltuuksia hänellä tosiasiaassa olisi. Kansalliset tietosuojavirkailijat saavuttavat jo nopeasti toimintamahdollisuuksiensa rajat, heillä on hyvin vähän valtuuksia puuttua asioihin ja vähän todellista vaikutusta. Tilanne olisi todennäköisesti sama myös EU:n tasolla.

Viime vuosikymmenen aikana kansalaisoikeuksia ja -vapauksia on entistä enemmän rajoitettu terrorismin vastaisen taistelun nimissä. Jos oikeus- ja sisäasiainministerit haluavat juuri nyt, ennen kuin Euroopan parlamentti on Lissabonin sopimuksen myötä saanut nämä yhteispäätösoikeudet, saada nopeasti läpi sopimuksen rahoitustoimista, se johtuu ainoastaan siitä, että he tietävät, että siihen liittyy valtavia tietosuojakysymyksiä ja että he eivät selviäsi siitä vahingoittumattomina SWIFT-sopimusta laadittaessa. Jos edes kansallisille lainvalvontaelimille ei ole perustuslaissa myönnetty tätä oikeutta, miksi tällaiset rajoittamattomat oikeudet pitäisi myöntää Europolille ja EU:n takaoven kautta varsinkaan Yhdysvalloille? Mielestäni meidän pitää pysäyttää tämä hyökkäys tietosuojaa vastaan.

Simon Busuttill (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin onnitella ja kiittää komission varapuheenjohtajaa kaikesta, mitä hän on tästä alueesta vastaavana komission jäsenenä tehnyt.

Toivon, että teitä seuraavat kaksi komission jäsentä – ei yksi vaan kaksi komission jäsentä – ottavat mallia poliittisesta näkemyksestänne, omistautumisestanne ja työstänne. Kiitos, arvoisa varapuheenjohtaja.

(MT) Seuraavaksi käsittelen asiaa, joka koskee hiljattain samaani loistavaa tilaisuutta vierailla maani Europolista, suhteista Europoliin ja Schengen-alueesta vastaavassa virastossa. Virastossa on useita poliiseja, jotka tekevät tällä alueella erinomaista työtä yhdessä EU:n muiden jäsenvaltioiden poliisien kanssa. He tekevät hyvää työtä, ja haluan lisätä, että tämä vierailu tarjosi minulle tilaisuuden osoittaa, miten valtavasti arvostan Europol-virastoa. Minulla oli mahdollisuus osoittaa läheiseltä taholta arvostukseni sen rikollisuuden torjuntaa kohtaan erityisesti nyt, kun me elämme vapauden ja vapaan liikkuvuuden alueella Euroopan unionissa ja monissa Euroopan unionin maissa.

On selvää, että emme äänestä näitä ehdotuksia vastaan siksi, että meillä olisi jotain Europolia vastaan, vaan siksi, että me Euroopan parlamenttina haluamme vaikuttaa viraston vahvistamiseen, kun siitä tulee ensi vuonna erillisvirasto, jolloin se voi todella toteuttaa tehtävänsä rikollisuuden torjunnassa todella tehokkaalla tavalla.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, neuvosto pyytää meitä hyväksymään ehdotuksen tietojen vaihtamisesta Europolin ja kumppaneiden välillä kolmannet maat mukaan lukien, ja siitä näkee hyvin, mihin se johtaisi: jos ehdotus hyväksyttäisiin, syntyisi järjetön tilanne, kun säädeltäisiin muun muassa tietojen vaihtoa Europolin ja kolmansien maiden välillä ilman, että parlamentti olisi vielä hyväksynyt tällaisten maiden luetteloa.

Tämä ehdotus ja sen esitys henkilötietojen käsittelystä vaikuttaa tasoittavan tietä sellaisen todella rajattoman tietokannan luomiselle, joka voitaisiin antaa myös kolmansien osapuolten käyttöön vaikka parlamentti ei vielä olisi päättänyt, keitä ne olisivat.

Neuvoston ehdotuksen 15 artiklan 2 kohdassa todetaan, että jos se on ehdottoman välttämätöntä, vaikka ei olisi viihettä rikoksesta, voidaan toimittaa tietoja, joista ilmenee henkilön rotu tai etninen alkuperä, poliittinen kanta, uskonnollinen tai filosofinen vakaumus tai ammattiyhdistyksen jäsenyys ja niin edelleen, määrittämättä, mitä ”ehdottoman välttämätöntä” tarkoittaa ja, mikä vielä pahempaa, hyväksymällä samalla ajatus siitä, että on olemassa sellainen käsite kuin rotu.

Olisi mielenkiintoista kuulla neuvoston selitys siitä, mitä rodulla tarkoitetaan ja mitä rotuja on olemassa. Minun käsittääkseni on olemassa vain yksi rotu – ihmisrotu.

Näiden syiden vuoksi mutta myös säilyttääksemme parlamentin itsenäisyyden, koska parlamentin on toimittava välttämättömien aikarajojen kuluessa, olen sitä mieltä, että neuvoston ehdotus nyky muodossaan täytyy hylätä pyydettyinä määräaikana 30. marraskuuta.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin kollega Busuttillin tavoin kiittää komission varapuheenjohtajaa Barrot'ta hänen työstään. Hän ei todellakaan ole ottanut tehtäväkseen helppoa lainsäädäntöasiakirjaa, ja hän on usein taistellut tuulta ja sadetta vastaan, mutta voitte uskoa, arvoisa

varapuheenjohtaja, että Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä olisi ollut teille loistava sateenvarjo, jota olisitte voinut käyttää tällaisissa tilanteissa. Europolista on kuitenkin puhuttu paljon, joten minun ei tarvinne toistaa, mitä kollegani ovat jo sanoneet: nimittäin sitä, että vaikuttaa yllättävältä, että meidän yhä odotetaan käsittelevän tämä parlamentissa ennen 30. marraskuuta eli ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa. Siinä mielessä se, että parlamentti hylkää nämä ehdotukset, on luonnollista.

On myös sääli, että neuvosto ei voi kunnioittaa meitä läsnäolollaan ja ottaa tänään vastaan näitä kommentteja. Olen varma, että ne otetaan huomioon. Haluaisin ennen kaikkea kommentoida esittelijä Kirkhopen mietintöä rikostutkimuslaboratorioista ja -standardeista toteamalla, että meidän on usein harkittava, pitäisikö aloittaa asian yksityiskohdista, nimittäin siitä, mitä tietoja pitäisi toimittaa ja miten, ja ovatko nämä tiedot todella vertailukelpoisia erityisesti rikostutkimuslaboratorioiden tapauksessa. Jos DNA-tietoja hankitaan eri tavoin toimitettavaksi eteenpäin eikä vertailu sitten ole mahdollista, siitä on kyseiselle henkilölle enemmän haittaa kuin hyötyä. Nämä ajatukset olisi ehkä syytä muistaa.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa varapuheenjohtaja Barrot, kiitos teille ymmärryksestänne parlamentin menettelytapakysymyksiä koskevaa selvää kantaa kohtaan. Me emme hylkää neuvoston ja komission ehdotuksia, vaan haluamme osallistua päätöksentekoprosessiin. Se on äänestysksemme kannalta ratkaisevaa.

On täysin selvää, että Europol on yksi Euroopan unionin menestystarinoista. Varsinkin huumorikollisuuden, ihmiskaupan, terrorismin rahoituksen ja rahan väärentämisen vastaisessa taistelussa Europol on tietojen vaihdon suhteen keskeisessä asemassa ja nykyisten poliisiyhteistyön verkostojen keskipiste. On äärimmäisen tärkeää, että sen tehtäväkenttää laajennetaan edelleen. Siksi meidän pitäisi olla tyytyväisiä myös siihen, että virasto saa uuden perustan. Siihen tarvitsemme tietojen vaihtoa ja sisäisiä yhteyksiä Euroopan unionin poliisivoimien välille. Me tarvitsemme niitä voidaksemme torjua terrorismia ja rikollisuutta menestyksellä. Me tarvitsemme niitä – ja se on tehtävä yhtä selväksi – myös EU:n kansalaisten oikeuksien puolustamiseen.

Tämä on eurooppalainen asenne, nämä ovat selvät eurooppalaiset arvot, joita vahvistettiin myös täällä parlamentissa, joka päätti syyskuun puolivälissä suurella enemmistöllä SWIFT-koodeista. Meidän on vaadittava neuvostolta ja komissiolta seuraavaa: tämä perusperiaate ja nämä suuntaviivat on nyt myös toteutettava Yhdysvaltojen kanssa käytävissä neuvotteluissa. Meidän on tehtävä tämä EU:n kansalaisten turvallisuuden varmistamiseksi.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Minäkin olen tyytyväinen siihen, että neuvosto on sitoutunut kehittämään ja uudistamaan eurooppalaista rikoksentorjuntaverkostoa. Siinä mielessä on sääli – kuten useat täällä ovat jo todenneet – että neuvoston edustajat eivät enää ole läsnä tässä keskustelussa.

Minäkin haluaisin erottaa toisistaan kommenttini prosessista ja varsinaisesta sisällöstä. Päätös siitä, että tämä verkosto on välttämätön, tehtiin 10 vuotta sitten. Tämänhetkisen arvion mukaan verkosto ei ole hyödyntänyt parhaalla mahdollisella tavalla tilaisuuksia, joita sille olisi ollut tarjolla. On kuitenkin tehty myös selväksi, että me tarvitsemme tällaisen verkoston ja että sitä on kehitettävä niin, että otetaan mukaan siviilejä ja tutkijoita ja tehdään yhteistyötä lainvalvontaelinten kanssa. Minäkin haluaisin sanoa, että Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän mielestä verkoston työ ja kehittäminen on tärkeää. Se tosiasia, että Euroopan parlamentti hylkää nyt tämän aloitteen, johtuu juuri siitä, että tällä toimenpiteellä on Lissabonin sopimuksen aikana vielä suurempi oikeutus ja että me voimme silloin osallistua siihen aktiivisemmin.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, Eurooppa on tähän mennessä epäonnistunut eniten siinä, että emme vieläkaan ole saaneet pysäytettyä ihmiskauppaa, jota käydään aivan silmiemme edessä. Naisia ja lapsia myydään kuin tavaroita tiskin yli kaikissa jäsenvaltioissamme. Europolin varovaisen arvion mukaan Euroopassa myydään ja ostetaan puoli miljoonaa naista vuonna 2009. Tästä meidän pitää puhua avoimesti, ja meidän on luotava strategia tämän toiminnan lopettamiseksi.

EU:ssa on elimiä, joiden tavoitteena on torjua ihmiskauppaa ja järjestäytyntä rikollisuutta, mutta nykytilanteessa niissä on monia puutteita. Jäsenvaltioiden, komission, neuvoston ja parlamentin välistä yhteistyötä on parannettava perusteellisesti, jotta meillä olisi mahdollisuus kerta kaikkiaan torjua vakavat rikokset. Niihin kuuluvat myös järjestäytynyt rikollisuus, mafian toiminta ja ihmiskauppa.

Lissabonin sopimuksen voimaantuloon on vain muutama päivä aikaa. Uskon, että sen jälkeen voimme hengittää vähän vapaammin, koska meillä on viimein toivoa tiiviimmästä yhteistyöstä kansalaistemme turvallisuuden varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa. Pian Europol saa vahvistusta ja Europolin ja Eurojustin yhteistyö tehostuu. Silloin voimme viimein ryhtyä torjumaan Euroopassa järjestäytyntä rikollisuutta, myös

ihmiskauppaa ja mafiiantapaisia rikollisjärjestöjä. Meidän on vuonna 2009 kerta kaikkiaan todettava, että ihmiskauppa ei ole meidän aikanamme Euroopan arvon mukaista.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, meidän ei pitäisi keskustella tämän päivän aiheesta ja erityisesti keskustelua seuraavista päätöksistä muodollisesta vaan poliittisesta näkökulmasta.

Laboratoriotyön yhtenäiset standardit ovat tietysti poliisin ja oikeuslaitoksen välisen luottamukseen perustuvan yhteistyön kannalta tärkeää. Asiassa on kuitenkin monia näkökohtia, joiden käsittelyyn aikamme ei riitä. Ydinkysymys on kuitenkin periaatteessa eri, nimittäin se, miten vakavasti poliittiset *toimijat* suhtautuvat Lissabonin sopimukseen, parlamentin ja kansalaisten oikeuksiin ja neuvoston ja parlamentin luotettavaan yhteistyöhön.

Annan kolme esimerkkiä. Lissabonin sopimuksessa korkeaa edustajaa kuvataan Euroopan vahvaksi ääneksi, ja on suuri häpeä, että jäsenvaltiot ovat myös soveltaneet tässä tapauksessa eri kriteerejä. Euroopan parlamentti voisi ensi maanantaina jälleen kerran tarkastella huolellisesti SWIFT-koodeja koskevaa sopimusta, joka on monella tavalla ristiriitainen. Sen sijaan se on tarkoitus poistaa listasta vain muutamaa tuntia aiemmin ja allekirjoittaa Yhdysvaltojen kanssa.

Täällä käsiteltävien aiheiden suhteen olemme samassa tilanteessa. Vähän ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa meitä pyydetään nopeasti hyväksymään päätöksiä, joissa on tulevaisuutta koskevia määräyksiä, jotka rajoittavat meidän päätöksentekomahdollisuuksiimme tai ainakin supistavat niitä huomattavasti. Meidän on kysyttävä itseltämme, miksi asia on näin, kun muista asioista oli mahdollista tehdä uusia ehdotuksia.

Neuvosto ja komissio menettivät nyt mahdollisuuden lähettää Euroopan kansalaisille selvän viestin, viestin sopimuksen täytäntöönpanoon sitoutumisesta, viestin kansalaisten demokraattisesta Euroopasta. Meillä Euroopan parlamentissa on vain yksi vaihtoehto: meidän on hylättävä nämä ehdotukset, koska me haluamme laajan julkisen keskustelun ja haluamme hyödyntää vahvistettuja oikeuksiamme kansalaisten tukemiseen nyt eikä lähitulevaisuudessa tai myöhemmin.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, tämän illan hyvin mielenkiintoinen keskustelu on auttanut meitä ymmärtämään joitakin hyvin tärkeitä asioita koskien erityisesti eurooppalaista rikosentorjuntaverkostoa.

Ensinnäkin kun meillä nyt on Lissabonin sopimus, parlamentin asemaa yhteispäätösmenettelyssä on entisestään lujitettava kahdella tavalla. Ensinnäkin kulttuuri: järjestäytyneestä rikollisuudesta ja mafiajärjestöistä voidaan päästä eroon ennen kaikkea tiedottamisella ja tietoisuuden lisäämisellä. Mafian murhaama suuri italialainen tuomari Giovanni Falcone sanoi, että viimeksi mainittu on ilmiö, jolla on alku ja loppu. Lopun täytyy koostua valtavasta kulttuurisesta liikekannallepanosta, ja se on aloitettava Euroopassa ja parlamentissa.

Toinen asia on se, että järjestäytyntä rikollisuutta on torjuttava tehokkaammin ennen kaikkea perustamalla Euroopan syyttäjänvirasto ja mielestäni myös tiettyjen hyvin vakavien, vain tietyissä jäsenvaltioissa esiintyvien rikosten mukaan ottamisella. Tarkoitin esimerkiksi mafian tekemiä rikoksia.

Meidän on tiedostettava, että mafiakriisi koskee koko Eurooppaa, koska mafiajärjestöillä on valmiudet tunkeutua myös instituutioihimme. Kuten viimeaikaisissa mietinnöissä on korostettu, Euroopan unionissa on hyvin tiivis yhteys mafiajärjestöjen ja korruption sekä petosten välillä, mistä myös Euroopan tilintarkastustuomioistuin hiljattain kertoi.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, yhden Europolia koskevan mietinnön varjoesittelijänä voin vain vahvistaa sen, mitä minua ennen puhuneet kollegat ovat jo sanoneet.

Koska Europolin tehtävänä on tietojen kerääminen, analysoiminen ja vaihtaminen, se helpottaa jäsenvaltioiden tutkimuksia ja on siten muodostunut tärkeäksi välineeksi rikosten torjunnassa.

Meidän on torjuttava rikoksia tehokkaammin mutta samanaikaisesti määrätietoisesti vahvistettava tämän parlamentin vaikutusvaltaa.

Neuvosto on päättänyt, että se hyväksyy joka tapauksessa Europol-paketin tekstit 30. marraskuuta odottamatta sitä, että parlamentti saa asiassa yhteispäätösvaltuudet Lissabonin sopimuksen tullessa voimaan 1. joulukuuta.

Ehdotusten hylkäämisen tarkoituksena ei ole estää Europolia omaksumasta uutta tehtäväänsä EU:n elimenä vaan laajentaa tämän parlamentin, Euroopan parlamentin, valtuuksia erityisesti vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen liittyvissä tärkeissä asioissa.

Lopuksi olen sitä mieltä, että on oikein antaa parlamentille enemmän valtaa Europolin toiminnan valvonnassa, jotta voimme tarkistaa, että Europolin saamien tietojen käsittelyssä ei heikennetä EU:n kansalaisten oikeuksia.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Oikeuslääketiede on saavuttanut merkittävän aseman viime vuosina pääasiassa siksi, että se on entistä tärkeämpää rikosten ja rikollisuuden vastaisessa taistelussa.

Maiden välinen korkean tason yhteistyö saattaa tässä mielessä auttaa tehostamaan rikosten torjuntaa. Käytännön kokemus osoittaa selvästi, että tällainen yhteistyö ei itsessään riitä ja että on olennaista luoda yhteinen oikeudellinen kehys, jossa luodaan standardit rikostutkimuslaboratorioiden toiminnalle ja perustetaan tällaisten korkeatasoisten laboratorioiden koko Euroopan unionin kattava verkosto.

Se, että ei ole sovittu siitä, mitä yhteisiä akkreditointistandardeja voitaisiin soveltaa tieteellisten todisteiden analysointiin, on vakava puute, joka on korjattava. Tästä syystä toivon, että neuvosto käynnistää mahdollisimman pian aloitteita ja laatii uuden asiakirjan, ja Euroopan parlamentti osallistuu siihen huomattavassa määrin.

Siitä huolimatta, että haluaisin puhua enemmän rikostutkimuslaboratorioista, arvoisa puhemies, haluaisin todeta lopuksi, että minun tavoitteenani ei missään tapauksessa ole liioitella Euroopan parlamentin merkitystä, mutta mielestäni on todella ennen näkemätöntä, että yhdelläkään neuvoston edustajalla ei ollut aikaa tulla tänne kuuntelemaan meidän mielipiteitämme.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, puhun oikeustieteellisen tutkinnon suorittaneena ja entisenä poliisina ja haluan painottaa sitä, miten tärkeä neuvoston puitepäätös on. Sen tavoitteena on velvoittaa kaikki rikostutkimuslaboratoriot, jotka tekevät geneettisiä ja sormenjälkitutkimuksia, noudattamaan kansainvälistä ISO 17025 -standardia. Tämän äärimmäisen tärkeän päätöksen tarkoituksena on lisätä toteennäyttämisen prosessin uskottavuutta ja luotettavuutta ja siten lisätä yhteiskunnan luottamusta lainvalvontaelimiin ja oikeusjärjestelmään.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, me palaamme tähän aiheeseen todennäköisesti kuuden kuukauden kuluttua, kun olemme samojen ongelmien edessä. Toisaalta on tärkeää, että poliisi ja Europol työskentelevät mahdollisimman tehokkaasti. Toisaalta taas meidän on aina muistettava, että tässä on kyse myös ihmisoikeuksista ja hyvin usein arkaluonteisista tiedoista.

Sama työ on edessämme, joten siihen liittyen haluaisin kiinnittää huomion erityisesti täytäntöönpanosäännöistä, jotka koskevat Europolin suhteita kumppaneihin, henkilötietojen ja turvaluokiteltujen tietojen vaihto mukaan lukien, annetun neuvoston päätöksen 15 artiklaan. Haluaisin kiinnittää huomion siihen tosiasiaan, että me puhumme täällä hyvin arkaluonteisista tiedoista ja sanomme, että tällaisten tietojen toimittamisen ei pitäisi olla sallittua ellei se ole välttämätöntä. Meidän on mietittävä, kuka päättää, mikä on välttämätöntä, koska tämä on äärimmäisen tärkeä kysymys.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, minun työni ei ole ollut helppo, koska neuvosto ei ole ollut täällä edustettuna. Silti haluaisin mainita joitakin syitä siihen, miksi komissionne on hyväksynyt näiden tekstien jättämisen käsiteltäväksi.

Ensinnäkin Europolin muuttamista erillisvirastoksi olisi vaikea pysäyttää. Jatkossa laaditaan muita Europolia koskevia tekstejä, ja parlamentti on luonnollisesti mukana säätämässä niitä. Olisi hyvin vaikea keskeyttää Europolin työ. Haluan myös selvittää, että Europolin johtajana on nyt erinomainen britti. Olisi sääli keskeyttää Europolin työ jollain tavalla.

Kahden muun tekstin suhteen on tärkeää tunnustaa, että ne ovat neuvoston ja jäsenvaltioiden aloitteen tulosta. Silti on jäsenvaltioiden kannalta edistysaskel, että ne ovat hyväksyneet ajatuksen laboratorioiden akkreditoinnista luotettavien tietojen saamiseksi. Se on myönteinen tulos ja edistysaskel.

Mitä tulee torjuntaverkostoon – ja tässä parlamentin havainnot ovat oikeutetuimpia – on varmasti välttämätöntä tulevaisuudessa vahvistaa sitä ja antaa sille muita tehtäviä. Ymmärrän teitä täydellisesti ja kiitän Simon Busuttia ja Ernst Strasseria – kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtaja oli täällä aiemmin myös – siitä, että he ymmärtävät, että minäkin olisin todella halunnut parlamentin olevan tiiviisti mukana. Kaikki, mitä olen tehnyt viiden viime vuoden aikana, on ollut parlamentin tuen ansiota. Siksi minä haluaisin todella, kuten tiedätte, parlamentin olevan mukana.

Haluaisin myös lisätä, että komission mielestä me tarvitsemme perusteellisen tapauskohtaisen analyysin, jotta voimme määrittää, pitääkö meidän muuttaa kolmannen pilarin säännöstöä. On tärkeää ymmärtää, että

nyt on meneillään siirtymäkausi hallitusten välisestä lähestymistavasta yhteisön lähestymistapaan, ja olen iloinen oikeus- ja sisäasioiden puolesta.

Olen myös tietoinen siitä, että te kaikki haluatte osallistua sellaiseen poliisiyhteistyöhön, jossa kunnioitetaan ihmisoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin arvot. Se on tietysti selvää! Uskon, että parlamentin asemalla on myönteinen vaikutus kaikkiin tuleviin teksteihin, joiden avulla voimme edistää poliisiyhteistyötä jälleen kerran kansalaisten arvojen ja oikeuksien mukaisesti.

Silti tämä on siirtymäkausi, ja ymmärrän täysin halunne saada osallistua näiden tekstien valmisteluun. Toistan kuitenkin, että komission mielestä meidän pitäisi tarkistaa kolmannen pilarin säännösten tekstit täydellisellä tapauskohtaisella analyysillä. Jos nykyiset välineet vanhentuvat tai niitä on täydennettävä tai ajantasaistettava, me voimme tehdä ehdotuksia. Minun seuraajani tekevät ehdotuksia, joiden avulla parlamentti voi parantaa tekstejä, koska se on viimein yhteislainsäätäjä.

Tässä kohdassa, arvoisa puhemies, haluaisin toistaa, että minun toimikauteni lopussa kiinnitän tarkasti huomiota kaikkiin Euroopan parlamentin ehdotuksiin. Haluaisin kuitenkin painottaa sitä, että me kaikki olemme hyvin tietoisia siitä, että useille poliisi- ja oikeudellista yhteistyötä varten tarvittaville teksteille tarvitaan uusi perusta, minkä ansiosta parlamentti voi toteuttaa tehtävänsä yhteislainsäätäjänä.

Tällä välin toivon teidän ymmärtävän, miksi olen yrittänyt selittää perusteita sille, että Europolista pitäisi tulla erillisyvirasto 1. tammikuuta ja sen pitäisi voida jatkaa työtään ja että olemme panneet merkille sen, miten jäsenvaltiot ovat edistyneet laboratorioiden akkreditoinnin ja rikosentorjuntaverkoston suhteen.

Vielä kerran, ymmärrän parlamentin kannan ja päätän puheenvuoroni vakuuttuneena siitä, että tulevina viikkoina puolustan mahdollisimman pitkälle tätä hienoa vapauden ja turvallisuuden aluetta, jota jäsenvaltiot haluavat vastedes kehittää parlamentin aktiivisella tuella.

James Nicholson, *esittelijän sijainen*. – (EN) Arvoisa puhemies, olemme käyneet tänä iltana hyvin mielenkiintoista keskustelua. Puheenjohtajavaltiota on tänään syytetty poissaolosta. He eivät ole olleet täällä, ja mielestäni se on heidän kannaltaan häpeällistä.

Haluan esittää vain muutaman näkökohdan. Olen täysin samaa mieltä Sophia in 't Veldin kanssa. Me haluamme tietysti pitkällä aikavälillä vahvan Europolin ja jopa paremman, yhteistyöhaluisemman Europolin, silloin kun se on tarpeen. Meidän tarvitsee vain tarkastella niitä monia ongelmia, joita rajoillamme tällä hetkellä on – huumeita, ihmiskauppaa, kansainvälistä rikollisuutta ja terrorismia vain muutaman mainitakseni – niin näemme, miksi sitä tarvitaan.

PPE:n edustaja toi esiin minulle hyvin läheisen asian, kun hän puhui uhrin oikeuksista verrattuna rikolliseen. Mielestäni meidän on pohdittava tätä hyvin vakavasti.

On hyvin surullista, että me niin usein pidämme rikoksen tekijöitä sympaattisempina ja tuemme heitä enemmän kuin tapahtuman kohteena olevaa uhria. Näin voidaan osoittaa tapahtuneen monilla alueilla. Sitä ei missään tapauksessa voida pitää hyväksyttävänä. Meidän on tuettava uhreja enemmän, ja mielestäni se osoittaa sitten selvästi, kuka oli uhri. Rikokseen syyllistynyttä ei missään tapauksessa saa kohdella tasavertaisesti uhrin kanssa.

Kuka tahansa, joka uskoo, että nykypäivän yhteiskunta selviää ilman yhteistyötä, elää pilvilinnoissa. Se on nähdäkseni todellisuutta. Meillä on hyvin selvä esimerkki sieltä, mistä minä tulen – Pohjois-Irlannista – muutaman viime viikon ajalta, kun Pohjois-Irlannin poliisiyksikön ja etelän Garda Síochánan välisen yhteistyön ansiosta saatiin miljoonia savukkeita takavarikoitua ja palautettua ja siten estettyä niiden pääsy markkinoille. Uskoteko todella, että se olisi onnistunut, jos yhteistyötä ei olisi tehty – ei pelkästään niiden välillä vaan aina Lähi-itään asti?

Kyllä, hyvät ystäväni, meillä on oltava vahva Europol, kyllä, meidän on tavoiteltava sitä, ja kyllä, meidän pyrittävä yhteistyöhön silloin, kun se on kaikkien etujen mukaista.

Sophia in 't Veld, *esittelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin aloitan puheenvuoroni, haluan ilmaista kiitokseni komission jäsen Barrot'lle. Voin vain todeta, että hän asettanut seuraajalleen riman erittäin korkealle.

En nyt käsittele sisältöä, koska mielestäni siitä pitäisi keskustella myöhemmin, vaan palaan lyhyesti menettelyyn, koska haluan saada selvyuden yhteen asiaan.

Olen kuullut epäsuoraan ikään kuin tuolla olevalta tyhjältä tuolilta, että neuvoston kiireelle on erittäin hyvä syy, nimittäin se, että me emme halua pysäyttää Europol toimintaa. Se on muutettava erillisvirastoksi 1. tammikuuta mennessä.

Jos neuvosto olisi vilpittömästi kiinnostunut Euroopan parlamentin näkemyksistä, se olisi kuitenkin täällä läsnä. Se olisi voinut käynnistää menettelyn paljon aikaisemmin kuin heinäkuun lopussa. Se olisi myös voinut hyväksyä Euroopan parlamentin tarjouksen hyvin nopeasta toiminnasta, koska parlamentti kantaa aina vastuunsa ja toimii tarvittaessa hyvin nopeasti.

Me tarjosimme sitä neuvostolle menettelyllä, joka olisi vähintäänkin Lissabonin hengen mukainen. Me pyysimme kuukauden pidennystä, mutta neuvosto ei yksinkertaisesti halunnut antaa sitä, ja se tosiasia, että neuvosto ei ole täällä tänään läsnä eikä ole ollut kiinnostunut keskustelemaan Euroopan parlamentin kanssa, osoittaa vain, että se ei yksinkertaisesti halua Euroopan parlamenttia mukaan. Se osoittaa neuvoston vilpillisyyden.

Pahoittelen sitä, koska nyt siihen on aikaa seitsemän päivää, kolme tuntia ja neljäkymmentä minuuttia: meidän täytyy työskennellä yhdessä. Haluaisin vain korostaa tässä sitä, että kyse ei ole egoistamme, kuten yksi kollegoistamme osuvasti sanoi. Kyse ei ole siitä, että Euroopan parlamentti on sivuutettu. Kyse ei ole edes siitä, että kansalliset parlamentit on sivuutettu. Kyse on vastuusta kansalaisille, koska nämä päätökset ovat hyvin tärkeitä.

Me puhumme henkilötietojen ja luottamuksellisten asiakirjojen toimittamisesta kolmansille osapuolille, kansalaistemme henkilötiedoista ja luottamuksellisista tiedoista, ihmisten, joita me edustamme. Heille neuvosto on vastuussa enemmän kuin meille.

Kuulin, mitä komission jäsen sanoi, mutta haluaisin saada Eurooppa-neuvostolta lausunnon, jossa se lupaa – mikäli se on saanut koko tämän paketin läpi – peruuttavansa tai tarkistavansa päätöksen mahdollisimman pian, enintään kuuden kuukauden kuluessa, ja ottaa sitten Euroopan parlamentin täysipainoisesti mukaan yhteispäätösmenettelyyn ja kantaa vastuunsa kansalaisille.

Jan Philipp Albrecht, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin aivan ensiksi kiittää komissiota sen Europoliin liittyvästä työstä ja todeta jälleen kerran, että tarkoitus ei ole estää Europolin muuttamista EU:n erillisvirastoksi.

Kysymys siitä, mitkä ovat valtion ja kansalaisen väliseen suhteeseen liittyvät vastuut, on tietysti periaatteellinen ja arkaluonteinen ja siitä pitäisi keskustella täällä parlamentissa. Demokraattisessa järjestelmässä se on päätös, joka parlamentin on tehtävä ja josta on keskusteltava perusteellisesti, jotta lopputulos on riittävän legitiimi.

Mielestäni on varsin huolestuttavaa, kuten Sophia in 't Veld jo sanoi, että neuvosto ei ole edes paikalla kuuntelemaan arvostelua, mikä on mielestäni yksi minkä tahansa demokratian perusteista. Toivon, että hallitus ottaa viimein huomioon parlamentin arvostelun koskien työtä, jota on tähän mennessä tehty turvallisuuspolitiikan alalla.

Tarvitaan parlamentaarisen tason keskustelua kansalaisten oikeuksista kaikkialla Euroopassa, samoin kuin keskustelua turvallisuuspolitiikkamme tehokkuudesta. Sekä Euroopan parlamentin että kansallisten parlamenttien asemaa on vahvistettava.

Haluan kiittää esittelijöitä yhdessä lähettämästämme viestistä ja toivon, että se on päivänselvä ja että neuvosto vastaa siihen.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmaista syvän kunnioitukseni Euroopan poliisivirastolle, jota ehdottomasti tuen. Toivon, että sillä on mahdollisimman pian käytettävissä kaikki oikeudelliset, inhimilliset ja aineelliset voimavarat, joita se tarvitsee Lissabonin sopimuksen mukaisten tavoitteidensa saavuttamiseen ja mahdollisuuksiensa hyödyntämiseen.

Lyhyesti sanottuna, mikä on Euroopan poliisivirasto, uusi virasto?

Se ei enää ole hallitusten välinen vaan yhteisön elin, se saa varansa yhteisön talousarviosta ja on täysin Euroopan parlamentin valvonnassa. Meidän pitäisi kuitenkin pohtia, mikä on vähiten varmaa. Meidän pitäisi kysyä itseltämme, mikä on epävarmint.

Epävarmint päätöksessä on Euroopan parlamentin suorittama valvonta. Siksi, arvoisa puhemies, me emme voi ymmärtää tai hyväksyä kiirettä, jota kukaan ei pysty luotettavasti perustelemaan ja joka lyhyesti sanottuna rajoittaa parlamentin valvontatehtävää. Tämä on näiden aakkosten ensimmäinen kirjain, arvoisa puhemies.

Me emme voi hyväksyä myöskään sitä, että neuvosto pesee asiassa kätensä. Kun me äänestämme huomenna, me pyydämme neuvostolta lausuntoa, joka on samoilla linjoilla, joihin on jo aiemmin viitattu. Neuvoston pitäisi todeta lausunnossaan, että se sitoutuu laatimaan Lissabonin sopimuksen mukaisen uuden lainsäädäntöpaketin kuuden kuukauden kuluessa.

Arvoisa puhemies, ei ole järkevää eikä hyväksyttävää, että auttaisimme edistämään juuri sitä asiaa, jota arvostelimme. Esimerkki: kuudesta näin tärkeitä asioita koskevasta mietinnöstä ei voida keskustella alle puolessatoista tunnissa, yhtenä iltapäivänä. Ensin keskustelemme rikosentorjuntaverkostosta, sitten rikostutkimuslaboratorioista ja lopuksi neljästä Europolia koskevasta mietinnöstä. Se ei ole kohtuullista.

Me olemme nähneet, miten tärkeä tämä keskustelu on, mutta emme ole voineet paneutua siihen syvällisesti, koska parlamentti itse ja sen yksiköt ovat tehneet sen mahdottomaksi meille, kun meitä vaaditaan käsittelemään kerralla kaikkiaan kuusi mietintöä.

Siksi toivon, arvoisa puhemies, että tulevaisuudessa meille niin tärkeiden ja aikaa vievien keskustelujen järjestämistä harkitaan tarkemmin. Me esitämme neuvostolle kysymyksiä huomenna.

Sonia Alfano, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluaisin kiittää tähän keskusteluun osallistuneita jäseniä. Haluaisin erityisesti kiittää komission jäsen Barrot'ta huolenaiheidemme huomioon ottamisesta.

Meidän ehdottamamme hylkäykset eivät ole perusteettomia: niiden tarkoituksena ei ole vain vastata "ei" neuvostolle. Päinvastoin, me haluaisimme olla mukana, kun Lissabonin sopimus tulee voimaan muutaman päivän päästä, ja pidän parlamentin tehtävää yhteislainsäätäjänä ratkaisevan tärkeänä.

Olin pyytänyt henkilökohtaisesti neuvostoa virallisesti esittämään kunnianhimoisemman ehdotuksen eurooppalaisesta rikosentorjuntaverkostosta heti, kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan. Tällaista ehdotusta ei esitetty. Siksi osoittautui välttämättömäksi hylätä ehdotus, ja mielestäni parlamentilla on oikeus toimia kaikilta osin yhteispäätösmenettelyn mukaisesti erityisesti näin tärkeässä asiassa.

Kiitän James Nicholsonia siitä, mitä hän sanoi uhrien ja rikollisten asemasta, jotka ovat liian usein nurinkuriset. Niinä muutamana kuukautena, jotka olen ollut parlamentissa, olen huomannut, että parlamentti ja Euroopan unioni ovat panneet huomattavan paljon painoa terrorismin vastaiseen taisteluun, samalla kun surullista kyllä ei riitä tahtoa terrorismin perustana olevien rikosten tai järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan.

On mahdotonta ajatella rikosten torjuntaa tai ehkäisyä ottamatta huomioon mahdollisuutta kattavaan toimintaan järjestäytyneen rikollisuuden ja mafian tuhoamiseksi ja ehkäisemiseksi – kuten Luigi De Magistris totesi lainaten mafian murhaaman tuomari Falconen sanoja.

Näin ollen haluaisin tehdä pienen sivuhuomautuksen ihmisenä, jolla on omakohtaista kokemusta näistä asioista. Aivan liian usein uhrin ja rikollisen välillä vallitsee sekaannus ja sen lisäksi vielä hallitukset – valitettavasti Italian hallitus ei ole kiinnittänyt tähän asiaan paljoakaan huomiota – kohtelevat samantyyppisen rikoksen uhreja eri tavoin. Terrorismin uhreja kohdellaan eri tavalla kuin mafian uhreja.

Mielestäni näitä eroja ja syrjinnän muotoja ei saa olla olemassakaan, koska tällaisella erottelulla ei missään tapauksessa ole sijaa Euroopassa, jonka politiikan on tarkoitus perustua innovaatioihin.

Puhemies. – (HU) Haluan myös yhtyä niihin, jotka ovat onnitelleet Jacques Barrot'ta hänen vastuullisesta ja erinomaisesta työstään. Haluan kiittää esittelijöitä heidän työstään.

Yhteiskeskustelu on päättynyt. Äänestys toimitetaan tiistaina 24. marraskuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Raffaele Baldassarre (PPE), kirjallinen. – (IT) Lissabonin sopimus muuttaa oleellisesti alun perin Maastrichtin sopimuksessa suunniteltua institutionaalista tasapainoa rikosasioihin liittyvässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä, mihin sisältyy vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueisiin kuuluva tavanomainen lainsäädäntömenettely, josta on kuitenkin huomattavia poikkeuksia.

Siksi on välttämätöntä, että Europol-päätöksen täytäntöönpanotoimenpiteisiin tehtävät muutokset hyväksytään Lissabonin sopimuksen mukaisen uuden lainsäädäntökehyksen puitteissa. Europolia ei voida vahvistaa, ellei parlamentti saa asianmukaisesti ilmaista kantaansa niitä toimenpiteitä koskevista säädöksistä, jotka eivät ole puhtaasti teknisiä vaan poliittisia, kuten henkilötietojen siirto.

Haluan tuoda esiin myös ajatuksen Euroopan unionin entistä ulospäin suuntautuneemmasta kannasta ja lisääntyneestä synergiaista sisäisen turvallisuuden ja puolustuksen välillä. Vaikka sopimuksella ei ole välitöntä vaikutusta turvallisuus- ja puolustusmarkkinoiden kehitykseen, se silottaa tietä integroituneemmille ja yhtenäisemmille turvallisuusmarkkinoille, mikä edellyttää koordinoituja ja siten instituutioiden välisiä lainsäädäntötoimia. Siksi olisi sitäkin epäjohdonmukaisempaa tai jopa haitallista hyväksyä Europol-päätöksen täytäntöönpanotoimenpiteisiin tehtäviä ”poliittisia” muutoksia, jotka eivät ole Lissabonin sopimuksessa esitetyn lainsäädäntömenettelyn mukaisia.

19. Tietotekniikan käyttö tullialalla (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana Alexander Alvaron kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valokunnan puolesta laatima mietintö Ranskan tasavallan aloitteesta neuvoston päätöksen tekemiseksi tietotekniikan käytöstä tullialalla (17483/2008 - C6-0037/2009 - 2009/0803(CNS)) (A7-0052/2009).

Alexander Alvaro, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, toivotan tervetulleeksi komission jäsen Kallasin ja kollegani. Periaatteessa aihe, josta meidän on tarkoitus keskustella, ei ole lainkaan kiistanalainen. Käsitteltävänä oleva asia koskee tietotekniikan soveltamista tullialalla. Monien mielestä tämä on erittäin tekninen aihe. Petosten ja muiden rikosten torjunnassa se on kuitenkin erittäin tärkeä yhteistyömuoto tullialalla ja tietojenvaihdossa.

Me olemme tehneet oikein hyvää yhteistyötä puheenjohtajavaltio Ruotsin kanssa, ja haluaisin siksi kiittää niitä, jotka ovat olleet mukana ja tukeneet meitä, koska tämä asiakirja ei ole kovinkaan uusi. Me olemme osoittaneet yhteistyömme siten, että parlamentti on ottanut mukaan neuvoston työn edetessä esittämiä tärkeitä muutoksia ja äänestänyt niistä valiokunnassa. Siksi oletan myös, että tämän viikon äänestyksen tulos on myönteinen.

Ainoa toimenpide, josta parlamentti ei ole samaa mieltä, on Europolin valtuuksien laajentaminen tällä alueella. Tämä näkemys ei varmastikaan vastaa kaikkien parlamentin poliittisten ryhmien näkemystä. Se näkyy kuitenkin tietotekniikan käytöstä tullialalla laadittua mietintöä koskevan äänestyksen lopputuloksessa. Se liittyy jossain määrin keskusteluun, joka käytiin täällä aiemmin, mutta meidän tarkoituksemme oli eri, nimittäin viestittäminen siitä, että vaikka oli vasta hiljattain määritetty Europolin mandaatti, jonka mukaan siitä tulisi erillisvirasto, sen valtuuksia laajennetaan pienillä yksittäisillä alueilla.

Europolin merkityksen ja tehtävän huomioon ottaen on myös erittäin sopivaa, että sen vastuualue määritetään mandaatissa, josta me jo kerran päätimme. Se edistää myös avoimuutta, niin että meidän lisäksemme myös erityisesti kansalaiset, joiden puolesta teemme politiikkaa, tietävät, mitä Europol saa ja mitä se ei saa tehdä. Avoimuus on oleellinen osa jäsenvaltioiden kaikkien syyttäjä- ja poliisilaitosten rakennetta, ja sitä on sovellettava myös EU:n tasolla.

Sen lisäksi ei ole paljoa sanottavaa, ja vaikka usein puheenvuoroa halutaan pidentää, minä voin tässä tapauksessa päättää omani lyhyeen. Haluan kiittää neuvoston puheenjohtajaa ja kollegojani erinomaisesta yhteistyöstä, ja olen varma, että me voimme äänestää mietinnöstä tällä viikolla menestyksellä.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio tukee periaatteessa neuvoston päätösluonnosta, koska on välttämätöntä varmistaa, että keskinäistä avunantoa ja hallintoyhteistyötä koskevia säännöksiä kehitetään mahdollisimman pitkään rinnakkain, ja on välttämätöntä sopia säännöksistä, joilla säädetään, että tullitietojärjestelmän käyttöön jäsenvaltioissa liittyvät kustannukset maksetaan Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta.

Tämän oikeudellisen korjauksen ei pitäisi suurentaa talousarviota, ja on välttämätöntä varmistaa, että Europolin ja Eurojustin yhteistyöhön liittyvät toimet ovat toisiaan täydentäviä, myöntämällä näille virastoille samantasoiset käyttöoikeudet tullitietojärjestelmään ja sen tullitutkintatietokantaan. Koska näin on, komissio ei voi tukea parlamentin tarkistusta, jonka tavoitteena on myöntää Europolille ja Eurojustille eritasoiset käyttöoikeudet tullitietojärjestelmään ja tullitutkintatietokantaan.

Yleisesti ottaen komissio on tyytyväinen suurimpaan osaan parlamentin esittämistä tarkistuksista. Tässä yhteydessä haluaisin tehdä seuraavat huomautukset.

Komissio on esittelijä Alvaron kanssa samaa mieltä siitä, että on valitettavaa, että jäsenvaltioiden on päätettävä tästä ehdotuksesta ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa. Itse asiassa Lissabonin sopimus muodostaa uuden oikeusperustan, jolloin uusi asetustavoitus voisi korvata nykyisen TTJ-yleissopimuksen, asetustavoitus, jolla olisi

suora vaikutus jäsenvaltioissa ja jota ei tarvitsisi ennen sen voimaantuloa siirtää osaksi kansallista lainsäädäntöä, kuten on asian laita tällä hetkellä tullitietojärjestelmän hallintoa koskevan asetuksen (EY) No 766/2008 suhteen.

Komissio on Euroopan parlamentin kanssa myös samaa mieltä siitä, että tietotekniikkasovelluksen tietosuojan kannalta ratkaisu, jonka tavoitteena on yhteisen valvontaviranomaisen korvaaminen Euroopan tietosuojavaltuutetulla, on paras mahdollinen. Yhteisen valvontaviranomaisen ja Euroopan tietosuojavaltuutetun yhteisen valvonnan vaarana olisi mahdollinen kaksinkertainen ja päällekkäinen työ. Joka tapauksessa pitäisi luoda koordinointimekanismi, johon kuuluisi asiaankuuluvien suositusten antaminen.

Puhetta johti

varapuhemies **Silvana KOCH-MEHRIN**

Petru Constantin Luhan, *PPE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, onnittelen ja kiitän kollegaani Alexander Alvaroa hänen työstään ja tämän mietinnön laatimisen aikaisesta hyvästä yhteistyöstämme. Olin tässä mietinnössä esittelijän kanssa samaa mieltä tärkeimmistä kohdista, nimittäin siitä, että oikeus tullitietojärjestelmään syötettyjen tietojen varmistamiseen olisi vain erityisesti sitä varten nimitetyillä elimillä ja henkilökunnalla, kuten jäsenvaltioilla, Europolilla ja Eurojustilla.

Toinen yhdessä tarkistuksistani esittämäni kohta, jota esittelijät tukivat, viittaa siihen, että jäsenvaltioille, Europolille ja Eurojustille ei tarjota mahdollisuutta siirtää tietoja muille kuin jäsenvaltioille ja kolmansille maille, koska näissä maissa ei ole riittävää tietosuojaa. Mielestäni mietinnössä esitetty tullitietojärjestelmän uudistaminen on välttämätöntä, jotta sitä voidaan paremmin mukauttaa valvontayksiköiden vaatimuksiin ja sallia rajallisen määrän käyttäjiä analysoivan järjestelmässä olevia tietoja.

Uudistus lisää myös tullihallintojen yhteistyön ja valvontamenettelyjen tehokkuutta yhteisen automatisoidun tietojärjestelmän avulla, mikä auttaa kansallisten lakien vakavien rikkomisten ehkäisemistä ja tutkimista ja niistä syytteen asettamista.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin korjata ilmoitustaululla olevat tiedot. Minä en ole liittynyt Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmään vaan kuulun edelleen Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmään / Pohjoismaiden vihreään vasemmistoon.

Meille on Ranskan hallituksen pyynnöstä esitelty teksti, jossa edellytetään tullihallintojen tekevän yhteistyötä Europolin ja Eurojustin kanssa.

Tämä on taas kerran alue, joka on Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen todennäköisesti yhteispäätösmenettelyn alainen. Siksi pahoittelemme sitä, että samoin kuin Europolin suhteen kiire on ollut tärkeämpi kuin halu turvata perusvapaudet.

Pahoittelemme sitä, että kaikissa näissä teksteissä turvallisuuden ja perusoikeuksien kunnioittamisen välinen ratkaiseva tasapaino on yhä enemmän uhattuna vapauksien kustannuksella eivätkä tulokset aina vakuuta kansalaisiamme.

Pahoittelemme myös sitä, että tätä tekstiä, jossa pyritään luomaan yhteyksiä tullien, poliisin ja Eurojustin tiedostojen välillä, koskeva Euroopan parlamentin meidän hyväksyttäväksemme ehdottama kanta on varovaisempi kuin meidän kantamme Europolista, sillä uhkat ovat samat ja tekstissä säädetty suojat ovat vieläkin hauraampia. On esimerkiksi pöyristyttävää, että tietojen säilytysajoille ei ole mitään selvää takarajaa.

Aikana, jolloin kaikissa maissamme perusvapauksia horjutetaan jatkuvasti turvallisuuspolitiikan vuoksi, pahoittelemme sitä, että Euroopan parlamentti ei täytä asianmukaisesti tehtävänsä perusoikeuksien ja -vapauksien turvaajana.

Joitakin ehdottamiani, erityisesti Europoliin liittyviä parannuksia on hyväksytty tällä alueella. Olen siitä hyvin tyytyväinen ja kiitän kollegojani, mutta nämä eivät ole riittäviä varsinkaan suhteellisuus- ja välttämättömyysperiaatteiden osalta, joiden on aina voitettava silloin, kun on kyse oikeuksista ja vapauksista.

Näistä syistä ja jos muita kansalaistemme suojelua parantavia tarkistuksia ei hyväksytä, GUE/NGL-ryhmä pidättyy äänestämästä tästä tekstistä.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, tämän aloitteen tarkoituksena on luoda jäsenvaltioiden tullihallinnoille jaettu, automatisoitu tullitietojärjestelmä. Tällainen järjestelmä auttaisi ehkäisemään, tutkimaan ja estämään sekä yhteisön että kansallisen lainsäädännön rikkomisia.

Olen tyytyväinen siihen, että halutaan vaihtaa tietoja, parantaa ja lujittaa tulliviranomaisten välistä yhteistyötä ja luoda yhteisiä toimia koskevia menettelyjä. Olen varma siitä, että nopea ja tehokas tietojenvaihto auttaa luomaan palvelun, joka on laittoman kaupankäynnin torjumisen kannalta ratkaiseva.

Kun me puhumme tietojärjestelmistä, emme kuitenkaan saisi unohtaa sitä, että ne sisältävät henkilötietoja ja että näiden tietojen ja yksityisyyden suojaamiseen liittyvät kysymykset ovat äärimmäisen tärkeitä.

Olen esittelijä Alvaron kanssa samaa mieltä siitä, että meidän on pysyttävä valppaina, jotta vältämme mahdolliset perusoikeuksien rikkomiset, erityisesti yksityisyyden suojan, minkä vuoksi järjestelmään syötetyt henkilökohtaiset tiedot pitää rajata vain ehdottoman välttämättömiin, niin ettei loukata yksityisyyden suojaa. Meidän on taattava, että näitä tietoja voidaan käyttää ainoastaan sovellettavan lainsäädännön puitteissa selvästi määritettyihin ja rajoitettuihin tarkoituksiin. Lisäksi näitä tietoja pitäisi säilyttää vain niin kauan kuin on tarpeen sen tarkoituksen kannalta, jonka vuoksi ne on tallennettu.

Yhtä tärkeää on varmistaa, että tämän tietojärjestelmän käyttö on avointa ja vastaaviin tietojärjestelmiin, kuten tietojärjestelmään II tai viisumitietojärjestelmään, sovellettavien säästöjen mukaista. Tämän vuoksi en tue Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston tarkistuksia.

Mitä tulee tietosuojan valvontaan, sen sijaan että yritettäisiin luoda tilapäisiä ratkaisuja, olisi parempi ja hyödyllisempää säilyttää ja toteuttaa sama valvontajärjestelmä kuin muille vastaaville järjestelmille on valittu ei pelkästään yhdenmukaisuuden vuoksi vaan myös sen varmistamiseksi, että tietosuojassa ei ole eroavuuksia.

Lopuksi, arvoisa puhemies, pahoittelen komission jäsen Kallasin ja esittelijä Alvaron tavoin tapaa, jolla neuvosto on yrittänyt saada hyväksytyksi tämän asiakirjan ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa.

Alexander Alvaro, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, kuten näemme siitä, että monet haluavat käyttää puheenvuoron, tämä on tunteita herättävä lainsäädäntöasiakirja. Haluaisin silti lyhyesti hyödyntää tilaisuuden ja vastata komission jäsen Kallasin puheenvuoroon, nimittäin siihen, että komissio ei hyväksy ehdotettuja Europolia koskevia tarkistuksia. Ymmärrän erittäin hyvin komission perustelut sekä halun säilyttää yhdenmukaisuus.

Carlos Coelho viittasi juuri asiaan, jonka moni muukin on maininnut, myös Marie-Christine Vergiat, ja joka on antanut meille paljon ajattelemisen aihetta. Jos tehtävänäme on saavuttaa mahdollisimman korkeat kansalaisten tietojen säilyttämistä koskevat standardit, ei ole kovinkaan suurta apua – ja ehkäpä komissio voisi harkita tätä tulevaisuudessa, vaikka hylkäisikin ehdotukset – siitä, että meillä olisi Europolin vastuualuetta koskevat säännökset siitä, mitä tietoja käsitellään, kenen valtuuksilla se tehdään tai kenelle tiedot siirretään, jaettuna useisiin eri lainsäädäntöasiakirjoihin. Jossain vaiheessa ei enää ole selvää, mitä tietoja Europol voi käyttää ja miten ja mitä tietoja ei saa käyttää. Silloin olisi Europolin mandaatin suhteen järkevämpää, jos kaikesta tästä säädettäisiin yhteisesti, sen sijaan, että lainsäädäntöä laaditaan aina tapauskohtaisesti. Lainsäädäntö olisi silloin kansalaisille avoimempaa ja hyödyttäisi varmasti myös Europolin työtä.

Muuten minulla ei ole enää mitään lisättävää. Ehkäpä huomautan vielä lyhyesti asiasta, joka mainittiin aiemmin, nimittäin Eurojustin ja Europolin erilaisista käyttöoikeuksista. Tässä tapauksessa täytyy tietysti ottaa huomioon se, että lainvalvontaelin toimii eri lailla kuin syyttäjälain ja siksi niillä on oltava eri vastuualueet. Jos meillä on tulevaisuudessa oikeusasioista vastaava komission jäsen, voimme myös käsitellä tätä aihetta EU:n tasolla.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.00.

20. Makrotaloudellisen rahoitusavun myöntäminen Georgialle - Makrotaloudellisen rahoitusavun myöntäminen Armenialle - Makrotaloudellisen rahoitusavun myöntäminen Serbialle - Makrotaloudellisen rahoitusavun myöntäminen Bosnia ja Hertsegovinalle (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

– Vital Moreiran kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Georgialle [KOM(2009)0523 - C7-0269/2009 - 2009/0147(CNS)] (A7-0060/2009)

– Vital Moreiran kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Armenialle [KOM(2009)0531 - C7-0268/2009 - 2009/0150(CNS)] (A7-0059/2009)

– Miloslav Ransdorfin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Serbialle [KOM(2009)0513 - C7-0270/2009 - 2009/0145(CNS)] (A7-0061/2009)

ja

– Iuliu Winklerin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Bosnia ja Hertsegovinalle [KOM(2009)0596 - C7-0278/2009 - 2009/0166(CNS)] (A7-0067/2009).

Vital Moreira, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, koska tämä on ensimmäinen puheenvuoroni Euroopan parlamentin täysistunnossa, sallikaa minun kiittää teitä kaikkia ja ilmaista iloni, innostukseni ja antaumukseni saadessani osallistua tähän täysistuntoon, joka edustaa kaikkia EU:n kansalaisia.

Syy puheenvuorooni on se, että esittelen teille tänään kaksi mietintöä makrotaloudellisen rahoitusavun kohdentamisesta Georgialle ja Armenialle, minkä tarkoituksena on lievittää näiden kahden Kaukasian maan julkisen talouden ongelmia ja parantaa maksutasetta. Kumpikin maa on Euroopan naapuruuspolitiikan mukaisia kumppaneitamme ja kärsinyt vakavasti kahden viime vuoden maailmanlaajuisesta talous- ja rahoituskriisistä.

Georgian tapauksessa kriisin vaikutusta ovat pahentaneet viime vuonna Venäjän kanssa tapahtuneen sotilaallisen konfliktin suorat ja välilliset vaikutukset, joista yksi on maansisäisten pokolaisten suuri määrä.

Naapurimaan Armenian talous on myös kärsinyt taloudellisen taantuman ja erityisesti Venäjän talouden nopean heikkenemisen yhdistelmästä, koska Armenian talous on hyvin riippuvainen kaupasta suuren pohjoisen naapurin kanssa. Tämä ajoi nämä kaksi maata vaikeaan taloudelliseen, rahoitukselliseen ja sosiaaliseen tilanteeseen.

Tänään keskustelun aiheena olevat kaksi ehdotusta poikkeuksellisesta rahoitusavusta pienentävät Georgian ja Armenian budjettivajetta ja vaikuttavat välittömästi myönteisesti niiden julkiseen talouteen ja maksutaseeseen, mikäli ne toteutetaan välittömästi. Tämän vuoksi kahdessa mietinnössämme tuetaan täysin tämän Georgialle ja Armenialle myönnettävän rahoitusavun turvaamisen tarvetta.

Lisäksi kansainvälisen kaupan valiokunnan puheenjohtajana ehdotin kollegoilleni valiokunnassa, että he hyväksyisivät nämä kaksi ehdotusta ilman tarkistuksia yksinkertaistetulla menettelyllä, ja ehdotus hyväksyttiin yksimielisesti.

Täysistunnolle esitettäviin mietintöihin kirjattiin kuitenkin valitus viivästyksestä ja lyhyestä ajasta, jonka komissio myönsi meille sopimuksista keskustelua varten. Tulevaisuudessa me emme hyväksy tällaisia viivästyksiä, vaikka me tunnustammekin nopeamman käsittelyn välttämättömyyden tämäläisissä asioissa niiden poikkeuksellisen luonteen vuoksi.

Meidän kantamme tähän asiaan ei tarkoita, että kollegoillani tai minulla ei olisi ehdotettuihin sopimuksiin liittyviä varauksia ja huolia. On myös todennäköistä, että jos meillä olisi ollut mahdollisuus, jotkut meistä olisivat hyödyntäneet tilaisuuden jättää tarkistuksia, joissa olisi korostettu esimerkiksi tiettyjen apuun liittyvien ehtojen merkitystä, jotta sen sisällön ja täytäntöönpanon avoimuutta voitaisiin lisätä.

Se olisi kuitenkin tarkoittanut – olen viimeisessä kohdassa, arvoisa puhemies – että me emme olisi onnistuneet hyväksymään näitä kahta maata koskevia sopimuksia.

Tämän vuoksi ja ottaen huomioon näiden kahden maan todelliset olosuhteet ja strategisen merkityksen Euroopan naapuruuspolitiikassa, kehotan kaikkia läsnäolijoita hyväksymään nämä kaksi makrotaloudellista apua koskevaa ehdotusta ilman tarkistuksia komission kehotuksen mukaisesti.

Miloslav Ransdorf, esittelijä. – (CS) Valiokunta on keskustellut tästä mietinnöstä ja ehdottanut yksinkertaistetun menettelyn noudattamista, koska asia on äärimmäisen kiireellinen. Minun aiheeni on makrotaloudellinen rahoitusapu Serbialle, jota pidän Balkanin keskeisenä taloutena. Mielestäni on monia syitä, joiden vuoksi meidän pitäisi antaa huomattavasti tukea tälle maalle, koska se hakee EU:n jäsenyyttä valtavan taloudellisen epävakauden vaikeana aikana. Valtion tulot ovat laskeneet, maalla on inflaatiopaineita ja se kärsii luonnollisesti koko joukosta aiempien toimien seurauksia, kuten Naton ilmaiskujen aiheuttamista ympäristötuhoista. Serbialla on myös humanitaarinen ongelma, koska maassa on 750 000 pakolaista entisten Jugoslavian muista osista, ja nykyinen rahoituskriisi on tietysti paljastanut kaikki Serbian talouden rakenteelliset puutteet. Lisäksi vuonna 1999 käyty sota ja ilmaiskut pienensivät lopputuotannon osuutta Serbian kokonaistuotannosta, mikä on myös huonontanut ulkomaankauppasetettä. Kaiken tämän lisäksi viime vuoden sato oli huono, mikä heikensi Serbian valtiontuloja entisestään. Tilanne on nyt hyvin vakava.

Mielestäni meidän on välttämätöntä jouduttaa tätä apua niin, että se voidaan saada käyttöön ensi vuoden alussa, ja olen siksi ehdottanut yksinkertaistetun menettelyn noudattamista valiokuntamme puheenjohtajan kautta. Haluaisin korostaa sitä, että tämä on myös Serbian naapureiden edun mukaista, muun muassa joidenkin maiden, jotka eivät vielä ole EU:n jäseniä, kuten Bosnia ja Hertsegovina ja Kroatia, mutta jotka hakevat jäsenyyttä. On kuitenkin myös maita, jotka ovat jo EU:n jäseniä ja joita Serbian epävakaas voisi uhata, kuten Unkari, Romania ja Bulgaria. EU:n tämän siiven vakauden ja Serbian sisäisen vakauden vuoksi ja korostaen maan alueellisen koskemattomuuden lujittamista ehdotan, että me todellakin nopeutamme makrotaloudellisen rahoitusavun täytäntöönpanoa.

Csaba Sógor, esittelijän sijainen. – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on kunnia esitellä parlamentille kansainvälisen kaupan valiokunnan mietintö makrotaloudellisesta rahoitusavusta Bosnia ja Hertsegovinalle.

Samoin kuin muiden maiden, joille komissio on ehdottanut myönnettäväksi makrotaloudellista rahoitusapua, Bosnia ja Hertsegovinan talous on kärsinyt huomattavasti nykyisestä talous- ja rahoituskriisistä. Sen talouden tilanne on vakava, ja on selvää, että kriisistä on löydettävä ulospääsy. Siksi Bosnia ja Hertsegovina on hakenut EU:n tukea ja komissio on ehdottanut, että sille myönnetään 100 miljoonan euron laina, joka annetaan käyttöön kahdessa erässä vuonna 2010.

Meidän on nyt päätettävä, tuummeko tätä pyyntöä vai emme. Nykyisen perussopimuksen sääntöjen mukaan meitä vain kuullaan. Siksi voitaisiin toisaalta kysyä: miksi ei odoteta Lissabonin sopimuksen voimaantuloa ja käsitellä muutettua ehdotusta jo tavanomaisen lainsäädäntömenettelyn mukaisesti? Toisaalta vaikka työmme merkitys suureneekin Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen, olen sitä mieltä, että meidän on parlamenttina kannettava vastuu, sitouduttava poliittisesti ja tehtävä oma osuutemme antamalla tälle Balkanin maalle jo ensi vuoden alussa sen nyt tarvitsema apu sen sijaan, että keskustelisimme siitä pitkään ja voisimme antaa apua vasta joskus määrittämättömänä ajankohtana tulevaisuudessa.

Edellä esitettyjen syiden vuoksi kansainvälisen kaupan valiokunta ehdottaa, että hyväksymme ehdotuksen makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Bosnia ja Hertsegovinalle ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa ilman tarkistuksia yksinkertaistettua menettelyä noudattaen.

Kollegani valiokunnassamme tukivat tätä ehdotusta yksimielisesti, ja pyydän sille nyt myös koko parlamentin tukea.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aivan ensimmäiseksi todeta, että komissio on erittäin tyytyväinen parlamentin myönteiseen ja rakentavaan asenteeseen komission makrotaloudellista rahoitusapua neljälle kumppanimaallemme koskevien ehdotusten hyväksymisprosessia kohtaan: Armenialle, Georgialle, Serbialle ja Bosnia ja Hertsegovinalle.

Komissio on kiitollinen siitä, että Euroopan parlamentti on päättänyt noudattaa menettelyä, joka mahdollistaa äänestyksen – joka toimitetaan jo huomenna – näitä neljää maata koskevista mietinnöistä ilman komission ehdotuksiin tehtäviä tarkistuksia. Parlamentin ripeän ja päättäväisen toiminnan ansiosta neuvosto voi hyväksyä päätökset neljästä toiminnosta lähipäivinä, ja komissio voi sitten aloittaa ohjelmien täytäntöönpanon.

Makrotaloudellinen rahoitusapu on luonteeltaan lyhytaikainen kriisiavun väline, ja ehdotukset makrotaloudellisesta rahoitusavusta vaativat yleensä nopeaa toimintaa. Se koskee selvästi näitä neljää tänään käsitellyn kohteena olevaa maata. Armenia, Georgia, Serbia ja Bosnia ovat maita, jotka ovat kärsineet kriisin vaikutuksista eniten, vaikka niiden talouden rakenteet ja kehitystasot ovat erilaiset. Ne ovat myös maita, jotka ovat toteuttaneet voimakkaita sopeutusohjelmia kansainvälisen valuuttarahaston tuella ja pyytäneet

rahoitustukea EU:lta. Komissio on todella sitä mieltä, että ehdot makrotaloudellisen rahoitusavun laajentamisesta näihin maihin täyttyvät kaikilta osin.

Palaan nyt käsittelemään makrotaloudellisen rahoitusavun välinettä ja sen tulevaisuutta Lissabonin sopimuksen tultua voimaan. Lissabonin sopimuksen aiheuttama muutos tarkoittaa, että rahoitusavussa noudatetaan tavanomaista lainsäädäntömenettelyä, johon osallistuvat sekä Euroopan parlamentti että neuvosto.

Samalla me nähdäkseni hyväksymme sen, että makrotaloudelliseen rahoitusapuun tai kriisitilanteisiin ei sovelleta pitkäaikaista lainsäädäntömenettelyä, johon kuuluu eri toimielinten välinen pitkä, kertautuva prosessi.

Siksi komission katsoo, että on ratkaisevan tärkeää tutkia, miten makrotaloudellista rahoitusapua käsitellään tulevaisuudessa Lissabonin sopimuksen puitteissa. Me haluaisimme tehdä sen tiiviissä yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa, jotta varmistetaan, että makrotaloudellista rahoitusapua koskevat ehdotukset käsitellään toisaalta nopeasti ja tehokkaasti vastauksena kriisiin ja että toisaalta täytetään Lissabonin vaatimukset lainsäätäjän tiukasta valvonnasta yhteispäätösmenettelyä noudattaen.

Komissio on perinteisesti suosinut puiteasetusta, joka koskee makrotaloudellista rahoitusapua. Komission yksiköt ovat aloittaneet teknisen tason selvitykset tällaisen puiteasetuksen muodosta Lissabonin sopimuksen tultua voimaan.

Tällaisella puiteasetuksella voisi olla huomattavia etuja. Siihen asti, kun puitepäätös hyväksytään, Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät yhdessä tapauskohtaisesti komission yksittäisistä makrotaloudellista rahoitusapua koskevista ehdotuksista. Ehdotukset – alkaen hiljattain hyväksytystä Ukrainaa koskevasta komission ehdotuksesta – ovat hyvä toimielinten välisen yhteistyön testi. Toivon, että parlamentti ja neuvosto pääsevät myös nopeasti sopimukseen asiasta.

Lopuksi haluaisin todeta, että komissio on tyytyväinen voidessaan hyväksyä parlamentin ehdotukset makrotaloudellisia rahoitusapuohjelmia koskevan tiedonkulun parantamisesta. Komissio on valmis tekemään kaikkensa parantaakseen makrotaloudellisia rahoitusapuohjelmia koskevaa tiedotusta parlamentille.

George Sabin Cutaș, S&D-ryhmän puolesta. – (RO) Haluaisin aluksi onnitella esittelijöitä heidän erinomaisesta työstään. Haluan myös ilmaista kiitokseni näistä Euroopan komission ja neuvoston ehdottamista aloitteista, joiden tarkoituksena on myöntää makrotaloudellista rahoitusapua Bosnia ja Hertsegovinalle ja Serbialle. Euroopan unionin rahoitustukea tarjotaan kummallekin maalle äärimmäisen vaikeana aikana.

Tämä Balkanin osa kärsi 1990-luvulla hirvittävästä koettelemuksista, joissa vuodatettiin niin paljon verta, ja sen jälkeen alueella on aloitettu jälleenrakentaminen, jota nykyinen talouskriisi on vaikeuttanut. Taantuma on koetellut kumpaakin maata täydellä voimalla, koska niillä oli ennestään budjettivaje ja korkeat työttömyysluvut. Kriisi on pakottanut ulkomaiset sijoittajat perumaan sijoituksiaan moniin Itä-Euroopan maihin, ja Serbia on maa, joka on kärsinyt eniten valtavan ulkomaisen pääoman ulosvirtaamisen käynnistämästä vajeesta. Talouskasvun romahdus yhdistettynä siihen, että niiden on täytynyt suoriutua velvoitteistaan nopeammin maksaakseen lyhytaikaiset velat, on lisännyt ulkoisen rahoituksen tarvetta.

Sen seurauksena tätä Euroopan unionin tukea annetaan aikana, jolloin ulkoisen rahoituksen vajeen vaikutus tuntuu voimallisimmin, puhumattakaan siitä, että taloudelliset ja sosiaaliset näkymät ovat synkät. On arvioitu, että työttömyyspiikki saavutetaan vasta kahden tai kolmen vuosineljänneksen kuluttua.

Me olemme hyvin tietoisia siitä, että sosiaalinen tyytymättömyys voi vaikuttaa haitallisesti maan vakauteen erityisesti, jos siihen liittyy jo olemassa olevia jännitteitä ja se juontaa juurensa niin arkaluonteiseen asiaan kuin etniseen alkuperään. Siksi olen tyytyväinen näihin makrotaloudellista rahoitusapua koskeviin ehdotuksiin. Minun on myös painotettava niiden välttämättömyyttä ensisijaisesti tekijänä, joka säilyttää vakauden ja vahvistaa sitä alueella, joka on kärsinyt paljon ja jonka tasapaino järkkyy herkästi. Me emme voi jättää huomiotta kumpaakaan ehdokasta Euroopan unionin laajentumiselle Balkanilla, mikä on yksi syy siihen, että meidän velvollisuutemme on tukea näitä valtioita, jotka pyrkivät liittymään Euroopan unioniin.

Ennen kuin lopetan, haluaisin korostaa rahoitusavun kiireellisyyttä, koska taloudellinen tilanne Serbiassa ja Bosnia ja Hertsegovinassa huononee kiihtyvään tahtiin. Tämän avun kiireellisyyden pitäisi mielestäni olla etusijalla siihen nähden, että pohdittaisiin Lissabonin sopimuksen voimaantulon aiheuttamia menettelytapakysymyksiä. Siksi tuen kummankin esittelijän ehdotusta yhteisön verojen siirtämisestä hyvissä ajoin, jotta vältetään viivästyksiä, jotka johtuisivat siitä, että Euroopan komission pitäisi muokata säännösten oikeusperustaa.

Paweł Robert Kowal, *ECR-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, me Euroopan unionin jäsenvaltioina olemme vastuussa Georgian tilanteesta. On hyvä, että päätöslauselman laatijat muistuttavat meitä siitä, että Georgian taloudellinen tilanne oli konfliktin alkaessa hyvä. Georgian vuoden 2008 konflikti heikensi maan taloudellista tilannetta huomattavasti. Kyse on maasta, joka pyrkii tekemään tiiviisti yhteistyötä Euroopan unionin kanssa ja haluaa tulevaisuudessa myös tilaisuuden kehittää tätä EU:n jäsenyysmahdollisuutta.

Haluaisin kiinnittää huomion siihen, että Venäjän sanktiot, Kaukasuksen yleinen tilanne ja viime vuoden konfliktin vaikutukset estävät Georgiaa kehittymästä normaalisti tai luomasta normaalia taloutta. Tämä on erityinen lisäsy, ja meidän on korostettava sitä, miksi Georgian pitäisi saada makrotaloudellista rahoitusapua ja miksi Georgian budjettia pitäisi vahvistaa – niin että Georgialla olisi mahdollisuus kehittää talouttaan omien tavoitteidensa mukaisesti. Sikäli kuin se on mahdollista ja sille on tarvetta, Georgialle myönnettävää apua pitäisi lisätä entisestään, mitä haluan erityisesti painottaa. Yksi tärkeä asia on rahoitusavun myöntäminen vuonna 2009. Meidän näkökulmastamme menettelytapakysymykset ja erilaiset menettelyihin liittyvät yksityiskohdat eivät saa missään tilanteessa olla Georgian avun saamisen esteenä tänä vuonna.

Georgia ansaitsee tukemme. Se on velvollisuutemme Euroopan unionina erityisesti tilanteessa, jossa Sarkozy-suunnitelma ei koske Georgiaa emmekä me voi varmistaa sovittelijana, Euroopan unionina, että Georgian ja Venäjän välisissä suhteissa noudatetaan kansainvälistä oikeutta.

Tomasz Piotr Poręba, *ECR-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, komission ehdottama makrotaloudellinen rahoitusapu Georgialle, Armenialle, Bosnia ja Hertsegovinalle ja Serbialle on varmasti askel oikeaan suuntaan. Tämä apu on kuitenkin aivan liian suppeaa tarpeeseen nähden. Tarkoitin erityisesti Georgiaa, jonka on määrä saada 46 miljoonaa euroa. Maan todellisten ongelmien, talouskriisin ja Venäjän kanssa käydyn, Georgian talouskehitystä huomattavasti heikentäneen sodan aiheuttamien ongelmien rinnalla tämä summa ei ole tosiaankaan kovin suuri.

Meidän on muistettava, että Georgian, Armenian, Azerbaidžanin ja Kazakstanin kaltaiset maat eivät ole Euroopan unionille tärkeitä vain poliittisesta vaan energiaturvallisuuden vuoksi myös strategisesta näkökulmasta. Juuri nämä maat päättävät jo nyt ja jatkossakin, miten monipuolinen Euroopan unionin energiansaannin lähteiden valikoima on tulevaisuudessa.

Jos me emme tue niitä nyt taloudellisesti ja poliittisesti, jos me emme anna niille mahdollisuutta kehittyä, Venäjä tekee sen pian, koska nämä maat ovat Venäjän kannalta strategisesti äärimmäisen tärkeitä. Siksi komission ehdotus on mielestäni rakentava ja hyvä. Taloudellisen tuen taso on kuitenkin selvästi liian alhainen.

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, naapuruuspolitiikkamme avulla pystymme tarjoamaan rahoitusapua naapurimaillamme, joilla on vaikeuksia, joten olen iloinen siitä, että parlamentin jäsenet tukevat tätä komission ehdotusta näin yksimielisesti. Teemme kaikkemme tukeaksemme naapurimaitamme.

Yksi jäsen mainitsi, että menettelytapaan liittyvät seikat eivät saisi olla esteenä, mutta tosiasiaa menettelyjen avulla varmistetaan, että rahat käytetään asianmukaisesti. Tavoitteiden saavuttamisen ja menettelytapojen noudattamisen välillä on aina oltava tasapaino. Tämän avun myöntämisessä on tärkeää noudattaa selviä sääntöjä.

Kuten sanoin, lähitulevaisuudessa on mahdollista kehittää puitesopimus, jossa luodaan tietty kehys tämäläisyykselle avulle. Tällaisen apukehyksen puitteissa voimme tarjota apua nopeasti. Tämä on tällä hetkellä suuri ongelma: me päätämme avusta nyt tapauskohtaisesti, mikä vie valtavasti aikaa, kuten niin monet muutkin menettelyt suuressa Euroopan unionissamme.

Tämä on ensisijainen kysymys. Laadimme puitesopimuksen ja sitten nopean mekanismin, jossa päätetään avun suuruudesta. Jäsenvaltiot ovat aina asettaneet rajoja, ja niin tulee aina olemaan. Meillä ei koskaan ole rajoittamattomia mahdollisuuksia tarjota muille maille apua ja samalla varata rahaa omiin hankkeisiimme.

Vital Moreira, *esittelijä*. – (PT) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää hyväkseni tämän tilaisuuden ja tuoda esiin kolme asiaa.

Ensinnäkin makrotaloudellinen rahoitusapu EU:n naapurimaille on perusteltua kahdesta syystä: sillä on olennaista poliittista arvoa keinona, jolla unioni saavuttaa arvovaltaa auttamalla vaikeuksissa olevia maita hyvän naapuruuspolitiikan puitteissa.

Se on oikeutettua myös siksi, että EU hyötyy itse naapurimaidemme sosiaalisesta ja poliittisesta vakauudesta, mikä on niiden kehittymisen ja demokraattisen vahvistumisen ehto, sillä se on myös oman poliittisen vakautemme edellytys.

Toiseksi haluan todeta, että makrotaloudelliseen rahoitusapuun on silti liitettävä tiiviisti kaksi ehtoa: apu on kohdistettava näissä maissa poikkeuksellisten ja tilapäisten rahoitusvaikeuksien ratkaisemiseen eikä muihin tarkoituksiin. Lisäksi nämä maat eivät saa ohjata meidän niille kohdentamiimme varoja tarkoituksiin, jotka eivät ole EU:n avun perusteiden mukaisia, varsinkaan sotilasmenojen lisäämiseen.

Kolmantena ja viimeisenä asiana haluaisin korostaa sitä, että on tärkeää ja tarpeellista luoda yleinen lainsäädäntökehys makrotaloudellisen rahoitusavun kohdentamiselle ja vastaavien sopimusten täytäntöönpanolle kyseisten maiden kanssa, ja arvostan komission jäsen Kallasin omistautumista asialle.

Toivon myös, että seuraava komissio on valmis kunnioittamaan tätä sitoumusta ja että meillä on pian yleinen asetus makrotaloudellisesta rahoitusavusta.

Miloslav Ransdorf, esittelijä. – (CS) Eräs hieno kirjailija sanoi kerran, että Balkanin maiden harteille on aina kertynyt enemmän historiallista vastuuta kuin ne pystyvät kantamaan. Myös Kaukasuksen maista voisi sanoa, että niiden harteille on aina kertynyt enemmän historiallista vastuuta kuin ne pystyvät kantamaan. Siksi olen sitä mieltä, että EU:n pitäisi siirtää osa tästä historiallisesta taakasta omille hartioilleen. Se hyödyntäisi sekä niitä että meitä, koska EU on epätäydellinen ilman Balkanin maita. Serbit ovat hiljattain vitsailleet siitä, että heidän ainoat ystävänsä ovat jumala ja kreikkalaiset, ja mielestäni meidän pitäisi osoittaa heille, että heillä on ystäviä myös Euroopan parlamentissa.

Csaba Sógor, esittelijän sijainen. – (EN) Arvoisa puhemies, kaikki neljä maata, joille komissio on tänään ehdottanut myönnettävän makrotaloudellista rahoitusapua, ovat kärsineet huomattavasti nykyisestä talous- ja rahoituskriisistä. Niiden talouden tilanne on vakava, ja on selvää, että kriisistä on löydettävä ulospääsy.

Georgian tapauksessa ehdotettu 46 miljoonan euron makrotaloudellinen rahoitusapu on tarkoitettu tukemaan Georgian elpymistä sen jälkeen, kun maa on kokenut vaikean taloudellisen taantuman Venäjän kanssa tapahtuneen sotilaallisen konfliktin puhkeamisen ja maailmanlaajuisen talouskriisin.

Armenialle myönnettyjen 100 miljoonan euron on ennustettu vaikuttavan välittömästi Armenian maksutaseeseen ja auttavan näin osaltaan lieventämään viranomaisten talousohjelman täytäntöönpanon taloudellisia rajoituksia ja rahoittamaan budjettivajetta.

Vaikka Serbia onkin kärsinyt rahoitus- ja talouskriisistä huomattavasti, maa on nopeasti vakautumassa poliittisesti. Balkanin maana se on mahdollinen EU:n jäsenehdokasmaa ja on allekirjoittanut vakautus- ja assosiaatiosopimuksen. Siksi sitä pitäisi myös auttaa.

Poliittisessa mielessä Bosnia ja Hertsegovina on mahdollinen ehdokasmaa, joka on myös tehnyt vakautus- ja assosiaatiosopimuksen, ja Euroopan unionin etujen mukaista on tukea sitä.

Lopuksi toistan vielä olevani sitä mieltä, että meidän Euroopan parlamenttina on osoitettava vastuumme ja poliittinen sitoutumisemme myöntämällä näille maille niiden nyt tarvitsema makrotaloudellinen rahoitusapu sen sijaan, että keskustelisimme siitä pitkään tavanomaisen lainsäädäntömenettelyn mukaisesti. Edellä esitetyistä syistä ehdotan PPE-ryhmän puolesta, että ehdotus näille maille myönnettävästä makrotaloudellisesta rahoitusavusta hyväksytään nyt. Pyydän kollegojani tukemaan sitä yksimielisesti.

Puhemies. (DE) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (RO) Haluan aivan ensiksi sanoa, että olen samaa mieltä periaatteesta myöntää Armenialle makrotaloudellista rahoitusapua. Mielestäni tämä aloite on osa Euroopan naapuruuspolitiikkaa. Armenian tilanne on rahoituskriisin vuoksi erityisen vakava, ja maa tarvitsee pikaisesti näitä varoja, joiden avulla se voisi täyttää IMF:n valmiusluottosopimuksen mukaiset sitoumuksensa. Olen tyytyväinen siihen, että esittelijä on ymmärtänyt tarpeen kiireellisyyden ja valinnut ratkaisuksi lausunnon ilman tarkistuksia. Olen kuitenkin samaa mieltä myös vastalauseista, joita voidaan esittää menettelyn tasolla. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 308 artikla on tarkoitettu toimille, jotka on hyväksytty osana yhtenäismarkkinoita, joista ei suoraan ole määräyksiä missään sopimuksessa ja jotka eivät välttämättä ole vastaavia kuin ne, jotka on hyväksyttävä makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämiseksi kolmansille

maille. Mielestäni toimielinten välisiä menettelyjä on selvennettävä, jotta voidaan hyväksyä makrotaloudellisen rahoitusavun toimet aikarajoitusten mukaisesti niin, että tulevaisuudessa emme ole koskaan enää tilanteessa, jossa parlamentin on tehtävä poikkeuksia tavanomaisesta menettelystä. Lisäksi mielestäni on asianmukaista, että EU:n neuvosto ryhtyy toimiin nopeammin jättämättä parlamentin osuutta huomiotta tällaisissa menettelyissä.

Indrek Tarand (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Haluan ilmaista tyytymättömyytemme niin sanottuun yksinkertaistettuun menettelyyn Georgian ja Armenian makrotaloudellisessa rahoitusavussa. Parlamentti on aiemmin käsitellyt makrotaloudellista rahoitusapua koskevat asiat nopeasti, kun taas komissio ja neuvosto ovat hitaita. Yksinkertaistetussa menettelyssä parlamentti jätetään lähes kokonaan syrjään. Selittäisittekö ystävällisesti meille, miksi komissio – joka oli tietoinen siitä, että ensimmäinen maksu erääntyisi jo ennen vuotta 2009 – on myöhässä? Vihreässä ryhmässä on todettu, että meidän on varmistettava, että makrotaloudellista rahoitusapua ei käytetä sotilaallisiin tarkoituksiin, ja minä haluan sitä myös. Samanaikaisesti kuitenkin ranskalainen lentotukialus saapui Pietarin satamaan tekemään suurimman asekaupan Venäjän ja EU:n jäsenvaltion välillä. On täysin selvää, että Venäjä on suurin syy siihen, että Georgialla on niin suuri rahoitusavun tarve. Se, että konfliktin toista osapuolta vaaditaan vähentämään aseistustaan, kun taas toiselle osapuolelle myydään uusinta huipputekniikkaa, aiheuttaa epävakautta Mustanmeren alueen strategisessa tilanteessa ja sillä on myös vakavia seurauksia Baltian alueella.

(Istunto keskeytettiin klo 21.10 ja sitä jatkettiin klo 21.20.)

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

21. Parlamentin työjärjestyksen mukauttaminen Lissabonin sopimukseen (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Työjärjestyksessä on seuraavana David Martinin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö Euroopan parlamentin työjärjestyksen mukauttamisesta Lissabonin sopimukseen (2009/2062(REG)) (A7-0043/2009).

David Martin, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän ensin teitä suvaitsevaisuudestanne ja läsnäolostanne.

Kun olin vuonna 1984 ensimmäisen kerran Euroopan parlamentissa, huomautin kollegalleni, skottilaiselle jäsenelle Ken Collinsille ihmetteleväni, teinkö oikein, kun parlamentilla ei tuntunut olevan kovinkaan terävät hampaat lainsäädäntöasioissa. Ken sanoi minulle, että on totta, että parlamentilla ei ole kovinkaan terävät hampaat, mutta jos kysyisit asiasta keneltä tahansa pikkuvauvan äidiltä, saisit kuulla, että ikenetkin voivat olla hyvin terävät.

Tämän parlamentin ikenet olivat erittäin terävät sen käyttäessä oikeutta kuulemiseen lainsäädännössä. Siitä lähtien meillä on ollut Euroopan yhtenäisasiakirja, joka siirsi Euroopan parlamentin vauvaiästä pikkulapsen ikään, Maastricht, joka vei meidät murrosikään, Nizzan ja Amsterdamin sopimukset, jotka johdattivat meidät aikuisuuteen, ja nyt Lissabonin sopimus, joka käsittääkseni tuo parlamentille aikuisen parlamentin täydet valtuudet, jotka ovat verrattavissa mihin tahansa muuhun Euroopan unionin demokraattiseen elimeen.

Minulle on kunnia saada esitellä mietintö, jossa mukautetaan työjärjestystä niin, että siinä otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen tuloksena saamamme uudet valtuudet.

Tämä on minulle kunnia, mutta ollakseni rehellinen olen myös hieman pettynyt, koska mietintöä pitäisi oikeasti kutsua Corbettin mietinnöksi. Kollegani Richard Corbett teki suurimman osan työstä mietinnön hyväksi ennen vaaleja. Hänen ansiostaan minun osuuteni oli hyvin helppo mietinnön sisältämien Lissabonin näkökohtien suhteen. Vaikka meillä on ollut kiistoja mietinnön muista kuin Lissabonin sopimusta koskevista näkökohdista, Richard Corbett teki erinomaista työtä Lissabonin näkökohtien suhteen ja minun tarvitsi vain ottaa siitä vastuu.

Mietinnössä valmistellaan meitä uusiin valtuuksiin kauppapolitiikassa, missä edellytetään nyt meiltä täyttää hyväksyntää yhdessä neuvoston kanssa kaikissa kauppaan liittyvissä asioissa, sekä uusiin valtuuksiimme maataloudessa ja kalastuksessa, missä meillä on nyt yhteispäätösvaltuudet. Siinä myös parannetaan asemaamme Euroopan komission nimittämisessä, luodaan uusi suhde Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välille ja tasoitetaan tietä tämän parlamentin uusille jäsenille.

Kuten sanoin, suurinta osaa näistä asioista on käsitelty ilman kiistoja. Haluan vain lyhyesti mainita joitakin kohtia, joista ryhmien välillä on erimielisyyksiä, vaikka voin ohimennen sanoa, että poliittiset ryhmät ovat tehneet tässä asiassa erinomaista yhteistyötä. Kaikki tärkeimmät varjoesittelijät ja koordinaattorit ovat olleet hyvin kannustavia, mutta muutama asia emme onnistuneet ratkaisemaan.

Ensinnäkin kuka toimii valtuuskuntamme puheenjohtajana COSACissa? Pitäisikö sen olla perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puheenjohtaja vai parlamentin varapuhemies, kuten tällä hetkellä? Minun kantani on, että sen pitäisi olla varapuhemies, mutta valiokunta on päättänyt, että sen pitäisi olla puheenjohtaja. Loppujen lopuksi päätöksen tekee täysistunto, mutta haluan huomauttaa, että COSAC käsittelee muitakin asioita kuin toimielinten välisiä suhteita. Se käsittelee myös poliittisia asioita, ja siksi valtuuskuntaa on perinteisesti johtanut varapuhemies.

Mitä tulee suhteeseemme kansallisiin parlamentteihin, meillä on ollut valiokunnassa erimielisyyksiä siitä, miten yksityiskohtaisesti asioita pitäisi esittää ja miten paljon työjärjestyksessä pitäisi kuvata tätä suhdetta. Olen onnistunut pääsemään kompromissiin Elmar Brokin kanssa, joka on ollut tässä asiassa hyvin mukautuva. Kompromississa esitetään joitakin yksityiskohtia mutta jätetään silti riittävästi tilaa parlamentin puhemiehelle neuvotella kansallisten parlamenttien puhemiesten kanssa yhteistyötämme kansallisten parlamenttien kanssa koskevista tarkoista yksityiskohdista.

Kolmas asia, josta on ollut jonkin verran erimielisyyttä, on toissijaisuusperiaatteen käsittely. Olemme ratkaisseet varsin helposti valiokuntien aseman tässä asiassa, ja asiasta vallitsee yksimielisyys. Ainoa esiin tullut asia on se, mitä tapahtuu, jos valiokunta sanoo ”ei, toissijaisuutta ei ole rikottu ja lainsäädännön on edettävä”. Pitäisikö Euroopan parlamentin jäsenillä olla turvaventtiili asian tuomiseksi käsiteltäväksi tässä parlamentissa? Minä olen esittänyt tarkistuksen, ja muut ovat esittäneet vastaavia tarkistuksia, joissa ehdotetaan, että jos kymmenesosa Euroopan parlamentin jäsenistä katsoo, että asiassa on kyse toissijaisuudesta, siitä pitäisi keskustella parlamentissa. Mielestäni se on järkevä turvaventtiili.

Viimeinen asia, jonka haluan mainita, ovat tarkkailijat ja se, pitäisikö 18:aa tulevaa jäsentä vastaavien tarkkailijoiden saada olla paikalla. Mielestäni ehdottomasti kyllä. Ratkaiseva kysymys on kuitenkin – ja jälleen kerran valiokunta on tästä yksimielinen – se, pitäisikö tarkkailijoiden olla niitä, jotka muuten olisi valittu parlamenttiin. Se on uskottavuutemme kannalta ratkaisevaa. Mielestäni ei voida mitenkään hyväksyä sitä, että antaisimme jäsenvaltioiden yksinkertaisesti valita tarkkailijan tehtävään kenet tahansa – olemmekin kuulleet huhuja siitä, että jotkin jäsenvaltiot haluavat nimetä kansallisen parlamentin jäseniään.

Päätän puheenvuoroni toteamalla, että olen tyytyväinen siihen, että tällä parlamentilla on tämän viikon äänestyksen myötä 1. joulukuuta Lissabonin sopimuksen voimaantuloa hetkestä lähtien työjärjestys, joka mahdollistaa uusien valtuuksiemme käytön välittömästi. Se on niiden ihmisten ansiota, jotka työskentelivät perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnassa ennen kesää, ja toistan jälleen kiitokseni Richard Corbettille kaikista hänen ponnisteluistaan tässä asiassa.

(Suosionosoituksia)

József Szájer, *PPE-ryhmän puolesta*. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, monet meistä iloitsevat siitä, että Lissabonin sopimus tulee pian voimaan. Prosessi on ollut pitkä, eikä tämä parlamentti ollut pääsyyllinen siihen, että sopimuksen ratifiointi kesti niin kauan. Juuri siksi mukautetun työjärjestyksemme välitön täytäntöönpano ei myöskään ole kiinni parlamentista.

Haluaisin aloittaa siitä, mihin esittelijä juuri lopetti: on äärimmäisen tärkeää, että voimme todella harjoittaa näitä oikeuksia mahdollisimman pian. Itse asiassa parlamentti on jo saanut monia eri oikeuksia. Lissabonin sopimus lisää parlamentin vaikutusvaltaa ja siten myös demokratiaa huomattavasti ja edistää myös demokratian tilaa Euroopassa. Meidän tehtävämme on tässä tapauksessa varmistaa täällä, tämän keskustelun aikana ja tähän lainsäädäntöön perustuen, että näitä oikeuksia todella voidaan harjoittaa.

Haluaisin kiittää kumpaakin esittelijää, David Martinia ja Richard Corbettia, heidän tämän mietinnön hyväksi tekemästään työstä. Mietinnössä on käsitelty kaikki tärkeät asiat, kuten yhteyden ylläpito kansallisiin parlamentteihin, toissijaisuusperiaatteen nykyistä tiukempi ja huomattavasti selvemmin määritelty soveltaminen, komiteamenettelyt ja parlamentin uudet yhteispäätös-oikeudet sekä budjettimenettelyyn liittyvät kysymykset, joita me ehdottomasti tuemme.

Samalla meidän on varmistettava, että näitä oikeuksia ei voida käyttää väärin, mihin haluaisin kiinnittää huomionne, kun äänestämme ehdotetuista tarkistuksista. Pienen vähemmistön ei pitäisi voida väärinkäyttää tai häiritä käynnissä olevaa lainsäädäntöprosessia. Meidän on löydettävä joustavia ratkaisuja. Huomasimme Lissabonin sopimuksen ratifiointin aikana, miten yksi henkilö, yhden valtion presidentti, pystyi leikittelemään

koko järjestelmällä. Juuri tämän vuoksi pitää ottaa mukaan vain sellaiset takuut, joita ei voida käyttää väärin äärimmäisellä tavalla. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä tukee tätä mietintöä ja onnittelee kumpaakin esittelijää, Richard Corbettia ja David Martinia.

Ramón Jáuregui Atondo, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan myös aluksi sanoa, että Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä on hyvin ylpeä siitä, että kaksi ystäväämme ja kollegaamme, David Martin ja Richard Corbett, ovat auttaneet tässä tärkeässä uudistuksessa. Haluan esittää kiitokseni heille ja toivon, että se saa vastakaikua koko parlamentissa.

Toiseksi haluaisin sanoa, että tämä on todella tärkeä tapahtuma, koska mielestäni sillä, että uusi työjärjestys tulee voimaan 1. joulukuuta yhdessä uuden sopimuksen kanssa, on poliittista merkitystä. Me lähetämme EU:n poliittiselle järjestelmälle viestin siitä, että parlamentti valmistautuu ja mukautuu uuden sopimuksen mukaiseen välineeseen. Tähän ajatukseen sopivia uudistuksia on selvästikin useita.

Koska mielestäni on aika tehdä yhteenveto, haluan sanoa, että me olemme luonnollisesti samaa mieltä koko mietinnöstä mutta vireillä olevien uudistuksien ja tarkistusten suhteen haluaisin sanoa kaksi asiaa, jotka mielestäni kuuluvat asiaan.

Ensimmäinen on se, että kun puheenjohtajakokouksessa vallitsi jonkinlainen hämmennys siitä, minkä tyyppisiä tarkistuksia pitäisi mukauttaa tai hyväksyä sen perusteella, ovatko ne seurausta Lissabonin sopimuksesta tiukimmassa mielessä, haluaisin ilmaista toiveemme, että parlamentin puhemies päättäisi, ovatko työjärjestyksen uudistukset asianmukaisia. Tässä mielessä olen samaa mieltä siitä, että puhemies päättää ja me toimimme päätöksen mukaan.

Lopuksi haluaisin sanoa, että mielestäni työjärjestyksen uudistus tällaisen tärkeän tapahtuman vuoksi vaatii yksimielisyyden. Olisi erittäin hyvä, jos voisimme sopia tarkistuksista ennen keskiviikon äänestystä, jotta koko parlamentti olisi täysin yksimielinen.

Puhemies. – (PL) Haluaisin ilmoittaa teille, että poliittisten ryhmien edustajien lausuntojen jälkeen tiedotan teille tämän mietinnön äänestystä koskevista teknisistä järjestelyistä.

Andrew Duff, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ALDE-ryhmä on tyytyväinen voidessaan hyväksyä Corbettin/Martinin mietinnön, jossa parlamentille luodaan hyvät olosuhteet suuren vastuun kantamiselle Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. On tärkeää, että parlamentti valmistautuu muuttumaan yleisparlamentiksi – se tarkoittaa, että meidän on jatkossa tehtävä kaikki tehokkaasti ja tarkoituksenmukaisesti koko politiikan kirjossa.

Nopea kommentti kansallisten parlamenttien kohtelusta: Lissabonin sopimuksessa ehdotetaan aivan oikein, että parantaisimme meidän ja kansallisten parlamenttien välistä yhteistyötä, mutta varsin hienovaraisesti: siinä ei sanota tarkemmin, millaista tämän yhteistyön pitäisi olla. Siksi meidän pitäisi valmistautua kuulemaan kansallisia parlamentteja niiden lähestymistavasta Lissabonin sopimukseen, ennen kuin laadimme yksityiskohtaisia määräyksiä yksin omia menettelyjämme noudattaen.

Tähänastiset COSACin alaisuudessa tehdyt kokeilut osoittavat, että kansallisten parlamenttien välillä on suuria eroja siinä, miten ne suhtautuvat toissijaisuuskysymykseen. Mielestäni on asianmukaista, että Euroopan parlamentti kunnioittaa näitä eroavaisuuksia ja että me pidätymme virallistamasta tarkkoja yhteistyömenetelmiä ja reagoimme toissijaisuusmekanismin toimintaan kulloisenkin tilanteen mukaisesti. Muilta osin ALDE-ryhmä tukee kaikkia meille esitettyjä ehdotuksia.

Gerald Häfner, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, tämä parlamentti toimii nopeasti, tekee kotiläksynsä ja on toimintakykyinen. Tätä on hyvä korostaa tässä vaiheessa.

Lissabonin sopimuksen voimaantulo on kestänyt seitsemän vuotta. Meidän tapauksessamme on kestänyt vain muutaman viikon – koska parlamentti oli valmistellut tätä tapahtumaa perusteellisesti ja pitkään – hyväksyä uusi työjärjestys, jotta voimme heti Lissabonin sopimuksen voimaantultua välittömästi alkaa toimia uuden työjärjestyksen mukaisesti.

Työjärjestys pitäisi hyväksyä laajalti yksimielisesti. Siksi me olemme rajoittuneet huomiomme pääasiassa tarkistuksiin, jotka liittyvät suoraan uuden sopimuksen voimaantuloon. Muista tarkistusehdotuksista on keskusteltava perusteellisemmin. Meillä on siihen riittävästi aikaa tässä parlamentissa. Kiireelliset asiat on kuitenkin käsiteltävä viipymättä.

Mielestäni vaikuttaa olevan tärkeää, että näihin tarkistuksiin sisältyy yksinkertaistettuja ja tavanomaisia sopimustarkistuksia koskevia uusia määräyksiä. Minun näkökulmastani vaikuttaa tärkeältä tukea yksimielisesti tarkistusehdotuksia, joiden tarkoituksena on parantaa yhteistyötä kansallisten parlamenttien kanssa. Muissa osissa haluaisimme mennä vielä pidemmälle erityisesti sellaisissa tapauksissa kuin edustuksemme, nimittäin Euroopan parlamentin edustus COSACissa, mutta tästä voidaan keskustella myöhemmin. Nyt iloitsen saavutetusta laajasta yksimielisyydestä ja haluan kiittää erityisesti esittelijöitä.

Ashley Fox, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmaista huoleni siitä, että meitä on estetty keskustelemasta jäsenten asemaa koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa koskevasta Brokin tarkistuksesta.

Elmar Brok ehdotti, että vastuu siirrettäisiin yksityisesti kokoontuvalta puhemiehistöltä julkisesti kokoontuvalle parlamentille. Mielestäni valitsijoillamme on oikeus tietää, mitä me maksamme itsellemme ja miten suuret korvaukset ja etuudet me saamme. On valitettavaa, että te puhemiehenämme olette eri mieltä.

Vieläkin häiritsevämpää on se, että te turvaudutte menettelyvälineeseen keskustelun estämiseksi, koska pelkäätte menettävänne yhden äänen tai ehkäpä koko äänestyksen. Se on epädemokraattista, ja aikana, jolloin kaikki puhuvat EU:n muuttamisesta avoimemmaksi ja kansalaisiaan läheisemmäksi, tämä veto tuntuu kaksinaismoralistiselta. Jos Euroopan unioni haluaa lisätä avoimuutta, meidän on ryhdyttävä toimiin eikä vain lausuttava aihetta koskevia latteuksia.

Ei yksinkertaisesti ole hyväksyttävää kohdella valitsijoitamme kuin sieniä, pitää heitä pimeässä ja peittää lannoitteella. Voin vakuuttaa teille, arvoisa puhemies, että tämä aihe ei katoa, ja siitä täytyy äänestää ennemmin tai myöhemmin.

Puhemies. – (EN) Tässä taitaa olla kyse väärinkäsityksestä. Kaikesta voidaan keskustella. Mitään ei ole päätetty tästä näkökulmasta. Ensimmäinen esimerkki ovat minuutin puheenvuoromme. Minun täytyy vastata teille heti, koska mitään ei ole päätetty, mutta meidän on jatkettava eteenpäin päätös kerrallaan ottaen huomioon Euroopan parlamentin säännöt, eikä mitään muuta. Mutta te olette nyt hyvinkin avannut tämän keskustelun.

Ashley Fox, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, voitteko selittää, miksi äänestys Brokin tarkistuksesta sallittiin valiokunnassa ja toimitettiin siellä mutta ei täysistunnossa?

Puhemies. – (EN) Jos haluatte keskustella tästä, voin keskustella siitä kanssanne heti istunnon jälkeen, mutta en halua häiritä keskusteluamme täällä täysistunnossa.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, demokratia tarvitsee vallankumouksen. Sanon niin nykyään aina, ja tällä kertaa osoitan kommenttini erityisesti teille, arvoisa puhemies. Mitä te olette tekemässä täällä? Te olette tekemässä eurooppalaiseen ihanteeseen uskovien mutta periaatteen vuoksi kuitenkin puolueisiin kuulumattomien ihmisten elämän tarpeettoman vaikeaksi ja siten ampumassa itseänne jalkaan.

Mitä tarkoitan täällä? Tarkoitan 192 artiklan 1 kohtaa. Määräys, jonka mukaan ryhmät voivat valita koordinaattorin, on työnnetty ulos takaoven kautta monien huomaamatta. Arvoisa puhemies, aiemmin meillä oli aina seuraava lisäys: ”asiaa koskevia säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin sitoutumattomiin jäseniin”. Tätä tulkintaa ei enää noudateta. Kirjoitin teille siitä kirjeen. Kaksi kuukautta myöhemmin te vastasitte vain toistamalla kohdan. Olkaa hyvä ja lukekaa kirjeeni uudelleen. Yrittäkää ymmärtää, että olette nyt sallimassa sen, että parlamentti, jota minä periaatteessa tuen, taantuu kaksitasoiseksi parlamentiksi. Miten te voitte tehdä niin ottaen huomioon henkilökohtaisen taustanne? Koska meillä sitoutumattomilla jäsenillä ei ole mahdollisuutta hankkia asiaankuuluvia tietoja ajoissa ja osallistua aktiivisesti mietintöjä ja vastaavia asioita koskevien päätösten tekoon. Työjärjestyistä on tässä suhteessa muutettava.

Lisäksi haluaisin tietää, miksi Richard Corbett, jonka oikeistoradikaalit äänestivät ulos juuri siksi, että hän tekee tällaisia asioita, saa istua täysistunnossa tänään käytännössä valvojana. Tämä on kaksitasoinen parlamentti. Meidät pakotetaan jättämään valitus, vaikka haluaisin kaikin tavoin välttää tällaisen toiminnan.

Puhemies. – (PL) Kiitos. Kuten tiedätte, keskustelu esiin tuomastanne asia on yhä kesken, joten pyytäisin, että ette tekisi vielä johtopäätöksiä. Me haluamme ratkaista tämän asian, mutta kuten tiedätte, sitoutumattomien ryhmä ei asettanut ehdokasta ja siksi se ei ole mukana työssä. Ryhmällä ei ole ehdokasta, jonka kaikki sitoutumattomat jäsenet hyväksyisivät. Me löydämme kyllä ongelmaan ratkaisun.

Puheenjohtajakokous on päättänyt, että keskiviikkona Martinin mietinnön äänestyksessä ei äänestetä niistä osista mietintöä, jotka eivät liity Lissabonin sopimukseen, koska niistä on keskusteltava laajemmin. Tämä johtuu siitä, että me haluamme varmistaa äänestyksen keskiviikkona ja haluamme äänestää asioista, jotka

liittyvät Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanoon. Tästä päätettiin puheenjohtajakokouksessa, ja meidän on pantava tämä päätös täytäntöön.

David Martin (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, ymmärrän ja tuen tietysti päätöstänne, mutta me emme halua – mistä olemme uskoakseni nähneet jo merkkejä – sopimatonta kahnausta täysistunnossa keskiviikkona, kun äänestämme tästä tärkeästä parlamentin työjärjestyksen edistysaskeleesta.

Saisinko pyytää teitä huomenna kierrättämään kaikille asianosaisille henkilöille tarkistukset, joiden ette katso liittyvän Lissabonin sopimukseen – ja vastaavasti ne jotka liittyvät siihen – niin että voimme selvittää asian ja saamme hyvin vahvan äänestysluettelon keskiviikkona, niin että ei synny erimielisyyttä päästessämme keskiviikkoon asti.

Puhemies. – (PL) Aikomukseni on tietysti tehdä niin ja teenkin niin, mutta haluaisin myös tavata Carlo Casinin ja useita muita ja näyttää luettelon ensin heille. Halusin myös näyttää luettelon teille esittelijänä henkilökohtaisesti, mutta meillä ei ole vielä kukaan ollut tilaisuutta siihen, koska te ette ollut aiemmin paikalla. Tämä ei ole mitään muuta kuin tekninen kysymys.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, minua huolestutti sama asia kuin esittelijää. Jotta äänestys etenisi asianmukaisesti keskiviikkona, mielestäni tällaisen tärkeän mietinnön ollessa kyseessä meidän on tiedettävä etukäteen, mitä tarkistuksia teidän mielestänne ei voida ottaa käsiteltäväksi.

Hyväksyn siksi sen, mitä sanoitte, ja me haluaisimme saada tiedon niistä huomenna.

Puhemies. – (PL) Parlamentin yksiköt olivat vastuussa luettelon laatimisesta, ja sain sen vasta kaksi tuntia sitten. Se on siten aivan uusi, ja näytän sen teille heti.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, meidän on tietysti kunnioitettava teidän päätöksianne, mutta ymmärtääkseni tiettyjen tarkistusten suhteen on tehty joitakin varauksia sen vuoksi, että ne eivät liity suoraan Lissabonin sopimukseen.

Saatan olla väärässä, mutta käsittääkseni tähän asti perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnalla on ollut yleisvaltuudet tehdä ehdotuksia tarkistuksista työjärjestykseen. Se voi tehdä niin, jos tarkistuksia ehdottaa jäsenten ryhmä tai yksittäiset jäsenet, ja myös omasta aloitteestaan.

Näin ollen sitä, että Lissabonin sopimuksen vuoksi tehtävässä työjärjestyksen laajassa uudistuksessa on käytetty hyväksi tilaisuus tehdä joitakin myös muihin näkökohtiin liittyviä korjauksia, ei mielestäni voida pitää mahdottomana hyväksyä – varsinkaan siksi, että varsin monet tarkistukset heijastaisivat Lissabonin sopimuksen henkeä joissakin teknisesti uudelleen laadittavissa työjärjestyksen säännöissä ja vielä useammin viittauksissa sopimuksen henkeen. Tarvitsee vain ajatella parlamentin asemaa, jota on vahvistettu suhteessa neuvostoon mutta jota vahvistetaan myös työjärjestyksellä, jossa otetaan huomioon sisäiset suhteet sisäisiin toimielimiin parlamentissa itsessään. Meidän on tietysti kunnioitettava teidän päätöksianne, arvoisa puhemies, mutta mielestäni oli välttämätöntä esittää nämä huomiot.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, parhaillaan meneillään oleva keskustelu kuvastaa myös sitä tosiasiaa, että Euroopan unionin ja Euroopan parlamentin historiassa parhaillaan toteutettava suuri uudistus on niin merkittävä, että me emme oletettavasti pysty saamaan tehtävää valmiiksi yhden mietinnön perusteella. Onnittelen samalla David Martinia ja Richard Corbettia ja niitä, jotka ovat osallistuneet tähän keskusteluun. Useita kysymyksiä on kuitenkin vielä selvitettävä oikeudellisesta näkökulmasta.

Mainitsen vain yhden esimerkin. Olen tyytyväinen siihen, että parlamentti on selvästi ilmaissut mielipiteensä perusoikeuskirjan tueksi, jota se tukee yksiselitteisesti. Me kaikki olemme kuitenkin hyvin tietoisia siitä, että nimenomaan perusoikeuskirjan tapauksessa useat maat ovat pyytäneet poikkeusta, puhumattakaan siitä, että tässä perusoikeuskirjassa on myös kysymyksiä ja ratkaisemattomia ongelmia, kuten kysymys kielioikeuksista, josta on tarkoitus keskustella huomispäivänä. Tähän asti EU:n komission jäsenet ovat itse asiassa sanoneet, että ne eivät kuulu yhteisön oikeuteen.

Siksi meidän on todellakin selvitettävä Lissabonin sopimuksen ja perusoikeuskirjan osalta hyvin tarkasti, mihin yhteisön oikeuden näkökohtiin komissio ja parlamentti ovat oikeutettuja ottamaan kantaa, jotta vältymme siltä, että komission jäsen Barrot tai Leonard Orban sanoo tulevaisuudessa, että Slovakian kielilain kaltaiset tärkeät kysymykset eivät kuulu yhteisön toimivallan piiriin.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, seison edessänne demokraattina. Seison edessänne henkilönä, jolla on demokraattinen valtuutus – samaa valtuutus kuin kaikilla tähän parlamenttiin valituilla.

Seison edessänne myös henkilönä, joka tulee Yhdistyneestä kuningaskunnasta alueelta, joka on kokenut paljon vaikeuksia niiden vuoksi, jotka pyrkivät tuhoamaan demokraattisen politiikan. Siksi minulla on suuret odotukset siitä, miten demokratiaan suhtaudutaan tässä parlamentissa.

Ensimmäisessä tehtävässäni demokraattisesti valittuna Euroopan parlamentin jäsenenä huomaan kuitenkin, että minut on suljettu pois koordinaattorien kokouksista, että minulla ei ole sananvaltaa puheenjohtajakokouksissa.

Näistä asioista varmasti puhutaan, ja olen todella hyvin iloinen kuullessani, että yritätte ratkaista näitä asioita. Kehottaisin kuitenkin teitä, arvoisa puhemies, saattamaan nämä asiat päätökseen hyvin nopeasti, koska on tärkeää, että tämän parlamentin demokraattista valtuutusta kunnioitetaan. Kehottaisin myös teitä, arvoisa puhemies, tapaamaan ne sitoutumattomat jäsenet, jotka ovat demokraatteja ja haluavat viedä tätä asiaa eteenpäin.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan onnitella David Martinia tämän mietinnön sisällöstä, koska siinä on asioita, joista olemme päässeet yksimielisyyteen ja jotka on väistämättä käsiteltävä. On myös todettava, että Lissabonin sopimuksen ansiosta Euroopan parlamentista on tullut täysin demokraattinen parlamentti, jolla on yhtäläiset oikeudet. Parlamentin on myös aika palauttaa mieleen, mitkä ovat tämän parlamentin kulmakivet: yksittäiset jäsenet, parlamentin valiokunnat ja poliittiset ryhmät.

Näen liikaa merkkejä siitä, että päätökset tekevät puheenjohtajakokous ja puhemiehistö. Olen myös nähnyt monia merkkejä, jotka osoittavat, että valiokuntia halutaan estää toimimasta suoraan, omasta aloitteestaan, kansallisten parlamenttien valiokuntien kanssa. Tämän kaiken pitäisi sen sijaan kulkea byrokraatian prosessin läpi.

Olen huomannut, että kansallisten parlamenttien valiokuntien puheenjohtajien kokouksiin osallistuu Euroopan parlamentin valiokuntien puheenjohtajien sijaan varapuhemiehiä. Mitä tulee parlamentin jäsenten oikeuksiin, jos valiokunta tekee ehdotuksia päätöksestä täysistunnossa, ei ole parlamentin yksiköiden tai minkään muunkaan elimien asia päättää, ovatko ehdotukset oikeita vai vääriä. Parlamentin jäsenten pitäisi päättää siitä itse. Jos ehdotukset ovat huonoja, enemmistö ei tue niitä.

Selvästikin pelätään sitä, että parlamentin jäseniä vaaditaan tekemään päätöksiä, jotka haittaavat heidän uraansa, ja heitä pitäisi siksi suojella itseltään. Tämä on ainoa tapa tulkita ehdotuksia, joiden tavoitteena on selvästi rajoittaa parlamentin ja yksittäisten jäsenten oikeuksia. Minusta tuntuu, että valtakunta iskee takaisin.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, hyväksymällä Martinin mietinnön Euroopan parlamentti on suorittanut Lissabonin sopimuksen voimaantulon lähestyessä väistämättömän tehtävän. Se on tehty laatimalla täsmällinen ja tarkka teksti työjärjestyksemme tehtävistä tärkeistä uuden sopimuksen aiheuttamista muutoksista, jotka liittyvät Euroopan parlamentin aseman vahvistumiseen lainsäädäntömenettelyssä, talousarviomenettelyssä ja Euroopan unionin yleisessä toimielinten tasapainossa.

Näistä uudistuksista mainitsen mielelläni ne, jotka liittyvät perustamissopimuksien tarkistusmenettelyihin ja parlamentin tehtävään ehdotusten tekemisessä sekä muutoksiin, jotka liittyvät kansallisten parlamenttien asemaan ja antavat parlamentille erityisvastuun: sen on kyettävä tekemään tästä vahvistuneesta asemastaan demokraattisen oikeutuksen lähde Euroopan yhdentymisessä byrokraattisen esteen sijaan.

Puhemies teki hyvän päätöksen ratkaistessaan kysymyksen tarkistuksista, jotka eivät ole tälle mietinnölle annetun tehtävän kannalta suoranaisesti olennaisia, koska meillä on myöhemmin aikaa käsitellä johdonmukaisemmin ja järjestelmällisemmin kysymystä siitä, tehdäänkö työjärjestyksemme laajempi tarkistus.

Tosiasia on edelleen se, että samalla kun perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan työstä voidaan poistaa joitakin osia, siihen olisi hyödyllistä lisätä joitakin toisia. Viittaan siihen tärkeään tarkistukseen, jossa korostetaan, miten tarkkailijoiden kysymystä on käsiteltävä, pitäen mielessä, että nämä tarkkailijat on valittava pääehdokkaista, joita ei ole valittu Euroopan parlamentin vaaleissa.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, haluan aluksi onnitella mietinnön esittelijöitä, erityisesti David Martinia ja Richard Corbettia, ja todeta sitten, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän jäsenenä ensisijainen huolenaiheeni ovat työjärjestykseen ehdotetut tarkistukset.

Haluan tuoda esiin mielestäni olennaisimman asian, jota ei vielä ole mainittu täällä tänä iltana: kansalliset parlamentit.

Parlamentin vahvistuminen demokratian suhteen johtuu selvästi työjärjestyksestä ja Lissabonin sopimuksesta, mutta EU:n demokratia on myös kansallisten parlamenttien välisen sidoksen ansiota.

Tässä työjärjestystä koskevassa ehdotuksessa pyritään luomaan laillisesti nämä kaksi legitiimiin demokratian ilmentymää ja siten lujittamaan demokratia. Toisaalta on demokratia, joka syntyy Euroopan parlamentin välineistä, sen valvontavälineistä ja lainsäädäntötehtävästä, ja toisaalta demokraattinen yhteistyö kansallisten parlamenttien kanssa muiden välineiden avulla.

Siksi kannatan näitä ehdotuksia täysin. Olen eri mieltä Andrew Duffin kanssa, kun hän sanoo, että meidän pitäisi siirtää suhteiden luominen kansallisiin parlamentteihin myöhempään vaiheeseen. Mielestäni voimme nyt Lissabonin sopimuksen perusteella edetä asiassa, ja on myös erittäin tärkeää, ette teemme niin.

Haluan myös todeta, että tuen kollegojeni Szájerin ja Brokin ehdotusta edustuksesta Euroopan unionin kansanedustuslaitosten yhteisö- ja Eurooppa-asioiden valiokuntien konferenssissa (COSAC) ja että olen täysin samaa mieltä kommenteista, jotka kollegani Brok ja muut jäsenet esittivät parlamentin ja sen jäsenten ensisijaisuudesta parlamentin yksiköitä koskevissa asioissa.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, toimielintemme, EU:n toimielinten luonteessa on tapahtumassa todellinen muutos. Yhteisön koneiston asianmukainen toiminta lähitulevaisuudessa riippuu poliittisista kyvyistämme ja valmiudestamme varustaa itsemme parlamentissa toimielimenä mahdollisimman nopeasti oikeudellisilla välineillä: välineillä, joiden avulla voimme hyödyntää Lissabonin sopimuksen tarjoamaa valtavan mahdollisuuksien kirjoa.

Nimenomaan tästä syystä mielestäni on todella kyse, paradoksaalista kyllä, sekä Euroopan unionin liittovaltioulottuvuuden että toissijaisuusulottuvuuden vahvistamisesta. Tämä on tulevaisuutemme kannalta ratkaisevaa etenkin, kun emme ole ottaneet tässä vaiheessa riittävästi huomioon kansalaisia yksilöinä, mikä on politiikan perustarkoitus.

Haluan selittää, mitä tarkoitan. Saavuttamamme yhdenmukaistamisen taso voidaan kuvata tyydyttäväksi. Euroopalla on kansalaistemme elämässä suuri merkitys. Silti Euroopan unioni ja jäsenvaltiot on hyödyntänyt toissijaisuutta toimielinten etujen ajamiseen sen sijaan, että ne olisivat asettaneet yksilön, perheen ja kaikki muut politiikan keskipisteeksi.

Tämän vuoksi toissijaisuusperiaatteen suojeleminen siten kuin se on ilmaistu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa on tärkeämpää kuin koskaan ennen. Me tarvitsemme valvontajärjestelmän, joka varmistaa, että parlamentin tekemät lainsäädäntöehdotukset todella arvioidaan erityisesti silloin, kun on kyse tästä toissijaisuusperiaatteesta. Se olisi todellinen alkupiste toimielimille, jotka eivät valvo vaan suojelevat kansalaisten elämää.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin palata tarkistusten käsiteltäväksi ottamiseen, johon viittasitte aiemmin.

Työjärjestyksen 157 artiklan 3 kohdan mukaan se on teidän tehtävänne, mutta pyytäisin teitä, arvoisa puhemies, ottamaan huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puheenjohtajan Casinin viisaat sanat. Mielestäni ei voida jättää parlamentin yksiköiden päätettäväksi, mitkä tarkistukset liittyvät Lissabonin sopimukseen ja mitkä eivät. Sitä paitsi on tämän parlamentin itsenäinen oikeus päättää, onko jokin tarkistus tarpeen vai ei, nyt, kun on alkamassa uusi vaihe, kuten kaikki ovat todenneet.

Arvoisa puhemies, pyytäisin teitä siksi käyttämään teille työjärjestyksessä myönnettyä huomattavaa valtaa kohtuudella ja tavanomaisella varovaisuudellanne. Toivottavasti teette oikean päätöksen, ja toivottavasti me kaikki näemme sen.

David Martin, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia kollegojani, jotka ovat käyttäneet tässä keskustelussa puheenvuoron. Haluan myös selvittää jäsen Méndez de Vigon esiin tuomaa asiaa.

Jäsen Casini on ollut sikäli hyvin viisas, kuten hän usein on näissä asioissa, että mukaan on otettu tarkistuksia, joilla ei ole mitään tekemistä Lissabonin sopimuksen kanssa, ja on hyvin selvää, että niillä ei ole mitään tekemistä Lissabonin sopimuksen kanssa. Minä olisin voinut hyväksyä sen, että joistakin niistä olisi äänestetty tässä parlamentissa, mutta on ehkä oikeudenmukaisempaa, että käymme täysipainoisen ja suoran keskustelun näistä asioista, ennen kuin äänestämme niistä.

Haluan samalla tehdä selväksi, että mikään ei estä jäseniä tekemästä esimerkiksi Ashley Foxin esittämiä ehdotuksia, jotka riisuisivat osan puhemiehistön valtuuksista jäsenten asemaa koskevien sääntöjen

täytäntöönpanossa. En ole siitä samaa mieltä, mutta mikään ei estä jäseniä viemästä asiaa tulevaisuudessa eteenpäin keskusteltavaksi tässä parlamentissa.

Muut tarkistukset, kuten kansallisten parlamenttien asemaan liittyvät, eivät tarkasti ottaen ole Lissabonin sopimukseen liittyviä tarkistuksia, mutta Carlo Casini on ehdottomasti oikeassa siinä, että ne liittyvät Lissabonin täytäntöönpanon henkeen, koska suhteemme kansallisiin parlamentteihin muuttuu Lissabonin sopimuksen seurauksena.

Siksi pyytäisin teitä kaikessa viisaudessanne päättämään, että nämä tarkistukset voidaan ottaa käsiteltäväksi mutta että puhemiehistön toimintaa – valiokuntien varapuheenjohtajien määrää ja niin edelleen – koskevat tarkistukset eivät selvästi liity Lissabonin sopimukseen eikä niistä pitäisi äänestää tällä viikolla.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 25. marraskuuta 2009.

22. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

23. Istunnon päättäminen

EN(Istunto päättyi klo 22.00.)